

Udskriftsdato: 15. december 2025

2008/1 LSF 165 (Gældende)

**Forslag til Lov om ændring af lov om sygedagpenge, lov om en aktiv
beskæftigelsesindsats, lov om aktiv socialpolitik og lov om integration af
udlændinge i Danmark
(En styrket beskæftigelsesrettet indsats over for sygemeldte m.fl.)**

Ministerium: Beskæftigelsesministeriet

Journalnummer: Beskæftigelsesmin.
Arbejdsmarkedsstyrelsen, j.nr. 2008-0003788

Forslag

til

Lov om ændring af lov om sygedagpenge, lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om aktiv socialpolitik og lov om integration af udlændinge i Danmark

(En styrket beskæftigelsesrettet indsats over for sygemeldte m.fl.)

§ 1

I lov nr. 563 af 9. juni 2006 om sygedagpenge, som ændret ved § 1 i lov nr. 1545 af 20. december 2006, § 3 i lov nr. 1587 af 20. december 2006, § 17 i lov nr. 523 af 6. juni 2007, lov nr. 389 af 27. maj 2008 og § 8 i lov nr. 1336 af 19. december 2008, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 7 indsættes:

»Kapitel 5 a

Arbejdsgivers opfølgning

§ 7 a. Arbejdsgiveren skal indkalde en sygemeldt lønmodtager til en personlig samtale om, hvordan og hvornår lønmodtageren kan vende tilbage til arbejdet. Samtalen skal holdes senest 4 uger efter den første sygedag. Arbejdsgiveren skal på baggrund af samtalen give oplysninger til kommunen, jf. stk. 4.

Stk. 2. Giver sygdommen eller praktiske omstændigheder ikke mulighed for en personlig samtale, holdes samtalen så vidt muligt telefonisk. Lønmodtagerens manglende medvirken i samtalen har ikke konsekvenser for retten til sygedagpenge.

Stk. 3. Arbejdsgiveren har ikke pligt til at indkalde til samtale, hvis lønmodtageren er i opsagt stilling og fratræden sker inden otte uger efter den første sygedag.

Stk. 4. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om anvendelsen af stk. 1-3, herunder om, hvilke oplysninger arbejdsgiveren skal give til kommunen og om, hvornår og hvordan oplysningerne skal gives.

Stk. 5. Der kan ved kollektiv overenskomst eller aftale fastsættes retningslinjer for afholdelsen af de personlige samtaler, der er nævnt i stk. 1, herunder retningslinjer, der fraviger stk. 2, 1. pkt. og stk. 3.

Fastholdelsesplan

§ 7 b. Den sygemeldte lønmodtager kan anmode om at få udarbejdet en fastholdelsesplan, hvis lønmodtageren ikke forventes at vende tilbage til arbejdet inden otte uger regnet fra første sygedag. Arbejdsgiveren og lønmodtageren udarbejder fastholdelsesplanen sammen. Planen beskriver, hvordan lønmodtageren hurtigst muligt kan vende helt eller delvist tilbage til arbejdspladsen. Lønmodtageren kan når som helst i sygeforløbet anmode om, at der udarbejdes en fastholdelsesplan.

Stk. 2. Hvis arbejdsgiveren vurderer, at der ikke skal udarbejdes en fastholdelsesplan, kan arbejdsgiveren afslå det.

Stk. 3. Hvis den syge lønmodtager har fået udarbejdet en fastholdelsesplan, skal lønmodtageren tage planen med til første opfølgningssamtale hos kommunen, efter at planen er udarbejdet.

Stk. 4. Der kan ved kollektiv overenskomst eller aftale fastsættes retningslinjer for udarbejdelse af en fastholdelsesplan som nævnt i stk. 1.

Arbejdsløshedskassens opfølgning over for syge forsikrede ledige

§ 7 c. Arbejdsløshedskassen skal indkalde en sygemeldt forsikret ledig til en personlig samtale om, hvordan og hvornår den syge igen kan stå aktivt til rådighed for arbejdsmarkedet. Samtalen skal afholdes senest 4 uger efter den første sygedag. Arbejdsløshedskassen skal på baggrund af samtalen give oplysninger til kommunen.

Stk. 2. Hvis det på grund af sygdommen ikke er muligt at holde en personlig samtale, skal samtalen så vidt muligt holdes telefonisk.

Stk. 3. Arbejdsløshedskassen skal kun holde samtale med en sygemeldt, for hvilken arbejdsløshedskassen har udfyldt en anmodning om sygedagpenge.

Stk. 4. Den sygemeldte har pligt til at deltage i samtalen, hvis sygdommen tillader det. Hvis den sygemeldte ikke møder til samtalen, skal arbejdsløshedskassen indberette dette til kommunen og angive årsagen, hvis arbejdsløshedskassen kender den.

Stk. 5. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om anvendelsen af stk. 1-4, herunder om hvilke oplysninger, arbejdsløshedskassen skal give til kommunen, og om hvornår og hvordan oplysningerne skal gives.«

2. I § 12 indsættes efter »foretage en visitation«: »i tilknytning til den første opfølgningssamtale«.

3. I § 13, *stk. 1*, udgår »samtaleform ved første og efterfølgende opfølgninger samt«.

4. § 13, *stk. 2*, affattes således:

»*Stk. 2.* I sager, der er omfattet af § 12, nr. 1 og 3, skal der første gang senest følges op inden udgangen af den 8. uge regnet fra første fraværsdag. Der skal anden gang senest følges op inden 3 måneder regnet fra første fraværsdag. Herefter skal der følges op senest hver 3. måned.«

5. § 13, *stk. 3*, affattes således:

»*Stk. 3.* I sager, der er omfattet af § 12, nr. 2, skal der første gang senest følges op inden udgangen af den 8. uge regnet fra første fraværsdag. Herefter skal der følges op mindst hver 4. uge.«

6. § 13, *stk. 4* og 7, ophæves.

Stk. 5 og 6 bliver herefter *stk. 4* og 5.

7. § 13, *stk. 5*, der bliver *stk. 4*, affattes således:

»*Stk. 4.* Ved alle opfølgninger holdes der individuelle samtaler. Opfølgningssamtalen kan ske telefonisk, hvis sygemeldtes helbredssituation skønnes uproblematisk og tilbagevenden på fuld tid sker inden for 14 dage regnet fra det tidspunkt, hvor samtalen skal finde sted. Opfølgningssamtalen kan ske telefonisk, når sygdommen forhindrer individuel samtale, når den sygemeldte er i tilbud, eller når den sygemeldte er delvis uarbejdsdygtig og har genoptaget arbejdet delvist. Når sygdommen forhindrer en samtale, kan opfølgningen ske ved brev, digitalt eller på anden måde uden kontakt til den sygemeldte. Ved opfølgningen skal der altid tages nødvendigt hensyn til den syges helbredstilstand.«

8. I § 15, *stk. 1*, ændres »optræning« til: »indsats efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats«.

9. I § 15, *stk. 2*, ændres »opfølgning« til: »samtale«.

10. I § 15 indsættes efter *stk. 2* som nye stykker:

»*Stk. 3.* Hvis den sygemeldte har fået udarbejdet en fastholdelsesplan, jf. § 7 b, skal planen så vidt muligt indgå i opfølgningen.

Stk. 4. Har den sygemeldte fået udarbejdet en jobplan efter kapitel 9 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, skal kommunen vurdere om jobplanen kan videreføres i en opfølgningsplan efter § 16.

Stk. 5. Kommunen skal ved hver samtale vurdere, om den sygemeldte er fuldt uarbejdsdygtig, eller om den sygemeldte kan vende gradvist tilbage til arbejdet, jf. § 10, stk. 1, og § 17. Vurderer kommunen, at sygemeldte er fuldt uarbejdsdygtig, begrundes det i den konkrete sag.

Stk. 6. Indsatsen skal tilpasses den sygemeldtes forudsætninger og behov samt den sygemeldtes helbredstilstand og ressourcer.

Stk. 7. I forbindelse med den første samtale med den sygemeldte tager kommunen kontakt til arbejdspladsen og indgår i en dialog om arbejdspladsens mulighed for at den sygemeldte helt eller gradvist kan vende tilbage til arbejdspladsen.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 8.

11. I § 15, stk. 3, der bliver stk. 8, ændres »opfølgning« til: »samtale«.

12. § 19 affattes således:

»§ 19. Kommunen kan overlade det til andre aktører at udføre opgaver og træffe afgørelse efter denne lov, jf. dog stk. 2. Ansvar for indsatsen påhviler fortsat kommunen.

Stk. 2. Kommunen kan ikke overlade det til andre aktører at træffe afgørelse om retten til sygedagpenge efter denne lov.

Stk. 3. Kommunen kan overlade det til andre aktører at vurdere, om en person er hel eller delvis uarbejdsdygtig. Anden aktør kan dog kun træffe afgørelse herom, hvis aktøren og den sygemeldte er enige i vurderingen af hel eller delvis uarbejdsdygtighed.

Stk. 4. Hvis kommunen skønner, at flere aktører er næsten lige effektive i forhold til at bringe personen i ordinær beskæftigelse, skal den sygemeldte kunne vælge mellem disse aktører.

Stk. 5. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, hvordan indsatsen kan varetages af andre aktører og om sagsbehandling, underretning til kommunen, klagefrister mv.«

13. § 21 affattes således:

»§ 21. Retten til sygedagpenge bortfalder

- 1) så længe den sygemeldte uden rimelig grund undlader at medvirke ved kommunens opfølgning, jf. kapitel 6, herunder indsatsen efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, eller ved samtalen med arbejdsløshedskassen, jf. § 7 c,
- 2) så længe den sygemeldte mod lægens opfordring afviser at lade sig indlægge på sygehus eller modtage nødvendig lægebehandling eller mod lægens eller kommunens opfordring afviser at deltage i hensigtsmæssig optræning for at genvinde arbejdsevnen eller
- 3) hvis den sygemeldte ved sin adfærd forhælder helbredelsen.

Stk. 2. Bortfald af sygedagpenge efter stk. 1, nr. 1 eller 2, er betinget af, at kommunen har givet den sygemeldte en skriftlig orientering om konsekvenserne af, at den sygemeldte undlader at medvirke ved opfølgning eller afviser at modtage nødvendig lægebehandling eller deltage i hensigtsmæssig optræning eller i indsatsen efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Stk. 3. Retten til sygedagpenge ophører fra dagen efter det tidspunkt, hvor betingelserne for udbetaling ikke længere er opfyldt.

Stk. 4. Udbetaling af sygedagpenge, der er bortfaldet efter stk. 1, nr. 1 eller 2, genoptages dagen efter det tidspunkt, hvor betingelserne for udbetaling af sygedagpenge på ny er opfyldt, hvis dette sker senest 4 uger efter, at den sygemeldte er blevet underrettet om bortfaldet.

Stk. 5. Når kommunen partshører lønmodtageren i forbindelse med muligt bortfald af sygedagpenge efter stk. 1, skal en arbejdsgiver, der er berettiget til refusion efter § 54, orienteres om det mulige bortfald af sygedagpenge.«

14. I § 25, stk. 1, ændres »13 uger« til: »26 uger«.

15. I § 26, stk. 2, ændres »mere end 13 uger« til: »mere end 26 uger«.

16. § 31 affattes således:

»§ 31. En arbejdsgivers pligt til at udbetale sygedagpenge til en lønmodtager, der opfylder beskæftigelseskravet i § 30, stk. 2, ophører fra det tidspunkt i arbejdsgiverperioden, hvor ansættelsesforholdet er ophørt. Er ansættelsesforholdet aftalt at skulle ophøre ved lønmodtagerens sygdom, er arbejdsgiveren dog fortsat forpligtet til inden for arbejdsgiverperioden at udbetale sygedagpenge indtil det tidspunkt, hvor ansættelsesforholdet af andre grunde skulle ophøre.

Stk. 2. Ved ophør af arbejdsgiverens forpligtelse efter stk. 1 inden for arbejdsgiverperioden, jf. § 30, stk. 1, udbetaler kommunen sygedagpengene i den resterende del af denne periode.«

17. § 36, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Hvis den skriftlige sygemelding afleveres efter fristens udløb, bortfalder lønmodtagerens ret til sygedagpenge fra arbejdsgiveren fra og med den dag, hvor arbejdsgiveren skulle have haft sygemeldingen i hænde, og til og med den dag, hvor arbejdsgiveren har modtaget sygemeldingen. Dette gælder dog ikke, hvis der foreligger en rimelig grund til, at lønmodtageren ikke har opfyldt kravet, eller hvis arbejdsgiveren ikke senest 2. arbejdsdag efter den dag, hvor dokumentationen skulle have været arbejdsgiveren i hænde, gør indsigelse over for lønmodtageren mod dokumentationens form eller forsinkelse.«

18. § 36, stk. 4 og 5, ophæves.

19. Efter § 36 indsættes:

»§ 36 a. En arbejdsgiver kan forlange en lægeerklæring, en såkaldt mulighedserklæring, af en lønmodtager ved kortvarigt, ved gentaget og ved langvarigt sygefravær. Lægeerklæringen har til formål at bidrage til, at lønmodtageren fastholdes i arbejde. Lægeerklæringen består af to dele.

Stk. 2. Arbejdsgiveren og lønmodtageren udfylder i fællesskab første del af erklæringen på baggrund af en samtale. I erklæringen beskrives medarbejderens funktionsnedsættelser, påvirkede jobfunktioner og eventuelle skåneinitiativer aftalt mellem arbejdsgiver og lønmodtager.

Stk. 3. Lægen udfylder anden del af erklæringen på baggrund af en samtale med lønmodtageren og oplysningerne i den første del af erklæringen. Denne del indeholder lægens vurdering af arbejdsgiverens og lønmodtagerens beskrivelse af funktionsnedsættelse og arbejdsmuligheder, lægens forslag til skåneinitiativer og forventet varighed af den periode, hvor arbejdet skal tilpasses eller helt eller delvist fravær fra arbejdet anses for påkrævet.

Stk. 4. Arbejdsgiveren kan forlange lægeerklæringen udarbejdet på et hvilket som helst tidspunkt i lønmodtagerens sygeforløb eller i tilknytning til et forløb med gentagne sygemeldinger. Erklæringen skal afgives på en blanket godkendt af Arbejdsmarkedsstyrelsen. Erklæringen betales af arbejdsgiveren.

Stk. 5. Arbejdsgiveren skal indkalde lønmodtageren til samtalen efter stk. 2 med et rimeligt varsel. Lønmodtageren har pligt til at møde op til samtalen. Hvis lønmodtageren ikke kan møde op på grund af sygdommen, kan samtalen holdes telefonisk, hvis sygdommen tillader det. Hvis lønmodtageren ikke deltager i samtalen, bortfalder lønmodtagerens ret til sygedagpenge fra arbejdsgiveren fra og med den dag, hvor lønmodtageren skulle have deltaget i samtalen, og til og med den dag, hvor samtalen gennemføres. Dette gælder dog ikke, hvis der er en rimelig grund til, at lønmodtageren ikke deltager i samtalen.

Stk. 6. Arbejdsgiveren kan fastsætte en rimelig frist for, hvornår lægeerklæringen skal være arbejdsgiveren i hænde. Afleveres erklæringen ikke inden for fristen, bortfalder lønmodtagerens ret til sygedagpenge fra arbejdsgiveren fra og med den dag, hvor arbejdsgiveren skulle have haft erklæringen i hænde og til og med den dag, hvor arbejdsgiveren modtager erklæringen. Dette gælder dog ikke, hvis der er en rimelig grund til, at lægeerklæringen ikke er arbejdsgiveren i hænde inden for fristen.«

20. § 37 ophæves.

21. § 53, stk. 2, nr. 3, affattes således:

»3) lønmodtagere, der er berettiget til sygedagpenge på grund af delvis uarbejdsdygtighed, og hvor arbejdsgiveren ikke tilbyder deltidsbeskæftigelse.«

22. I § 62, stk. 2, ændres »52« til: »8«.

23. I § 62 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Staten afholder 35 pct. af kommunens udgifter til sygedagpenge fra og med 9. uge og til og med 52. uge regnet fra 1. sygedag i det aktuelle sygefravær og ansættelsesforhold. Er den sygemeldte i perioden vendt gradvist tilbage i arbejde eller i tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kapitel 10-12 afholder staten dog 65 pct. af kommunens udgifter fra det tidspunkt, hvor den sygemeldte påbegynder arbejde eller tilbud.«

Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 4 og 5.

24. I § 62 indsættes efter stk. 4, der bliver stk. 5, som stykke 6 og 7:

»Stk. 6. Staten afholder 65 pct. af kommunens udgifter til sygedagpenge efter § 53, stk. 2, nr. 3, i op til 13 uger regnet fra det tidspunkt, hvor kommunen får oplyst, at der ikke kan ske gradvis tilbagevenden til arbejdet.

Stk. 7. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler for, hvornår kommunerne opfylder betingelserne for at få 65 pct. refusion efter stk. 3.«

25. I § 77 indsættes som stykke 2 og 3:

»Stk. 2. Kommunens henvisning til andre aktører efter denne lov kan indbringes for Beskæftigelsesankenævnet.

Stk. 3. Andre aktørers afgørelse, jf. § 19, kan inden 4 uger indbringes for kommunen.«

§ 2

I lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 439 af 29. maj 2008, som ændret ved lov nr. 1396 af 27. december 2008, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, nr. 5, udgår »og som, jf. kapitel 6 i lov om en aktiv socialpolitik, skal have et tilbud som led i afklaring af den enkeltes arbejdssevne,«.

2. I § 3, stk. 2, ændres »kapitel 10 og 11« til: »kapitel 10-12«.

3. I § 3, stk. 4, 1. pkt., indsættes efter »fleksjob m.v.«: »og § 78.«

4. I § 3, stk. 4, 2. pkt., ændres »§§ 76 og 77 om hjælpemidler« til: »kapitel 14 om hjælpemidler og mentor og kapitel 15 om befordringsgodtgørelse«.

5. I § 22 indsættes som stk. 5:

»Stk. 5. For personer, omfattet af § 2, nr. 5, kan tilbud efter kapitel 10-12 også gives med henblik på fastholdelse af tilknytning til arbejdsmarkedet.«

6. I § 24 indsættes som stk. 4 og 5:

»Stk. 4. Tilbud til personer, der er omfattet af § 2, nr. 5, kan ikke række ud over den dato, hvortil personen er berettiget til sygedagpenge efter lov om sygedagpenge. Begrænsningen gælder dog ikke tilbud, der gives som led i forrevalidering efter kapitel 6 i lov om aktiv socialpolitik.

Stk. 5. Tilbud til personer, der er omfattet af § 2, nr. 7, og som modtager ledighedsydelse eller særlig ydelse, kan ikke række ud over den dato, hvortil personen er berettiget til ledighedsydelse eller særlig ydelse efter lov om aktiv socialpolitik.«

7. I § 26, *stk. 1*, ændres »§ 2, nr. 1« til: »§ 2, nr. 1 og 5«.
8. I § 26, *stk. 2*, indsættes efter »2-4«: »og 7«.
9. I § 32, *stk. 2*, udgår », med henblik på afprøvning af personens rådighed, jf. lov om aktiv socialpolitik §§ 74 b, 74 c, 74 g og 74 i«.
10. I § 42, *stk. 2*, udgår »med henblik på afprøvning af personens rådighed, jf. lov om aktiv socialpolitik §§ 74 b, 74 c, 74 g og 74 i«.
11. I §§ 40, 47 og 67 ændres »samt til frikøb og opkvalificering af en mentor, jf. § 78« til: »samt til mentor, jf. §§ 78-80«.
12. I § 51, *stk. 1*, ændres »§ 2, nr. 1-4, 6« til: »§ 2, nr. 1-6«.
13. I § 51, *stk. 1*, indsættes som 2. *pkt.*:
»Det gælder dog ikke personer, der er omfattet af § 2, nr. 5, og som er i et ansættelsesforhold.«
14. I § 51, *stk. 2*, indsættes som 2. *pkt.*:
»Personer, der er omfattet af § 2, nr. 5, skal have modtaget dagpenge eller ydelser efter § 55 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. eller modtaget sygedagpenge under sygdom efter lov om sygedagpenge i sammenlagt mere end 6 måneder.«
15. I § 52, *nr. 1*, ændres »§ 2, nr. 1-4« til: »§ 2, nr. 1-5«.
16. I § 54 ændres »§ 2, nr. 1-3« til: »§ 2, nr. 1-3 og 5«.
17. I § 55, *stk. 1*, ændres »§ 2, nr. 1-3« til: »§ 2, nr. 1-3 og 5«.
18. I § 55 indsættes efter *stk. 5* som nyt stykke:
»*Stk. 6.* Ved ansættelse af en person, der er omfattet af § 2, nr. 5, fastsættes arbejdstiden efter aftale mellem kommunen, arbejdsgiveren og personen.«
Stk. 6 bliver herefter *stk. 7*.
19. I § 61, *stk. 1*, ændres »§ 2, nr. 1-3« til: »§ 2, nr. 1-3 og 5«.
20. I § 64 indsættes efter *stk. 5* som nyt stykke:
»*Stk. 6.* Ved ansættelse af personer, der er omfattet af § 2, nr. 5, udgør løntilskuddet 59,71 kr. pr. time til private arbejdsgivere. Tilskuddet til offentlige arbejdsgivere udgør 115,43 kr. pr. time.«
Stk. 6 og 7 bliver herefter *stk. 7* og 8.
21. I § 66, 2. *pkt.*, ændres »§ 2, nr. 1« til: »§ 2, nr. 1 og 5«.
22. I § 73 *a* indsættes som *stk. 3*:
»*Stk. 3.* Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om det individuelle kontaktføreløb, herunder om sygemelding.«
23. § 74 *a* ophæves.
24. I *overskriften* til kapitel 14 ændres »introduktion ved tilbud« til: »mentor m.v.«.
25. § 76, *stk. 3*, affattes således:
»*Stk. 3.* Til personer, der er omfattet af § 2, nr. 4, kan der gives støtte til særlige udgifter, der er en nødvendig følge af uddannelsen eller af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne. Det samme gælder

for personer, der er omfattet af § 2, nr. 5, og som, jf. kapitel 6 i lov om aktiv socialpolitik, deltager i tilbud som led i afklaringen af den enkeltes arbejdsevne.«

26. § 78 affattes således:

»§ 78. Med henblik på at fremme, at personer kan opnå eller fastholde aktiviteter, tilbud, ansættelse i fleksjob eller i ordinær ansættelse, kan der ydes støtte til en mentorfunktion.«

27. § 79 affattes således:

»§ 79. Hvis en virksomhed eller en uddannelsesinstitution får støtte til at varetage en mentorfunktion, skal indsatsen ligge ud over, hvad arbejdsgiveren eller uddannelsesinstitutionen sædvanligvis forventes at varetage, og mentorfunktionen skal være afgørende for aktiviteten, tilbuddet eller ansættelsen.«

28. § 80 affattes således:

»§ 80. Støtte til en mentorfunktion i en virksomhed eller en uddannelsesinstitution bevilges til dækning af lønomkostninger ved frikøb af medarbejderen, der varetager mentorfunktionen, eller honorar til en ekstern konsulent. Med henblik på at forbedre en medarbejders mulighed for at varetage mentorfunktionen, kan der bevilges tilskud til køb af uddannelse for medarbejderen.

Stk. 2. Ud fra en konkret vurdering af behov og forudsætninger hos personen, der har brug for mentor, fastsættes et timetal for mentorfunktionen i samarbejde med virksomheden eller uddannelsesinstitutionen. Hvis der ydes støtte til en mentorfunktion for flere personer, kan der fastsættes et timetal for mentorfunktionen pr. plads i stedet for til den enkelte person.«

29. § 82, stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. For personer, der er omfattet af § 2, nr. 4 og 7, afholder kommunen den faktiske udgift til befordring, hvis udgiften er en følge af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne. Det samme gælder for personer, der er omfattet af § 2, nr. 5, og som, jf. kapitel 6 i lov om aktiv socialpolitik, deltager i tilbud som led i afklaringen af den enkeltes arbejdsevne.«

30. § 101 ophæves.

31. I § 110, stk. 1-3, § 120 og § 122 ændres »§§ 99 og 101« til: »§ 99«.

32. I § 110, stk. 2, 2. pkt., indsættes efter »kapitel 13«: »samt tilskud efter §§ 76 og 77«.

33. I § 118, stk. 1, ændres »§§ 83, 99 og 101« til: »§§ 83 og 99«.

34. I § 119, stk. 1, ændres »§ 2, nr. 4 og 5« til: »§ 2, nr. 4«.

35. I § 119 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Staten refunderer 50 pct. af en kommunes driftsudgifter i forbindelse med tilbud efter kapitel 10 til personer, der er omfattet af § 2, nr. 5.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.

36. I § 119, stk. 2, der bliver stk. 3, ændres »§§ 82, 99 og 101« til: »§§ 82 og 99«.

37. I § 119, stk. 3, der bliver stk. 4, ændres »§ 2, nr. 4« til: »§ 2, nr. 4 og 5«.

§ 3

I lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 1460 af 12. december 2007, som ændret ved § 1 i lov nr. 1336 af 19. december 2008 og § 31 i lov nr. 1344 af 19. december 2008, foretages følgende ændringer:

1. I § 47, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»Revalideringen tilrettelægges, således at beskæftigelsesmålet for jobplanen, jf. § 50, så vidt muligt rettes mod områder, hvor der er gode eller rigtig gode beskæftigelsesmuligheder.«

2. Efter § 47 indsættes:

»Andre aktører

§ 47 a. Kommunen kan overlade det til andre aktører at udføre opgaver og træffe afgørelse om erhvervsrettede aktiviteter, herunder aktiviteter som led i forrevalidering, efter § 46, § 47, stk. 1 og 2, og § 50. Ansvar for indsatsen påhviler fortsat kommunen.

Stk. 2. Hvis kommunen skønner, at flere aktører er næsten lige effektive i forhold til at bringe personen i beskæftigelse, skal personen kunne vælge mellem disse aktører.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, hvordan indsatsen kan varetages af andre aktører og om sagsbehandling, underretning til kommunen, klagefrister mv.«

3. § 74 a, stk. 5, 2. pkt., ophæves og i stedet indsættes:

»Reglerne om sygeopfølgning i § 12 b finder tilsvarende anvendelse for modtagere af ledighedsydelse. Dog foretages den løbende vurdering efter § 12 b, stk. 2, og opfølgningen efter stk. 4 som led i det individuelle kontaktfølgeløb efter § 73 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.«

4. I § 74 i, stk. 3, ændres »§ 74 b finder tilsvarende anvendelse« til: »§ 74 a, stk. 5, og § 74 b finder tilsvarende anvendelse«.

5. I § 98 indsættes som stk. 3 og 4:

»Stk. 3. Kommunens henvisning til andre aktører efter § 47 a kan indbringes for Beskæftigelsesankenævnet.

Stk. 4. Andre aktørers afgørelse, jf. § 47 a, kan inden 4 uger indbringes for kommunen.«

6. I § 104, stk. 1, indsættes efter 1. pkt.:

»Under tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kapitel 10-11 til modtagere af ledighedsydelse refunderer staten 65 pct. af kommunens udgifter til ledighedsydelse.«

7. I § 104, stk. 2, indsættes efter 1. pkt.:

»Under tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kapitel 10-11 til modtagere af særlig ydelse refunderer staten 65 pct. af kommunens udgifter til særlig ydelse.«

8. I § 104 indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvornår kommunerne opfylder betingelserne for at få 65 pct. refusion efter stk. 1 og 2.«

§ 4

I lov om integration af udlændinge i Danmark (integrationsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1593 af 14. december 2007, som ændret ved § 32 i lov nr. 1344 af 19. december 2008, foretages følgende ændringer:

1. § 23 d affattes således:

»§ 23 d. Med henblik på at fremme at udlændinge kan opnå eller fastholde beskæftigelsesrettede aktiviteter, tilbud efter §§ 23 a-23 c eller ansættelse uden løntilskud kan der ydes støtte til en mentorfunktion.

Stk. 2. §§ 79 og 80 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og de regler, som beskæftigelsesministeren fastsætter i medfør af § 81 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, finder tilsvarende anvendelse.«

2. I § 23 e, *stk. 2*, udgår »og § 24 a, *stk. 2*«.

3. § 24 a, *stk. 2*, ophæves.

Stk. 3-5 bliver herefter *stk. 2-4*.

4. I § 24 b, *stk. 5*, ændres »§ 24 a, *stk. 3*« til: »§ 24 a, *stk. 2*«.

5. I § 45, *stk. 3*, ændres »§ 24 a, *stk. 3*« til: »§ 24 a, *stk. 2*«.

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

§ 5

Stk. 1. Loven træder i kraft den 6. juli 2009, jf. dog *stk. 2-4*.

Stk. 2. § 7 c, i lov om sygedagpenge, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 1, § 1, nr. 2-7, § 1, nr. 9 og 11, § 15, *stk. 4, 5 og 7*, i lov om sygedagpenge, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 10, § 21, *stk. 5*, i lov om sygedagpenge, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 13, § 36, *stk. 3*, i lov om sygedagpenge, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 17, § 1, nr. 18-20, § 53, *stk. 2, nr. 3*, i lov om sygedagpenge, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 21, § 2, nr. 22, § 74 a, *stk. 5*, i lov om aktiv socialpolitik, som affattet ved denne lovs § 3, nr. 3, og § 74 i, *stk. 3*, i lov om aktiv socialpolitik, som affattet ved denne lovs § 3, nr. 4, træder i kraft den 5. oktober 2009.

Stk. 3. § 7 a og § 7 b i lov om sygedagpenge, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 1, § 15, *stk. 3*, i lov om sygedagpenge, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 10, § 1, nr. 22-24 og § 3, nr. 6-8, træder i kraft den 4. januar 2010.

Stk. 4. § 62, *stk. 3 og 6*, i lov om sygedagpenge, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 23 og 24, træder i kraft den 4. januar 2010. Staten afholder fra og med den 4. januar 2010 65 pct. af kommunens udgifter til sygedagpenge i sager, hvor den sygemeldte allerede er i tilbud eller er vendt gradvist tilbage i arbejde. I sager, hvor lønmodtageren er delvis uarbejdsdygtig før den 4. januar 2010, og hvor arbejdsgiveren ikke tilbyder gradvis tilbagevenden, afholder staten 65 pct. af kommunens udgifter til sygedagpenge efter § 53, *stk. 2, nr. 3*, i lov om sygedagpenge, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 21, i op til 13 uger regnet fra det tidspunkt, hvor kommunen har fået oplyst, at der ikke kan ske gradvis tilbagevenden til arbejdet. Staten afholder fra og med den 4. januar 2010 65 pct. af kommunens udgifter til ledighedsydelse og særlig ydelse, hvis personen allerede er i tilbud.

§ 6

Stk. 1. I perioden fra og med den 1. januar 2010 til og med den 31. december 2011 ydes refusion til kommunen uanset bestemmelsen i § 62, *stk. 4*, i lov om sygedagpenge.

§ 7

Stk. 1. § 7 a og 7 b i lov om sygedagpenge, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 1, finder anvendelse over for medarbejdere, der påbegynder en sygeperiode den 4. januar 2010 eller senere.

Stk. 2. § 7 c i lov om sygedagpenge, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 1, finder anvendelse over for forsikrede ledige, hvor arbejdsløshedskassen den 5. oktober 2009 eller senere har udfyldt en anmodning om sygedagpenge.

Stk. 3. § 13, stk. 2, i lov om sygedagpenge, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 4, § 74 a, stk. 5, 2. pkt., i lov om aktiv socialpolitik, som affattet ved denne lovs § 3, nr. 3, og § 74 i, stk. 3, i lov om aktiv socialpolitik, som affattet ved denne lovs § 3, nr. 4, finder først anvendelse, når den sygemeldte efter lovens ikrafttræden har været til en opfølgningssamtale efter de hidtidige regler.

Stk. 4. § 13, stk. 4, i lov om sygedagpenge, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 7, finder anvendelse over for sygemeldte, der er til opfølgningssamtale den 5. oktober 2009 eller senere.

Stk. 5. § 15, stk. 4-6, i lov om sygedagpenge, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 10, finder anvendelse for sygemeldte, der er til opfølgningssamtale den 5. oktober 2009 eller senere.

Stk. 6. § 21 i lov om sygedagpenge, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 13, finder anvendelse på personer, hvor sygedagpengene bortfalder den 6. juli 2009 eller senere.

Stk. 7. § 25, stk. 1, i lov om sygedagpenge, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 14, finder anvendelse på personer, der modtager sygedagpenge den 6. juli 2009 eller senere.

Stk. 8. § 31 i lov om sygedagpenge, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 16, finder anvendelse på sygdomstilfælde, hvor første sygedag er den 6. juli 2009 eller senere.

Stk. 9. § 53, stk. 2, nr. 3, i lov om sygedagpenge, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 21, finder anvendelse på sygdomstilfælde, hvor arbejdsgiveren den 5. oktober 2009 eller senere oplyser, at virksomheden ikke kan tilbyde deltidsbeskæftigelse til en sygedagpengeberettiget lønmodtager.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Forslag, der udmøntes i lovforslaget
3. Forslag, der udmøntes administrativt
4. Lovforslagets indhold
 - 4.1. *En tidlig indsats øger syges chance for at komme tilbage i arbejde*
 - 4.1.1 Arbejdsgiveren skal inden fire uger holde samtale med medarbejdere, der er syge, og efter behov udarbejde en fastholdelsesplan
 - 4.1.2 A-kasser skal medvirke i sygeopfølgningen over for syge forsikrede ledige
 - 4.1.3 Modtagere af kontanthjælp, starthjælp, introduktionsydelse og ledighedsydelse skal sygemelde sig
 - 4.1.4 Lempeligere konsekvenser, når sygemeldte ikke medvirker ved opfølgningen
 - 4.2. *Syge, der er aktive, kan lettere vende tilbage til arbejdet*
 - 4.2.1 Jobcentrene vurderer mulighed for gradvis tilbagevenden efter 8 ugers sygdom
 - 4.2.2 Jobcentrene kan give aktive tilbud til alle sygemeldte
 - 4.2.3 Statens refusion lægges om, så jobcenteret får større incitament til at give sygemeldte aktive tilbud
 - 4.2.4 Jobcenterets kontakt med sygemeldte
 - 4.2.5 Jobcenteret får større mulighed for at benytte andre aktører i sygeopfølgningen
 - 4.2.6 Arbejdsgiverens forpligtelse til at betale sygedagpenge stopper, når ansættelsen slutter
 - 4.2.7 Forlængelse af sygedagpengeperioden for førtidspensionister og personer på 65 år og derover
 - 4.2.8 Refusionsbestemmelsen i sygedagpengeloven afbureaukratiseres
 - 4.3. *Hurtig afklaring og behandling hjælper syge hurtigere tilbage til arbejdsmarkedet*
 - 4.3.1 Ny lægeerklæring om arbejdsfastholdelse
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet
7. Miljømæssige konsekvenser
8. Administrative konsekvenser for borgerne

9. Forholdet til EU-retten

10. Hørte myndigheder og organisationer

11. Sammenfattende skema

1. Indledning

Lovforslaget udmønter de lovgivningsmæssige dele af aftalen af 5. november 2008 om nedbringelse af sygefravær mellem regeringen og partierne bag jobplanen (Dansk Folkeparti, Det Radikale Venstre og Liberal Alliance). Aftalen indgår som en del af finansloven for 2009.

Med aftalen fik regeringen politisk opbakning til den trepartsaftale om sygefravær, som regeringen indgik med arbejdsmarkedets parter den 29. september 2008.

Regeringen nedsatte i slutningen af 2007 et tværministerielt udvalg om sygefravær som led i regeringens målsætning om at reducere sygefraværet.

Som et led i udvalgsarbejdet udarbejdede Beskæftigelsesministeriet »Analyse af sygefravær«, som blev offentliggjort i april 2008. Analysens hovedresultater viser:

- Sygefravær koster hvert år mindst 37 milliarder kroner, når 150.000 medarbejdere svarende til fem procent af arbejdsstyrken er syge.
- Sygefravær reducerer den i forvejen knappe arbejdsstyrke. De langvarige sygeforløb stiger, og mange langvarigt sygemeldte ender på førtidspension.
- Sygemeldte med delvise raskmeldinger bliver i højere grad på arbejdsmarkedet, når sygdomsforløbet er afsluttet, end sygemeldte på fuld tid.
- Sygefraværet ville kunne nedbringes med 7.500 helårspersoner, hvis hver kommune nedbragte sit sygefravær til niveauet for den bedste kommune med tilsvarende rammebetingelser. Det ville spare samfundet for 1,3 mia. kr. til sygedagpenge.
- Erfaringer fra flere projekter viser, at det bedste for den enkelte syge i mange tilfælde er at holde sig i gang - enten på arbejde eller på anden vis.

På baggrund af udvalgsarbejdet præsenterede regeringen i juni 2008 handlingsplanen »Sygefravær – en fælles udfordring« med 30 forslag til at nedbringe sygefraværet.

Den 29. september 2008 indgik regeringen en trepartsaftale med arbejdsmarkedets parter om handlingsplanen. Regeringen fik den 5. november 2008 politisk opbakning til aftalen fra Dansk Folkeparti, Radikale Venstre og Liberal Alliance.

Initiativerne i aftalen omfatter alle syge - både syge, der modtager kontanthjælp, starthjælp og introduktionsydelse og sygedagpengemodtagere samt personer, der er visiteret til fleksjob og modtager ledighedsydelse og særlig ydelse.

Initiativerne er bygget op om 4 temaer:

- Sygefravær skal forebygges - Et godt arbejdsmiljø kan være med til at forebygge sygefravær.
- En tidlig indsats er afgørende - En tidlig indsats øger syges chancer for at komme tilbage i arbejde.
- Aktiv under sygemelding - Syge, der er aktive, kan lettere vende tilbage til arbejde.
- Sundheds- og beskæftigelsesindsatsen skal spille bedre sammen - Hurtig afklaring og behandling hjælper syge hurtigere tilbage til arbejdsmarkedet.

Aftalen omfatter i alt 39 initiativer, der bl.a. styrker opfølgning og dialog under sygefravær, afklaring og

udredning af sygemeldte samt fastholdelse af den sygemeldtes tilknytning til arbejdsmarkedet. Samlet set vil aftalen betyde 4.000 ekstra par hænder på arbejdsmarkedet hver dag.

Aftalen indebærer nye initiativer for ca. 170 mio. kr. årligt. Hertil kommer 280 mio. kr. til et forsøg med afklaring og arbejdsfastholdelse, der løber over tre år.

Med lovforslaget gennemføres initiativer, der bidrager til at nedbringe sygefraværet og øge beskæftigelsen. Initiativerne sigter på at styrke virksomhedernes, arbejdsløshedskassernes, kommunernes, de praktiserende lægers og den sygemeldtes egen indsats for fastholdelse på arbejdsmarkedet.

Aftalepartierne vil følge op på implementeringen af aftalen og dens resultater.

1.1 Forslag om afbureaukratisering indgår i lovforslaget

Regeringens forslag om at afbureaukratisere regler og administration i kommunernes sygeopfølgning indgår i regeringens handlingsplan, trepartsaftalen og den politiske aftale for at nedbringe sygefraværet.

Anbefalingerne fra rapporten om afbureaukratisering på sygefraværsområdet indgår i følgende af trepartsaftalens forslag:

- Kommunerne kan give aktive tilbud til alle sygemeldte.
- Statens refusion lægges om, så kommunerne får større incitament til at give sygemeldte aktive tilbud.
- Kommunernes kontakt med sygemeldte skal harmoniseres.
- Afbureaukratisering af mistet refusion ved for sen opfølgning.
- Kommunerne får større mulighed for at benytte andre aktører i sygeopfølgningen.
- Lempede konsekvenser, når sygemeldte ikke medvirker ved opfølgningen.
- Modtagere af kontanthjælp, starthjælp, introduktionsydelse og ledighedsydelse skal sygemelde sig.
- Bedre og mere effektive it-systemer på sygeområdet.
- Kommunale medarbejdere skal kompetenceudvikles.
- Kommunerne kan selv bestemme, om ydelses- eller jobcenteret modtager oplysningskemaet.
- Kommunernes brug af arbejdssejnmemetoden skal evalueres og videreudvikles.
- Guide til bedre samarbejde mellem jobcentre og de praktiserende læger.
- Guide om jobcentrenes funktion som tovholder i sygeopfølgningen.

2. Forslag, der udmøntes i lovforslaget

2.1 En tidlig indsats er afgørende - En tidlig indsats øger syges chancer for at komme tilbage i arbejde

- Arbejdsgiveren skal inden fire uger holde samtale med medarbejdere, der er syge, og efter behov udarbejde en fastholdelsesplan.
- Arbejdsløshedskasserne skal medvirke i sygeopfølgningen over for syge forsikrede ledige.
- Modtagere af kontanthjælp, starthjælp, introduktionsydelse, ledighedsydelse og særlig ydelse skal sygemelde sig.
- Lempeligere konsekvenser, når sygemeldte ikke medvirker ved opfølgningen.

2.2 Aktiv under sygemelding - Syge, der er aktive, kan lettere vende tilbage til arbejde

- Jobcentrene vurderer mulighed for gradvis tilbagevenden efter 8 ugers sygdom.
- Jobcentrene kan give aktive tilbud til alle sygemeldte.
- Statens refusion lægges om, så jobcenteret får større incitament til at give sygemeldte aktive tilbud.
- Jobcenterets kontakt med sygemeldte.
- Jobcenteret får større mulighed for at benytte andre aktører i sygeopfølgningen.
- Arbejdsgiverens forpligtelse til at betale sygedagpenge stopper, når ansættelsen slutter.
- Sygedagpenge til førtidspensionister og personer på 65 år og derover.
- Refusionsbestemmelsen i sygedagpengeloven afbureaukratiseres.

2.3 Sundheds- og beskæftigelsesindsatsen skal spille bedre sammen - Hurtig afklaring og behandling hjælper syge hurtigere tilbage til arbejdsmarkedet

- Ny lægeerklæring om arbejdsfastholdelse.

3. Forslag, der udmøntes administrativt

3.1 Sygefravær skal forebygges - Et godt arbejdsmiljø kan være med til at forebygge sygefravær

- Kampagne: Fokus på, at syge bevarer deres tilknytning til arbejdsmarkedet.
- Styrket vejledning for at fastholde medarbejdere i nedslidningstruede brancher.
- Sygefravær inddrages mere i Arbejdstilsynets vejlednings- og informationsmaterialer.
- Bedre viden om sygefravær på virksomhederne.
- Bedre viden om sygefravær blandt flygtninge og indvandrere.
- Årlig drøftelse af sygefravær i BER.
- Bedre viden om sygefravær blandt forsikrede ledige.
- Viden om sygefravær blandt gravide.
- Help-desk om sygefravær.

3.2 En tidlig indsats er afgørende - En tidlig indsats øger syges chancer for at komme tilbage i arbejde

- Vejledning til arbejdsgivere/ledere og medarbejdere om, hvordan de kan tale om sygdom og tilbagevenden til job.
- Guide til virksomheder om, hvordan arbejdsgiver/leder og medarbejder bedst kan håndtere sygefravær.
- Kursus til chefer om sygefravær.
- Guide til jobcentre om, hvordan de bedst kan håndtere sygefravær.
- Kommunale medarbejdere skal kompetenceudvikles.
- Kommunerne kan selv bestemme, om ydelses- eller jobcenteret modtager oplysningsskemaet.
- Arbejdsskadestyrelsen skal hurtigere kunne indhente oplysninger fra kommunerne til sager om arbejdsskade.
- Samspillet mellem forsikringsselskaber og Arbejdsskadestyrelsen skal effektiviseres.
- Bedre og mere effektive it-systemer på sygeområdet.
- Forslag om udvidet adgang til psykologhjælp.

3.3 Aktiv under sygemelding - Syge, der er aktive, kan lettere vende tilbage til arbejde

- Jobcenterets brug af arbejdsevnetmetoden skal evalueres og videreudvikles.
- Forsøg med forebyggende og afklarende tilbud.
- Bedre samarbejde, dialog og koordinering via de lokale beskæftigelsesråd.

3.4 Sundheds- og beskæftigelsesindsatsen skal spille bedre sammen - Hurtig afklaring og behandling hjælper syge hurtigere tilbage til arbejdsmarkedet

- Praktiserende læger tilbydes kurser om stress.
- Større forsøg med tidlig, målrettet og tværfaglig indsats.
- Guide til bedre samarbejde mellem jobcentre og de praktiserende læger.
- Et analysearbejde om, hvordan indsatserne i beskæftigelses- og sundhedsvæsenet kan koordineres bedre.

4. Lovforslagets indhold

4.1. En tidlig indsats øger syges chance for at komme tilbage i arbejde

En tidlig og aktiv indsats er en central del af det nye fokus på sygefravær. Jo længere tid man er syg, jo større er risikoen for aldrig at komme tilbage til en dagligdag med arbejde igen. Allerede efter

tre måneders sygdom stiger risikoen for at ende på førtidspension, og knap hver femte, der har været sygemeldt i et år, ender på førtidspension.

Det har stor betydning for, om den syge kommer tilbage til arbejdspladsen, at arbejdspladsen gør en aktiv indsats for at fastholde kontakten med den syge medarbejder. Også gennem kommunernes indsats er der store muligheder for at mindske sygefraværet, og flere kommuner har allerede vist, at det hjælper at sætte tidligt og aktivt ind.

Når en medarbejder bliver syg, er arbejdspladsen som regel den første, der får det at vide. Arbejdspladsen er dermed som regel også den første, som har mulighed for sammen med den sygemeldte medarbejder at sætte ind. Arbejdspladsen og medarbejderen kender hinanden. Det kan lette den nødvendige løbende dialog mellem medarbejderen og arbejdspladsen om, hvornår og hvordan det er muligt for medarbejderen at vende tilbage til arbejde.

De fleste gange er det ukompliceret, når en medarbejder bliver syg. Men nogen gange kan sygeforløb være længere og mere komplicerede, og flere aktører kan blive involveret i opfølgningen. Nogle sygemeldte kan vende tilbage til en hverdag og et arbejdsliv, som er nøjagtig ligesom før, de blev syge. Andre kan vende tilbage til deres arbejdsplads, men ikke til de kendte arbejdsopgaver, mens andre igen må indstille sig på at skifte til en anden arbejdsplads og måske en anden branche.

I komplicerede sygeforløb kan en rundbordssamtale med de involverede aktører være en mulig vej til hurtigt at få afklaret den syges situation. Rundbordssamtalen kan også være et godt redskab i det forebyggende arbejde - fx hvis den syge tidligere har været syg, og der er risiko for, at det udvikler sig til et længere forløb.

Lovforslaget indeholder følgende elementer, der styrker en tidlig indsats:

4.1.1 Arbejdsgiveren skal inden fire uger holde samtale med medarbejdere, der er syge, og efter behov udarbejde en fastholdelsesplan

Når en medarbejder bliver syg, er det vigtigt, at kontakten med virksomheden fortsætter. Det kan være svært, når medarbejderen ikke længere dagligt er på arbejdspladsen.

For at styrke dialogen mellem arbejdsgiver og en syg medarbejder foreslås det, at arbejdsgiveren senest i fjerde sygeuge skal holde en samtale med en medarbejder, der er sygemeldt. Samtalen skal handle om, hvordan og hvornår medarbejderen kan vende tilbage til arbejdet. Hvis den sygemeldte ikke deltager i samtalen, har det ikke konsekvenser for retten til sygedagpenge. På baggrund af samtalen skal arbejdsgiveren svare på nogle få spørgsmål, herunder om sygemeldingen forventes at vare mere end otte uger. Svarene skal videregives til kommunen samtidigt med anmeldelsen af sygefraværet, og skal give kommunen en indikation af, om den syge medarbejder har brug for en særlig indsats, fx fordi der er risiko for at miste arbejdsevnen.

Hvis den sygemeldte medarbejder ikke forventes at kunne vende tilbage inden for otte sygeuger, kan medarbejderen anmode om, at arbejdsgiveren og medarbejderen sammen udarbejder en fastholdelsesplan for, hvordan medarbejderen hurtigst muligt kan vende tilbage til arbejdspladsen - helt eller delvist. Arbejdsgiveren kan afslå at udarbejde en fastholdelsesplan, hvis arbejdsgiveren vurderer, at der ikke er behov for det. Sygemeldte medarbejdere med en fastholdelsesplan skal tage den med til den første samtale hos kommunen, så kommunen kan bruge oplysningerne i den videre indsats. Hvis arbejdsgiveren og den syge medarbejder ikke har udarbejdet en fastholdelsesplan, kan kommunen opfordre den syge medarbejder til at få udarbejdet en fastholdelsesplan sammen med sin arbejdsgiver.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 1.

4.1.2 A-kasser skal medvirke i sygeopfølgningen over for syge forsikrede ledige

Syge ledige står mere alene med deres sygefravær end sygemeldte beskæftigede. Ledige er ikke

tilknyttet en virksomhed, der kan følge tidligt op på sygefraværet og sikre, at de bevarer deres tilknytning til arbejdsmarkedet.

For at sikre, at også ledige får en hurtig indsats, foreslås det, at arbejdsløshedskasserne får pligt til at holde en samtale med den sygemeldte forsikrede ledige senest i fjerde sygeuge. Samtalen skal fokusere på, hvornår og hvordan den sygemeldte ledige igen kan stå aktivt til rådighed for arbejdsmarkedet.

På baggrund af samtalen med den syge ledige skal arbejdsløshedskassen svare på nogle spørgsmål, herunder om sygemeldingen forventes at vare mere end otte uger. Arbejdsløshedskassen skal indsende svaret til kommunen. Svaret giver kommunen et første fingerpeg om, hvorvidt den sygemeldte har brug for en særlig indsats.

Den sygemeldte får pligt til at deltage i samtalen, hvis sygdommen tillader det. Hvis den sygemeldte ikke møder til samtalen, skal arbejdsløshedskassen indberette dette til kommunen med angivelse af årsagen. Kommunen træffer beslutning om, at retten til sygedagpenge bortfalder så længe, den sygemeldte uden rimelig grund undlader at deltage i samtalen i arbejdsløshedskassen. Hvis sygdommen ikke giver mulighed for en personlig samtale, holdes samtalen så vidt muligt telefonisk.

Der henvises til lovforslaget § 1, nr. 1.

4.1.3 Modtagere af kontanthjælp, starthjælp, introduktionsydelse, ledighedsydelse og særlig ydelse skal sygemelde sig

Efter gældende regler har personer, der er visiteret til fleksjob, og som modtager kontanthjælp, start-hjælp, ledighedsydelse eller særlig ydelse, ikke pligt til at sygemelde sig til kommunen. Det kan betyde, at ledige, der bliver syge, kommer endnu længere væk fra arbejdsmarkedet.

Forsikrede ledige og modtagere af kontant- og starthjælp, der kun har ledighed som problem, har efter gældende regler pligt til at melde sig syge til staten i jobcenteret, hvis de ikke står til rådighed for formidlet arbejde på grund af sygdom.

Personer, der modtager integrationsydelse, har også efter gældende regler pligt til at meddele til staten i jobcenteret, kommunen, arbejdsgiveren eller anden aktør om sygdom i tilfælde, hvor de pågældende skal møde til en jobsamtale hos en arbejdsgiver eller et tilbud som led i introduktionsprogrammet.

For at skabe et bedre overblik over omfanget af sygefravær, og for at give kommunen bedre mulighed for, når der er behov for det, at sætte sygeopfølgning i gang tidligt for alle, der bliver syge, foreslås det, at de nævnte persongrupper får pligt til straks at melde sygdom, der medfører, at de ikke står til rådighed for formidlet arbejde eller ikke kan deltage i tilbud.

Sygemeldingen kan ske telefonisk eller ved fremmøde og vil på sigt også kunne ske via jobnet.dk, og oplysningerne vil blive registreret i det fælles datagrundlag.

Omfanget af sygdom blandt modtagere af kontanthjælp og starthjælp, der ikke har andre problemer end ledighed, herunder også personer visiteret til fleksjob, og som modtager ledighedsydelse, særlig ydelse og introduktionsydelse vil, ligesom det allerede sker for sygemeldte forsikrede ledige og modtagere af kontanthjælp og starthjælp, der kun har ledighed som problem, blive offentliggjort på jobindsats.dk.

Der henvises til lovforslagets § 2, nr. 22 og § 3, nr. 3 og 4.

4.1.4 Lempeligere konsekvenser, når sygemeldte ikke medvirker ved opfølgningen

Efter gældende regler bortfalder retten til sygedagpenge helt, hvis den sygemeldte uden rimelig grund undlader at medvirke ved opfølgningen - fx hvis den sygemeldte sender oplysningsskemaet om sygdommen for sent ind til kommunen. Tilsvarende kan arbejdsgiveren ikke få refusion fra kommunen til udgiften til den sygemeldtes løn i hele sygeperioden, hvis den syge sender skemaet for sent ind.

Kommunerne har oplyst, at de i dag bruger tid på at vurdere og sende klagesager om for sent indsendt oplysningsskema videre til beskæftigelsesankenævnene - og jo mere gnidningsløst administrationen fun-

gerer, jo mere tid får sagsbehandlerne til at koncentrere sig om den egentlige opgave med at hjælpe sygemeldte tilbage i job.

Det foreslås, at modtagere af sygedagpenge fremover alene mister retten til sygedagpenge for den periode, der går, fra det tidspunkt, den sygemeldte skulle have medvirket ved opfølgningen, og til det tidspunkt, hvor den sygemeldte efterfølgende medvirker ved opfølgningen. Dog begrænses fortrydelsesperioden til 4 uger efter underretningen om bortfaldet af sygedagpenge.

Arbejdsgiveren mister ligeledes alene retten til refusion i samme periode.

Formålet med denne ændring er dels, at den sygemeldte får et økonomisk incitament til igen at medvirke i opfølgningen, dels at fastsætte en sanktion, der er mere rimelig i forhold til den manglende medvirken.

Derudover vil kommunerne og beskæftigelsesankenævnene få færre klagesager, og sagsbehandlerne kan have fokus på indsatsen med at hjælpe sygemeldte tilbage på arbejdsmarkedet.

Der henvises til lovforslaget § 1, nr. 13.

4.2. Syge, der er aktive, kan lettere vende tilbage til arbejdet

Det er vigtigt at have fokus på, at den sygemeldte er så aktiv som muligt under sygdomsforløbet.

Undersøgelser og erfaringer i både Danmark og andre lande viser, at en tæt kontakt med arbejdspladsen og en beskæftigelsesrettet indsats kan afkorte fraværsperioden, og øger den syges muligheder for at komme tilbage i arbejde. Derfor er det vigtigt at se den syges muligheder frem for begrænsninger, og det er vigtigt at fastholde fokus på arbejdsmarkedet - ikke mindst, når det gælder langvarige sygeforløb, hvor der er risiko for, at syge ikke vender tilbage til arbejdsmarkedet.

Beskæftigelsesministeriets analyse af sygefraværet fra 2008 viser, at medarbejdere, der er delvist raskmeldte, på længere sigt opnår en bedre tilknytning til arbejdsmarkedet, end personer, der er sygemeldt på fuld tid. Analysen viser, at delvise raskmeldinger anvendes bredt på tværs af diagnoser, og at næsten hver tredje langvarigt sygemeldte havde en delvis raskmelding. I de tilfælde, hvor diagnosen er uafklaret, benyttes delvise raskmeldinger mindst lige så ofte, som når diagnosen kendes. Det tyder på, at der er store muligheder i at bruge delvise raskmeldinger mere - uanset hvilken diagnose den syge har, men også uanset om den syges diagnose overhovedet er afklaret. I nogle tilfælde er det ikke muligt at afklare, hvad den syge præcis fejler, og det vigtige i denne sammenhæng er at finde ud af, hvad den syge kan klare med sin sygdom.

Den afgørende gevinst ved en delvis raskmelding er, at medarbejderen bruger sin arbejdsevne, har sin gang på arbejdspladsen og dermed bevarer sin tilknytning til arbejdsmarkedet. I undersøgelsen »Effekter af ændringerne i sygedagpengeloven« fra SFI 2008 vurderer sygemeldte, der er vendt tilbage til arbejde, at blandt andet en overgangsperiode med nedsat arbejdstid og mulighed for fleksibel arbejdstid i høj grad har medvirket til, at de kom tilbage til arbejde efter sygeperioden.

Følgende forslag støtter sygemeldte i at være aktive under sygdomsforløbet:

4.2.1 Jobcentrene vurderer mulighed for gradvis tilbagevenden efter 8 ugers sygdom

Kommunen skal efter gældende regler løbende vurdere, om den sygemeldte er hel eller delvis uarbejdsdygtig. Det betyder, at kommunen bl.a. i forbindelse med opfølgningen skal vurdere sygemeldtes arbejdsevne.

Som led i at fremme arbejdsfastholdelse og gradvis tilbagevenden foreslås det præciseret, at kommunen ved hver samtale med den sygemeldte skal vurdere sygemeldtes uarbejdsdygtighed og mulighederne for, at den sygemeldte kan vende helt eller gradvist tilbage til arbejdspladsen. Hvis kommunen vurderer, at sygemeldte er fuldt uarbejdsdygtig, skal dette begrundes i sagen.

Det foreslås endvidere, at kommunen i forbindelse med den første opfølgningssamtale senest i 8.

sygeuge skal tage kontakt til arbejdspladsen og indgå i en dialog om arbejdspladsens mulighed for at tage den sygemeldte helt eller gradvist tilbage. Kommunen kan vejlede virksomheden og den sygemeldte om mulighederne for støtte til arbejdsfastholdelse efter beskæftigelseslovgivningen. Kommunen kan endvidere henvise til muligheden for, at arbejdspladsen kan inddrage arbejdsmiljørådgivere eller andre, der kan bistå arbejdspladsen i indsatsen for at fastholde en sygemeldt medarbejder.

Som en del af aftalen er det foreslået, at Arbejdstilsynet etablerer en help-desk. Denne help-desk kan kommunerne endvidere henvise til. Ved help-desken kan virksomheden få en telefonisk dialog om, hvordan en virksomhed kan arbejde med at forebygge sygefravær, fastholde medarbejdere med begyndende helbredsproblemer samt fremme hurtig tilbagevenden til arbejde. Virksomheden kan ligeledes få information om den nyeste viden om sygefravær og arbejdsfastholdelse samt oplysninger om, hvilke andre aktører der kan bidrage med råd og vejledning. Help-deskens vejledning om sygefravær bygger på gældende regler samt på, hvad virksomhederne frivilligt kan sætte i værk.

Efter de gældende regler i sygedagpengeloven er delvist sygemeldte lønmodtagere, hvis arbejdsgiver ikke kan beskæftige dem på nedsat tid, berettiget til fulde sygedagpenge. De er således også berettiget til sygedagpenge for det antal timer, som de vurderes at kunne arbejde. Denne bestemmelse gælder imidlertid kun for lønmodtagere, der ikke modtager løn under sygdom. Arbejdsgivere, der udbetaler løn til en lønmodtager, der er delvist sygemeldt, kan således ikke efter de gældende regler få sygedagpengerefusion.

Det foreslås, at arbejdsgivere, der ikke kan beskæftige delvis sygemeldte lønmodtagere på nedsat tid, fx på grund af arbejdspladsens indretning eller arbejdets karakter, får ret til sygedagpengerefusion også for de timer, som lønmodtageren ellers ville kunne arbejde.

Der henvises til lovforslaget § 1, nr. 10.

4.2.2 Jobcentrene kan give aktive tilbud til alle sygemeldte

Efter gældende regler kan kommunen ikke give personer, der modtager sygedagpenge, tilbud om en aktiv indsats efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, medmindre deres arbejdsevne er så begrænset, at de er berettiget til revalidering efter kapitel 6 i lov om aktiv socialpolitik, og der skal ske en afklaring af deres arbejdsevne.

Efter gældende regler kan kommunen ikke give tilbud til personer på ledighedsydelse eller særlig ydelse medmindre det er i forbindelse med afprøvning af personens rådighed.

Kommunen kan efter gældende regler give tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats til modtagere af kontant- og starthjælp, også når de er sygemeldte.

Kommunens mulighed for at arbejde tidligt og målrettet med at hjælpe syge tilbage til arbejdsmarkedet afhænger således af, hvilken ydelse personen modtager.

For at styrke kommunernes mulighed for en tidlig og målrettet indsats over for alle sygemeldte foreslås det, at kommunen får hjemmel til at give tilbud om vejledning og opkvalificering, virksomhedspraktik og ansættelse med løntilskud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats til alle sygemeldte uanset, hvilken ydelse de modtager. Under tilbud om vejledning og opkvalificering eller virksomhedspraktik bevarer den sygemeldte den ydelse, som personen allerede modtager efter lov om aktiv socialpolitik eller lov om sygedagpenge. Desuden foreslås det, at også personer på ledighedsydelse og særlig ydelse fremover kan få tilbud.

Syge, der er i beskæftigelse, vil ikke kunne få tilbud om ansættelse med løntilskud. De har i stedet mulighed for at vende tilbage til arbejdspladsen med en delvis raskmelding.

Fleksjobvisiterede vil som hidtil kunne få tilbud om ansættelse i fleksjob.

Syge forsikrede ledige, der får tilbud, mens de modtager sygedagpenge, vil i forhold til lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. være stillet på samme måde, som hvis de ikke modtog tilbud. De gældende

regler betyder, at for en forsikret ledig, der bliver sygemeldt, forbruger kun de første 6 uger af hver periode med sygedagpenge af retten til dagpenge i dagpengeperioden, mens den del af perioden med sygedagpenge, der måtte overstige de 6 uger, derimod forlænger den periode på 6 år, inden for hvilken den ledige kan modtages dagpenge i sammenlagt op til 4 år, jf. § 55 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. For sygemeldte forsikrede ledige vil disse regler fortsat gælde, uanset om den pågældende bliver pålagt at deltage i en aktiv indsats.

Kommunen kan give et tilbud, når det kan fremme, at den sygemeldte eller fleksjobvisiterede hurtigt kan vende tilbage til arbejdspladsen eller bevare tilknytningen til arbejdsmarkedet. Den sygemeldte eller fleksjobvisiterede får pligt til at tage imod et rimeligt tilbud, der kan være med til at bringe vedkommende tilbage til arbejdsmarkedet.

Når kommunen giver tilbud til sygemeldte beskæftigede, skal kommunen have fokus på tilbud, der kan hjælpe den sygemeldte til at blive fastholdt på sin hidtidige arbejdsplads. Kommunen kan fx give tilbud om at komme i virksomhedspraktik på arbejdspladsen. Det kan være et middel til at fastholde den syge på arbejdspladsen i tilfælde, hvor den syge ikke har arbejdsevne nok til at kunne vende gradvist tilbage med nedsatte sygedagpenge, men den syge godt kan være på arbejdet og medvirke til at løse mindre opgaver og deltage i det kollegiale fællesskab.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 8 - 10, § 2, nr. 1, 2, 4-9, 12-21 og § 3, nr. 1.

4.2.2.1 Mentor

Efter gældende regler kan der i forbindelse med et tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats ydes støtte til en mentorfunktion med henblik på at styrke introduktionen på en arbejdsplads eller til en uddannelse. Mentorfunktionen varetages, som udgangspunkt af en medarbejder i virksomheden henholdsvis uddannelsesinstitutionen, men på uddannelsesinstitutionen og i mindre virksomheder kan der benyttes en ekstern konsulent. Antallet af timer for en mentor fastsættes ud fra en konkret vurdering af behov og forudsætninger hos de personer, der har brug for en mentor.

Som led i den aktive indsats foreslås det, at mentorordningen gøres mere fleksibel, således at der skal kunne ydes støtte til mentorfunktion i alle tilfælde, hvor der er brug for en mentor, for at en person kan opnå eller fastholde et beskæftigelsesrettet forløb eller et job. Det betyder, at kommunen kan benytte mentor til personer, der deltager i kontaktfølg, beskæftigelsesrettede tilbud eller er ansat i fleksjob, er delvis raskmeldte, er ordinært ansatte eller er selvforsørgende.

Med forslaget åbnes der for, at mentorfunktionen også kan bruges til opgaver, der ligger uden for arbejdspladsen eller uddannelsesinstitutionen m.m., hvis det er nødvendigt for at understøtte den beskæftigelsesrettede indsats.

Det afgørende er, at mentorfunktionen understøtter, at den enkelte får fodfæste på arbejdsmarkedet, dvs. er målrettet opnåelse eller fastholdelse af et ordinært job eller et fleksjob.

For yderligere at gøre ordningen fleksibel foreslås det, at en mentor ikke behøver være en medarbejder på en virksomhed, men at mentorfunktionen også kan varetages af eksterne konsulenter, som virksomheden, uddannelsesinstitutionen eller kommunen indgår aftale med eller af ansatte i kommunen. Derudover foreslås det, at give mulighed for at aftale et timetal for en mentorfunktion pr. plads i stedet for til hver enkelt person, hvis der løbende ydes støtte til flere personer i en virksomhed eller en uddannelsesinstitution.

Der henvises til lovforslagets § 2, nr. 10, 24, 26-28, 30, 31, 36 og § 4, nr. 1-5.

4.2.2.2 Jobplan

Som noget nyt skal kommunen i de situationer, hvor en forsikret ledig, der har fået udarbejdet en jobplan efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, bliver sygemeldt op til eller under et tilbud om en aktiv indsats, så hurtigt som muligt tage stilling til, om den sygemeldte kan fortsætte i tilbuddet -

eventuelt med få justeringer. Hvis den syge kan fortsætte i det tilbud, der er givet i jobplanen, skal kommunen anvende jobplanen til at udarbejde en sygeopfølgningsplan.

Som følge af finanslovsaftalen for 2009 om et enstrengt kommunalt beskæftigelsessystem er der ikke behov for regler i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats om, at staten i jobcenteret skal orientere kommunen om jobplanen. Det fastsættes derfor i stedet i sygedagpengeloven, at kommunen skal vurdere, om jobplanen kan videreføres som en sygeopfølgningsplan.

Der henvises til forslaget i § 1, nr. 10.

4.2.3 Statens refusion lægges om, så jobcenteret får større incitament til at give aktive tilbud

For at fremme fokus på den aktive indsats får kommunerne i dag 65 pct. i refusion for kontanthjælp, når de giver en kontanthjælpsmodtager et tilbud om en aktiv indsats, og 35 pct., når kontanthjælpsmodtageren går passiv uden at være i aktiv indsats. Der gælder ikke en tilsvarende regel ved tilbud til sygedagpengemodtagere. Efter gældende regler afholder kommunen 50 pct. af udgifterne fra 5. til 52. uge regnet fra 1. sygedag og herefter afholder kommunen samtlige udgifter.

I tilknytning til forslaget om øgede muligheder for at give sygedagpengemodtagere aktive tilbud foreslås det, at statens refusion for kommunernes udgift til sygedagpenge ændres fra 50 pct. til 65 pct., hvis den sygemeldte er vendt gradvist tilbage i arbejde eller er i et tilbud i minimum 10 timer om ugen - ellers nedsættes refusionen til 35 pct. Timetallet kan være mindre, hvis det kun er muligt for personen at deltage på et lavere timetal. Timetallet på 10 timer vil dog kunne blive ændret, hvis erfaringer viser, at et andet timetal er mere hensigtsmæssigt.

Kommunerne får dermed et økonomisk incitament til at fremme, at flere sygemeldte vender gradvist tilbage i arbejde eller får tilbud om at være aktive, som kan lette vejen tilbage til arbejde. Forslaget om ændringen af refusionen gælder fra 9. uge og til og med 52. uge. Kommunen har som hidtil den fulde sygedagpengeudgift uden statsrefusion fra og med 53. sygeuge.

Det foreslås endvidere, at hvis arbejdsgiveren ikke tager en delvis uarbejdsdygtig sygemeldt lønmodtager tilbage på deltid, afholder staten 65 pct. af kommunens udgifter til sygedagpenge i de første 13 uger regnet fra det tidspunkt, hvor kommunen får oplyst, at der ikke kan ske gradvis tilbagevenden til arbejdet.

Forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget om, at jobcentrene kan give aktive tilbud til alle sygemeldte.

4.2.3.1 Refusion af ledighedsydelse og særlig ydelse

Efter gældende regler afholder staten 35 pct. af kommunens udgifter til ledighedsydelse og særlig ydelse. Fordelingen af udgifterne mellem staten og kommunen er uafhængig af, om modtagere af ledighedsydelse eller særlig ydelse får aktive tilbud. Efter 18 måneder afholder kommunen 100 pct. af udgifterne til ledighedsydelse og særlig ydelse.

Det foreslås i tilknytning til forslaget om udvidet adgang til at give tilbud til modtagere af ledighedsydelse og særlig ydelse, at staten afholder 65 pct. af kommunens udgifter til ledighedsydelse og særlig ydelse, når modtagere af ledighedsydelse og særlig ydelse er i aktive tilbud. Er modtagere af ledighedsydelse og særlig ydelse ikke i tilbud, afholder staten 35 pct. af kommunens udgifter til ledighedsydelse og særlig ydelse.

4.2.3.2 Bemyndigelse

Det foreslås, at beskæftigelsesministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, hvornår kommunen opfylder betingelserne for at få 65 pct. refusion ved aktive tilbud.

I disse regler kan det fastsættes, at tilbud og arbejde sammenlagt som udgangspunkt i gennemsnit skal være på minimum 10 timer om ugen for, at kommunen kan få 65 pct. i refusion. Det skal dog være muligt, at det gennemsnitlige ugentlige timetal er mindre end 10 timer om ugen, hvis kommunen redegør

for, at det kun er muligt for den sygemeldte eller modtageren af ledighedsydelse eller særlig ydelse at deltage på et lavere timetal. Timetallet på 10 timer vil dog som nævnt kunne blive ændret, hvis erfaringer viser, at et andet timetal er mere hensigtsmæssigt.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 22-24.

4.2.4 Jobcenterets kontakt med sygemeldte

Jobcentrene skal i dag være i kontakt med sygemeldte på sygedagpenge med andre intervaller, end de skal være i kontakt med sygemeldte, der modtager kontanthjælp og starthjælp og ledige, der modtager arbejdsløshedsdagpenge. De forskellige regler for kontaktføreløbet og for sygeopfølgning gør reglerne besværlige at håndtere for jobcentrene.

Det foreslås, at jobcentrenes kontakt med sygemeldte, der modtager sygedagpenge ændres for sygemeldte, som meget snart kan vende tilbage til arbejdet (kategori 1), eller hvor man på forhånd ved, at sygdommen medfører et længerevarende sygefravær (kategori 3). Forslaget betyder, at der for disse to kategorier skal ske opfølgning første gang inden udgangen af 8. sygeuge og anden gang inden 3 måneder regnet fra 1. fraværdsdag. Derefter skal der følges op senest hver 3. måned, og der vil således fra dette tidspunkt være tale om opfølgning for sygedagpengemodtagere med samme interval som kontaktføreløbet i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats for syge, der modtager kontanthjælp eller starthjælp.

Sygeopfølgningen i sager, hvor der er risiko for, at den syge helt mister kontakten til arbejdsmarkedet (kategori 2), ændres ikke, og der skal fortsat følges op første gang senest i 8. uge og derefter hver 4. uge.

Efter gældende regler kan opfølgningssamtalen enten være telefonisk eller individuel. For at styrke opfølgningen foreslås det, at alle opfølgningssamtaler skal være individuelle medmindre sygdommen forhindrer det, fx på grund af hospitalsindlæggelse.

Det foreslås, at de registreringer, som jobcentrene i dag foretager i sagsbehandlingssystemer eller i den enkelte sag om, hvornår opfølgningssamtalen er afholdt, og om hvilken kategori en sygemeldt, der modtager sygedagpenge, er visiteret til, skal videregives til staten til jobindsats.dk. Herved kan jobcentrene få et samlet overblik over deres opfølgningsindsats.

4.2.4.1 Syge, der modtager ledighedsydelse eller særlig ydelse

Efter gældende regler sker opfølgning over for syge, der modtager ledighedsydelse efter reglerne for opfølgning i sygedagpengeloven, dvs. mindst hver 8. uge. Der er ikke fastsat regler om opfølgning ved sygdom over for personer, der modtager særlig ydelse.

Det foreslås, at opfølgningen over for personer, der er syge og modtager ledighedsydelse og særlig ydelse harmoniseres med reglerne for opfølgning over for syge, der modtager kontanthjælp eller starthjælp.

Det betyder, at kommunen fremover skal foretage sygeopfølgningen som led i det individuelle kontaktføreløb for personer, der modtager ledighedsydelse og særlig ydelse, dvs. senest hver gang personen i sammenlagt 3 måneder har modtaget ledighedsydelse eller særlig ydelse.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 3-7 og § 3, nr. 3 og 4.

4.2.5 Jobcenteret får større mulighed for at benytte andre aktører i sygeopfølgningen

Efter gældende regler kan andre aktører ikke træffe afgørelse og forpligte den sygemeldte til at møde til samtale eller deltage i en indsats iværksat af andre aktører. Andre aktører kan efter gældende regler ikke udarbejde en opfølgningsplan, men kan først inddrages, når kommunen har udarbejdet en opfølgningsplan, hvori fastsættes andre aktørers indsats mv.

Jobcentrene kan have brug for at inddrage andre aktører som led i sygeopfølgningen for hurtigst og bedst muligt at hjælpe den enkelte syge tilbage til arbejde. Behovet opstår i situationer, hvor kommunen ikke har mulighed for at give den enkelte den indsats, som han eller hun har brug for, eller hvor en anden aktør mere effektivt kan stille indsatsen til rådighed.

Brugen af andre aktører skal være så fleksibel som mulig. Jobcentrene kan allerede i dag bruge andre aktører i sygeopfølgningen, men andre aktører kan ikke som i den øvrige beskæftigelsesrettede indsats udføre myndighedsopgaver for personer på sygedagpenge. Selvom kommunen har gode erfaringer med at bruge en anden aktør til at følge op over for og give tilbud til sygemeldte kontanthjælpsmodtagere, kan kommunen ikke bruge den anden aktør til en sygedagpengemodtager, der står i samme situation, da der ikke i sygedagpengeloven er hjemmel til, at andre aktører kan udføre myndighedsopgaver.

Det foreslås, at kommunen får bedre mulighed for at inddrage andre aktører i sygeopfølgningen for at hjælpe den enkelte syge bedst og hurtigst muligt tilbage til arbejde, fx ved at holde opfølgningssamtaler og give aktive tilbud. Det foreslås derfor, at der bliver hjemmel til, at andre aktører får kompetence til at udføre myndighedsopgaver. På samme måde som kommunen kan en anden aktør, der har fået til opgave at varetage opfølgningsindsatsen over for sygemeldte, forpligte den sygemeldte til at møde op til opfølgningssamtaler og deltage i aktiviteter og tilbud. Det kan ikke overlades til andre aktører at træffe afgørelse om ydelsen.

Kommunen har fortsat det overordnede ansvar for indsatsen og for, at lovgivningen overholdes. Kommunen vælger selv, hvor stor en del af opfølgningsindsatsen for sygedagpengemodtagere, de vil overlade til andre aktører. Jobcentrene kan fx inddrage andre aktører til opgaverne med at indhente oplysninger fra læger, vurdere de sygemeldtes arbejdsevne og udarbejde ressourceprofil.

Det foreslås samtidig, at der i lov om aktiv socialpolitik bliver hjemmel til, at andre aktører kan udføre opgaver og træffe afgørelse om erhvervsrettede aktiviteter i forbindelse med revalidering og forrevalidering efter §§ 46, 47, stk. 1 og 2 og § 50. Det er relevant i forhold til at gøre brugen af anden aktør så smidig som muligt. Er ressourceprofilen efter sygedagpengeloven udarbejdet af anden aktør i forbindelse med stillingtagen til ophør af sygedagpenge på grund af varighedsbegrænsningen, vil ressourceprofilen med den foreslåede hjemmel i lov om aktiv socialpolitik også kunne anvendes i forbindelse med en stillingtagen til, om der skal iværksættes revalidering eller forrevalidering.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 12 og 25 og § 3, nr. 2.

4.2.6 Arbejdsgiverens forpligtelse til at betale sygedagpenge stopper, når ansættelsen slutter

Efter gældende regler skal en arbejdsgiver betale sygedagpenge til en medarbejder i arbejdsgiverperioden, som er de første 21 sygedage. Arbejdsgiveren skal også betale sygedagpenge, selvom ansættelsesforholdet ophører i løbet af denne periode. Hvis lønmodtageren fx sygemelder sig den sidste dag på arbejdet, skal arbejdsgiveren betale sygedagpenge i 20 dage til en sygemeldt, som ikke længere er ansat i virksomheden.

Det foreslås, at arbejdsgiverens forpligtelse til at udbetale sygedagpenge i arbejdsgiverperioden ophører, hvis ansættelsen ophører i arbejdsgiverperioden. Forslaget betyder således, at arbejdsgiverne ikke – som efter de gældende regler – er forpligtet til at udbetale sygedagpenge ud over ansættelsesperioden. Forslaget får bl.a. betydning i de tilfælde, hvor lønmodtagere måtte melde sig syge i forbindelse med en afskedigelse.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 16.

4.2.7 Forlængelse af sygedagpengeperioden for førtidspensionister og personer på 65 år og derover

Efter de gældende regler er varigheden af sygedagpenge til en særlig persongruppe begrænset til 13 uger. Det drejer sig om personer, der modtager førtidspension, opfylder de helbredsmæssige betingelser for at kunne modtage førtidspension, eller har nået folkepensionsalderen (i dag er fyldt 65 år). Udbetalingen af sygedagpengene standser derfor som udgangspunkt, når der er udbetalt sygedagpenge eller løn under sygdom for mere end 13 uger i de 12 forudgående måneder.

Det foreslås, at varighedsbegrænsningen for denne persongruppe, fremover forlænges fra 13 til 26 uger.

Formålet med dette forslag er dels at øge incitamentet for lønmodtagere og selvstændige til at fortsætte

på arbejdsmarkedet, uanset at de er førtidspensionister, eller har nået folkepensionsalderen, dels at styrke kommunens indsats for at fastholde disse personer på arbejdsmarkedet.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 14 og 15.

4.2.8 Refusionsbestemmelsen i sygedagpengeloven afbureaukratiseres

Efter gældende regler i sygedagpengeloven er der fastsat en bestemmelse om, at der ikke kan ydes statsrefusion så længe kommunen ikke opfylder sin pligt efter sygedagpengeloven til at følge op i sygedagpengesager. Det er en forudsætning for bortfald af statsrefusionen, at den manglende opfølgning kan tilregnes kommunens administration. Kommunen mister således ikke statsrefusionen, hvis opfølgningen forsinkes på grund af for sen anmeldelse af sygefraværet, og kommunen i øvrigt har foretaget opfølgning så hurtigt, som det kunne forventes.

Refusionen bortfalder fra det tidspunkt, hvor opfølgningen skulle have fundet sted og frem til det tidspunkt, hvor der sker opfølgning.

Kommunerne har i forbindelse med afbureaukratiseringsrapporten peget på, at bestemmelsen har medført, at fokus i opfølgningen har været hæftet mere på rettidighed end på fastholdelse af sygemeldte.

Det foreslås, at reglen om, at der ikke kan ydes statsrefusion, så længe kommunen ikke opfylder sin pligt til at følge op på en sygedagpengesag afbureaukratiseres. Det sker ved at suspendere reglen i en 2-årig periode fra den 1. januar 2010 til den 31. december 2011. Formålet er at afprøve kommunernes indsats uden reglen.

Kommunen skal som hidtil følge de almindelige revisionsbestemmelser, og der vil blive ydet refusion efter de almindelige regler for statsrefusion til kommunerne. Det indebærer, at kommunen som udgangspunkt alene skal anmode om statsrefusion til udgifter til sygedagpenge i de sager, hvor der er fulgt op efter reglerne, idet disse udgifter er refusionsberettigende. Den kommunale revision påser ved revisionen, om der sker opfølgning, og om refusionen er opgjort efter reglerne. Dette sker dels ved gennemgang af forretningsgange, og dels ved gennemgang af enkeltsager.

Hvis revisionen konstaterer manglende opfølgning i sygedagpengesager, der kan tilskrives kommunens administration, foretager kommunen en opgørelse af, hvor meget refusion, der er modtaget uretmæssigt i den periode, hvor der ikke har fundet opfølgning sted, og foretager en berigtigelse heraf. Revisionen påser efterfølgende, at berigtigelsen er foretaget korrekt og anfører dette i revisionsberetningen. Den enkelte kommune redegør i forbindelse med behandlingen af beretningen i kommunalbestyrelsen for de initiativer, der er taget for, at reglerne på området fremover kan efterleves.

Arbejdsmarkedsstyrelsen vil følge op på kommunernes indsats i forhold til opfølgningssamtaler. Arbejdsmarkedsstyrelsen vil fremover modtage data om, hvornår samtalerne er afholdt og hvilke kategorier, de sygemeldte er visiteret til.

Inden udgangen af den 2-årige periode vil det blive vurderet, om kommunerne generelt som helhed har overholdt opfølgningspligten. Vurderingen drøftes med parterne.

Der henvises til lovforslagets § 6, stk. 1.

4.3. Hurtig afklaring og behandling hjælper syge hurtigere tilbage til arbejdsmarkedet

Langt det meste sygefravær er kortvarigt og ukompliceret, men i længere og mere komplicerede sygeforløb, hvor flere aktører ofte er involveret, er det vigtigt, at den sygemeldte får en indsats, hvor sundheds- og beskæftigelsesindsatsen spiller sammen. Sygemeldte har brug for hurtigt at få afklaret deres arbejdsevne og få afklaret, hvordan de kan vende tilbage til arbejdsmarkedet.

Følgende forslag skal hjælpe syge hurtigere tilbage til arbejde:

4.3.1 Ny lægeerklæring om arbejdsfastholdelse

Efter gældende regler kan arbejdsgiveren, hvis det skønnes nødvendigt, forlange en lægeerklæring af lønmodtageren. Erklæringen skal indeholde oplysninger om uarbejdsdygtighed på grund af sygdom og om, hvilke konkrete funktionsbegrænsninger sygdommen medfører. Funktionsoplysningerne forudsættes afgivet ud fra en dialog mellem den sygemeldte og den praktiserende læge. Denne lægeerklæring »Lægeerklæring om uarbejdsdygtighed«, som arbejdsgiveren kan forlange, fungerer ikke efter hensigten.

Meningen med lægeerklæringen var oprindeligt, at den dels skulle dokumentere sygdommen, og dels give arbejdsgiveren information om de funktioner, som en sygemeldt medarbejder ikke kan udføre. Men lægen har ofte ikke mulighed for at give et kvalificeret bidrag til virksomheden om, hvilken betydning medarbejderens sygdom har for det arbejde, medarbejderen udfører, og da lægen ikke har oplysninger om medarbejderens arbejdsplads og arbejdsfunktioner, har lægen også svært ved at vurdere, hvilke arbejdsopgaver medarbejderen eventuelt kan varetage.

Det foreslås derfor, at der indføres en ny lægeerklæring, en mulighedserklæring, med fokus på de muligheder, som lønmodtageren har for at udføre arbejdsfunktioner på trods af sygdommen. Som konsekvens heraf foreslås den nuværende lægeerklæring til virksomheden »Lægeerklæring om uarbejdsdygtighed« afskaffet.

Mulighedserklæringen anvendes som led i indsatsen for at fastholde en sygemeldt lønmodtager og for at øge muligheden for hel eller gradvis tilbagevenden til arbejdspladsen.

Mulighedserklæringen anvendes, hvis der i dialogen mellem arbejdsgiveren og lønmodtageren er usikkerhed om, hvilke arbejdsfunktioner lønmodtageren kan varetage. Arbejdsgiveren kan forlange erklæringen ved såvel kortvarigt, gentaget som langvarigt sygefravær.

Mulighedserklæringen består af to dele. Den første del indeholder arbejdsgivers og lønmodtagers vurdering af sygdommens betydning for lønmodtagerens arbejde, og den anden del indeholder lægens vurdering.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 17-20.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

De samlede økonomiske konsekvenser af lovforslaget er 90,1 mio. kr. i 2009 samt 171,3 mio. kr. i hvert af årene 2010-2012, jf. det sammenfattende skema i afsnit 11.

Den samlede økonomiske ramme til gennemførelse af aftalen om nedbringelse af sygefraværet er på 118,6 mio. kr. i 2009, 176,3 mio. kr. i 2010, 171,3 mio. kr. i 2011 og 175,8 mio. kr. i 2012.

Øvrige udgifter til aftalen er således på 28,5 mio. kr. i 2009, 5,0 mio. kr. i 2010 og 4,5 mio. kr. i 2012 til bl.a. en kampagne, statistikomlægning, udarbejdelse af guides, kurser, it-udvikling, analyser og evalueringer mv. Implementeringen af denne del af aftalen kræver ikke lovændringer. Udgifterne er statslige.

Aftalen indeholder forslag om, at der afsættes 20 mio. kr. til forsøg med forebyggende og afklarende tilbud samt 12 mio. kr. til kompetenceudvikling for kommunale medarbejdere. Initiativerne finansieres via de afsatte midler på den satspuljefinansierede ordning: Særlige indsatser, jf. konto 17.49.08.

Endelig foreslås det, at der i alt afsættes 280 mio. kr. til forsøg med tidlig, målrettet og tværfaglig indsats, der kan afklare den enkelte sygemeldtes situation og bevare hans eller hendes kontakt til arbejdsmarkedet. Til finansiering heraf er der afsat 40 mio. kr. i 2009, som foreslås anvendt i sammenhæng med aftalte midler til samme formål i regi af Forebyggelsesfonden. De resterende 240 mio. kr. finansieres via midler i Forebyggelsesfonden.

Der afholdes ikke administrative udgifter herudover.

Der forventes mindredgifter for stat, region og kommuner som arbejdsgivere på 14,3 mio. kr. i 2009 og 28,4 mio. kr. i hvert af årene 2010-2012 som følge af lovforslaget.

De dele af lovforslaget, der har kommunaløkonomiske konsekvenser skal forhandles med de kommunale parter.

Aftalen udmøntes på Beskæftigelsesministeriets, Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse samt Integrationsministeriets områder.

5.1. En tidlig indsats øger syges chance for at komme tilbage i arbejde

5.1.1 Arbejdsgiveren skal inden fire uger holde samtale med medarbejdere, der er syge, og efter behov udarbejde en fastholdelsesplan

Det foreslås, at der afsættes 0,2 mio. kr. i 2009 til afholdelse af it-udgifter i staten i forbindelse med tilretning af blanketter mv. Forslaget træder i kraft 4. januar 2010.

5.1.2 Arbejdsløshedskasserne skal medvirke i sygeopfølgningen over for syge forsikrede ledige

Forslaget vurderes at betyde merudgifter på skønsmæssigt 2 mio. kr. for staten til udarbejdelse af en guide til arbejdsløshedskasserne.

Arbejdsdirektoratet vil desuden have omkostninger forbundet med at føre tilsyn med, om arbejdsløshedskasserne afholder sygesamtalerne. Dertil kommer it-understøtning af indhentning af data om arbejdsløshedskassernes afholdelse af sygesamtalerne på skønsmæssigt 1 mio. kr.

Forslaget træder i kraft 5. oktober 2009.

5.1.3 Modtagere af kontanthjælp, starthjælp, introduktionsydelse og ledighedsydelse skal sygemelde sig

Samlet skønnes der ikke at være merudgifter forbundet med forslaget for kommunerne.

Forslaget indebærer merudgifter for staten til it-understøtning af registreringen af sygemeldinger fra modtagere af kontanthjælp, starthjælp, introduktionsydelse, ledighedsydelse og særlig ydelse på skønsmæssigt 0,3 mio. kr. i 2009.

5.1.4 Lempeligere konsekvenser, når sygemeldte ikke medvirker ved opfølgningen

Med lovforslaget bortfalder sygedagpengene kun i den periode, hvor den sygemeldte ikke medvirker i opfølgningen. Dette indebærer merudgifter for kommunerne og staten, da der skal udbetales sygedagpenge i en længere periode end før.

Forslaget indebærer, at de sygemeldte, der før mistede sygedagpengene som følge af manglende medvirken i opfølgningen, nu vil kunne få sygedagpenge i skønsmæssigt 23 ekstra uger, hvis de efterfølgende medvirker i opfølgningen.

Lovforslaget betyder en samlet merudgift til sygedagpenge på 74,5 mio. kr. I 2010 vil merudgifterne til sygedagpenge være 43,5 mio. kr. for kommunerne og 31 mio. kr. for staten.

Samtidig vil kommunerne og staten få mindreudgifter til kontanthjælp for skønsmæssigt 300 personer, der efter de nye regler i stedet modtager sygedagpenge. Den samlede mindreudgift til kontanthjælp er på 14,5 mio. kr. årligt. Med en statslig refusion på 35 pct. betyder den nye regel mindreudgifter til kontanthjælp på 9,4 mio. kr. for kommunerne og 5,1 mio. kr. for staten.

Samlet set vurderes forslaget at indebære merudgifter til forsørgelse på 60 mio. kr. årligt. Kommunerne vil få merudgifter til forsørgelse på 34,1 mio. kr. og staten får merudgifter til forsørgelse på 25,9 mio. kr. i 2010 og frem.

Kommunerne vil desuden have administrative merudgifter i forbindelse med udsendelse af breve til arbejdsgiverne om, at deres ansatte ikke har returneret oplysningsskemaet, ikke deltager i opfølgningen eller ikke ønsker at deltage i en aktiv indsats, og at sygedagpengerefusionen derfor risikere at bortfalde. Det skønnes samlet at indebære merudgifter til administration i kommunerne på årligt 0,3 mio. kr.

Forslaget træder i kraft den 6. juli 2009, hvorfor de samlede udgifter i 2009 svarer til halvdelen af de årlige udgifter i 2010.

De samlede økonomiske konsekvenser af forslaget skønnes at være følgende:

Tabel 5.1.4.1. Økonomiske konsekvenser fordelt på kommune og stat som følge af forslag om lempeligere konsekvenser, når sygemeldte ikke medvirker ved opfølgningen

Mio. kr.	2009	2010	2011	2012
Kommuner	14,1	34,4	34,4	34,4
- Sygedagpenge	18,6	43,5	43,5	43,5
- Kontanthjælp	-4,7	-9,4	-9,4	-9,4
- Administration	0,2	0,3	0,3	0,3
Staten	16,1	25,9	25,9	25,9
- Sygedagpenge	18,6	31,0	31,0	31,0
- Kontanthjælp	-2,5	-5,1	-5,1	-5,1
I alt	30,2	60,3	60,3	60,3

Desuden vil kommunerne og regionerne som arbejdsgivere have mindreudgifter, fordi der igen vil kunne opnås refusion for sygedagpengene, når en person begynder at deltage i opfølgningen. Det antages, at der skal udbetales refusion af sygedagpengene til arbejdsgivere svarende til 75 pct. af de samlede merudgifter til sygedagpenge.

Kommunernes, regionernes og statens andel af mindreudgiften til sygedagpenge opgøres på baggrund af en vægtet andel af beskæftigelsen og sygefraværet.

Tabel 5.1.4.2. Økonomiske konsekvenser fordelt på kommune, region og stat som følge af forslag om lempeligere konsekvenser, når sygemeldte ikke medvirker ved opfølgningen

Mio. kr.	2009	2010	2011	2012
Kommuner	-6,8	-13,5	-13,5	-13,5
Regioner	-2,8	-5,5	-5,5	-5,5
Staten	-2,5	-5,0	-5,0	-5,0
I alt	-12,1	-24,0	-24,0	-24,0

5.2. Syge, der er aktive, kan lettere vende tilbage til arbejdet

5.2.1 Jobcentrene vurderer muligheden for gradvis tilbagevenden efter 8 ugers sygdom

Forslaget forventes at medføre ekstra administration i kommunerne.

Det foreslås, at der afsættes 5,0 mio. kr. fra 2010 og frem til dækning af ekstra administration i kommunerne som følge af forslaget. Indeholdt heri er dækning af eventuelle merudgifter til refusion til arbejdsgiver, såfremt denne ikke kan tage den sygemeldte gradvist tilbage. Da forslaget træder i kraft 5. oktober 2009, foreslås der afsat 1,3 mio. kr. i 2009.

Tabel 5.2.1. Økonomiske konsekvenser fordelt på kommune og stat som følge af forslag om at jobcentrene vurderer mulighed for gradvis tilbagevenden efter otte ugers sygdom.

Mio. kr.	2009	2010	2011	2012
Kommuner, adm.	1,3	5,0	5,0	5,0
Staten	0,0	0,0	0,0	0,0
I alt	1,3	5,0	5,0	5,0

5.2.2 Jobcentrene kan give aktive tilbud til alle sygemeldte

Der foreslås afsat i alt 88 mio. kr. årligt til finansiering af merudgifter til en aktiv indsats og administration mv. Hvis udgifterne væsentlig overstiger dette niveau, skal initiativerne tages op til revision med henblik på at reducere udgifterne til det forudsatte niveau. Forslaget træder i kraft 6. juli 2009, hvorfor der forventes halvårseffekt i 2009.

Kommunerne vil som følge af forslaget få øgede udgifter til en aktiv indsats.

Merudgifterne til en aktiv indsats af sygedagpengemodtagere skønnes at udgøre 67,6 mio. kr., mens merudgifterne til en aktiv indsats af ledighedsydelsesmodtagere skønnes at udgøre 7,6 mio. kr.

Desuden forventes der merudgifter til tilbud om jobtræning med løntilskud til sygedagpengemodtagere og ledighedsydelsesmodtagere på 1,1 mio. kr., ligesom der forventes merudgifter til befordringsgodtgørelse på 0,4 mio. kr. Udgifterne til mentorordning for sygedagpengemodtagere og ledighedsydelsesmodtagere, som deltager i aktive tilbud forventes at udgøre 3 mio. kr. Udgifterne til mentorordningen er omfattet af budgetgarantien.

Som følge af muligheden for at give aktive tilbud til sygedagpengemodtagere m.fl. forventes kommunerne i den sammenhæng at få merudgifter til administration på 8,6 mio. kr. årligt fra 2010. Forslaget træder i kraft den 6. juli 2009, hvorfor der er forventet halvårs effekt i 2009.

I 2009 foreslås desuden afsat 0,5 mio. kr. til it med henblik på at skabe bedre samspil mellem statslige og kommunale it-systemer.

Samlet vurderes det, at de kommunale merudgifter til beskæftigelsesrettet indsats mv. vil være 39,5 mio. kr., mens de statslige merudgifter til beskæftigelsesrettet indsats mv. vil være 39,8 mio. kr. Finansieringen af udgifterne til beskæftigelsesrettet indsats vil ikke være omfattet af de gældende bestemmelser om rådighedsbeløbet efter § 118 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Tabel 5.2.2. Økonomiske konsekvenser fordelt på kommune og stat som følge af forslag om, at jobcentrene kan give aktive tilbud til alle sygemeldte

Mio. kr.	2009	2010	2011	2012
Kommuner	24,0	48,1	48,1	48,1
- Aktivering mv.	19,7	39,5	39,5	39,5
- Administration	4,3	8,6	8,6	8,6
Staten	20,5	39,8	39,8	39,8
I alt	44,5	87,9	87,9	87,9

5.2.3 Statens refusion lægges om, så jobcenteret får større incitament til at give sygemeldte aktive tilbud

Med lovforslaget omlægges refusionen for sygedagpengeforløb med en varighed på mellem 9 og 52 uger, så refusionen er 65 pct. for personer, der er delvist raskmeldt eller deltager i et aktivt tilbud og 35 pct. for personer, der ikke er dette.

I forhold til kommunernes udgifter i dag hvor der er 50 pct. refusion i ugerne mellem 9. og 52. uge, vurderes det, at kommunerne vil have merudgifter til sygedagpenge på ca. 723 mio. kr. i 2010 og statens udgifter vil blive reduceret tilsvarende.

Lovforslaget betyder samtidig, at staten fra 2010 yder 65 pct. refusion af kommunernes udgifter til ledighedsydelse, hvis modtageren deltager i aktive tilbud. Dermed får kommunerne mindredgifter til ledighedsydelse på ca. 68 mio. kr. i 2010 og statens udgifter vil øges tilsvarende. De kommunale merudgifter vil indgå i beregningen af bloktilskuddet.

De samlede økonomiske konsekvenser af forslaget skønnes at være følgende:

Tabel 5.2.3. Økonomiske konsekvenser fordelt på kommune og stat som følge af forslag om, at statens refusion lægges om, så jobcenteret får større incitament til at give sygemeldte aktive tilbud

Mio. kr.	2009	2010	2011	2012
Kommuner				
- Sygedagpenge		723,1	722,3	720,7
- Ledighedsydelse		-68,4	-67,6	-66,7
Staten				
- Sygedagpenge		-723,1	-722,3	-720,7
- Ledighedsydelse		68,4	67,6	66,7
I alt		0,0	0,0	0,0

5.2.4 Jobcenterets kontakt med sygemeldte

Forslaget indebærer en harmonisering af reglerne for sygedagpengeopfølgning.

Forslaget vurderes at medføre en mindreudgift i kommunerne på 4,0 mio. kr. årligt pga. mindre administration. Da forslaget foreslås at træde i kraft pr. 5. oktober 2009 vil mindreudgiften til administration dog kun være 1,0 mio. kr. i 2009.

I 2009 foreslås det desuden at afsætte 0,5 mio. kr. til dækning af it-udgifter i staten i forbindelse med systemtilpasninger.

Tabel 5.2.4. Økonomiske konsekvenser fordelt på kommune og stat som følge af forslag om jobcenterets kontakt med sygemeldte

Mio. kr.	2009	2010	2011	2012
Kommuner, adm.	-1,0	-4,0	-4,0	-4,0
Staten	0,5	0,0	0,0	0,0
I alt	-0,5	-4,0	-4,0	-4,0

5.2.5 Jobcenteret får større mulighed for at benytte andre aktører i sygeopfølgningen

Forslaget vurderes ikke at medføre økonomiske konsekvenser for det offentlige.

5.2.6 Arbejdsgiverens forpligtelse til at betale sygedagpenge stopper, når ansættelsen slutter

Afskaffelse af arbejdsgivers pligt til at betale sygedagpenge efter ansættelsens ophør vil betyde øgede statslige udgifter, idet forpligtelsen vil overgå i den periode hvor den statslige refusion er 100 pct. Statens øgede udgifter til sygedagpenge vurderes derfor at være ca. 10,2 mio. kr. årligt.

Desuden indebærer forslaget, at der skal indhentes dokumentation for, hvor længe hvert enkelt sygdomsforløb har strakt sig ud over ansættelsesforholdet. Der skønnes øgede administrative udgifter i kommunerne på 0,3 mio. kr. årligt.

Forslaget træder i kraft den 6. juli 2009, hvorfor der er forventet halvårseffekt i 2009.

Tabel 5.2.6.1. Økonomiske konsekvenser fordelt på kommune og stat som følge af forslag om at arbejdsgiverens forpligtelse til at betale sygedagpenge stopper, når ansættelsen slutter.

Mio. kr.	2009	2010	2011	2012
Kommuner, adm.	0,2	0,3	0,3	0,3
Staten	5,1	10,2	10,2	10,2
I alt	5,3	10,5	10,5	10,5

Desuden indebærer forslaget mindreudgifter for kommunerne og regionerne som arbejdsgivere i den resterende del af arbejdsgiverperioden for ansatte, der fortsat er syge når ansættelsen ophører.

Kommunernes, regionernes og statens andel af mindreudgiften til sygedagpenge opgøres på baggrund af en vægtet andel af beskæftigelsen og sygefraværet.

Forslaget træder i kraft den 6. juli 2009, hvorfor der er forventet halvårseffekt i 2009.

Tabel 5.2.6.2. Økonomiske konsekvenser fordelt på kommune, region og stat som følge af forslag om at arbejdsgiverens forpligtigelse til at betale sygedagpenge stopper, når ansættelsen slutter.

Mio. kr.	2009	2010	2011	2012
Kommuner	-1,2	-2,5	-2,5	-2,5
Regioner	-0,5	-1,0	-1,0	-1,0
Staten	-0,5	-0,9	-0,9	-0,9
I alt	-2,2	-4,4	-4,4	-4,4

5.2.7 Sygedagpenge til førtidspensionister og personer på 65 år og derover

Med lovforslaget udvides perioden, hvor personer, der er førtidspensionister eller har nået folkepensionsalderen (i dag 65 år) kan modtage sygedagpenge, fra 13 til 26 uger.

Samlet vil forslaget betyde en merudgift til sygedagpenge på ca. 11,6 mio. kr. årligt. Merudgiften vil delvist blive modgået af en mindreudgift til folkepension. Størrelsen af udgiften er usikker, da den afhænger af personernes samlede indtægter samt hvilken aftrapning disse vil medføre i folkepensionen.

De kommunale merudgifter til sygedagpenge skønnes, at være 7 mio. kr. årligt fra 2010 og statens merudgifter skønnes at blive ca. 4,6 mio. kr. årligt fra 2010.

Forslaget træder i kraft den 6. juli 2009, hvorfor der er forventet halvårseffekt i 2009.

Tabel 5.2.7. Økonomiske konsekvenser fordelt på kommune, region og stat som følge af forslag om sygedagpenge til personer på 65 år og derover.

Mio. kr.	2009	2010	2011	2012
Kommuner	2,9	7,0	7,0	7,0
Staten	2,9	4,6	4,6	4,6
I alt	5,8	11,6	11,6	11,6

5.2.8 Refusionsbestemmelsen i sygedagpengeloven afbureaukratiseres

Forslaget vurderes ikke at medføre økonomiske konsekvenser for det offentlige.

5.3. Hurtig afklaring og behandling hjælper syge hurtigere tilbage til arbejdsmarkedet

5.3.1 Ny lægeerklæring om arbejdsfastholdelse

Forslaget medfører ikke økonomiske konsekvenser for det offentlige.

6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Det vurderes, at en lang række forslag indebærer en forbedring af erhvervslivet vilkår for fastholdelse af medarbejdernes tilknytning til virksomheden under sygdom og håndtering af sygefravær. Det vedrører især følgende forslag:

- Arbejdsgiverne skal inden fire uger holde samtale med medarbejdere, der er syge og efter behov udarbejde en fastholdelsesplan
- Lempeligere konsekvenser når sygemeldte ikke medvirker ved opfølgningen

- Arbejdsgiverens forpligtelse til at betale sygedagpenge stopper, når ansættelsen slutter
- Sygedagpenge til førtidspensionister og personer på 65 år og derover
- Mulighedserklæringen

Følgende skal i øvrigt bemærkes:

Vedr. 5.1.4 vurderes det, at erhvervslivet får mindreudgifter på ca. 30 mio. kr. i forbindelse med muligheden for at få sygedagpengeudgifterne refunderet for medarbejdere, der igen deltager i opfølgningen.

Vedr. 5.2.6 vurderes det, at erhvervslivet får mindreudgifter på ca. 6 mio. kr. i forbindelse med, at arbejdsgiverforpligtelsen stopper, når ansættelsen stopper.

Vedr. 5.3.1 vurderes det, at erhvervslivet får mindreudgifter på ca. 38,5 mio. kr. i forbindelse med udarbejdelse af færre lægeerklæringer.

Samt:

- Styrket vejledning for at fastholde medarbejdere i nedslidningstruede brancher
- Bedre viden om sygefravær på virksomhederne
- Help-desk om sygefravær
- Vejledning til arbejdsgivere/ledere og medarbejdere om, hvordan de kan tale om sygdom og tilbagevenden
- Guide til virksomheder om, hvordan arbejdsgiver/leder og medarbejder bedst kan håndtere sygefravær
- Kursus til chefer om sygefravær

Forslaget har været sendt til Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering med henblik på en vurdering af, om forslaget skal forelægges Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspanel. Styrelsen vurderer, at forslaget ikke indeholder administrative konsekvenser for erhvervslivet i et omfang, der berettiger, at det bliver forelagt virksomhedspanelet. Forslaget bør derfor ikke forelægges Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspanel.

7. Miljømæssige konsekvenser

Forslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

8. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget om, at arbejdsgiveren skal indkalde til samtale inden udgangen af 4. sygeuge med en sygemeldt medarbejder, indebærer en samtale mellem den sygemeldte medarbejder og arbejdsgiveren.

Forslaget om, at arbejdsløshedskassen skal holde samtale inden udgangen af 4. sygeuge med sygemeldte forsikrede ledige indebærer, at den sygemeldte forsikrede ledige skal deltage i en samtale med arbejdsløshedskassen.

Forslaget om sygemelding medfører, at kontant- og starthjælpsmodtagere uden andre problemer end ledighed samt personer, som er visiteret til fleksjob, og som modtager kontanthjælp, starthjælp, ledighedsydelse, særlig ydelse eller introduktionsydelse, skal sygemelde sig til jobcentret.

Forslaget om kommunens kontakt med sygemeldte medfører som udgangspunkt, at sygemeldte skal deltage i flere samtaler på jobcentret.

Forslaget om ny lægeerklæring om arbejdsfastholdelse til virksomheden betyder, at den sygemeldte skal deltage i en samtale med arbejdsgiveren for at udfylde den del af lægeerklæringen, hvor arbejdsgiver og sygemeldte sammen oplyser om mulighederne for at arbejde.

9. Forholdet til EU-retten

Forslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

10. Hørte myndigheder og organisationer

Forslaget har været sendt i høring hos:

Advokatrådet, Amnesty International, Beskæftigelsesrådet, KL, KTO, Dansk Flygtningehjælp, Dansk Retspolitisk Forening, Danske Regioner, Dansk Røde Kors, Dansk Socialrådgiverforening, Datatilsynet, Det Centrale Handicapråd, Dokumentations- og Rådgivningscentret om Racediskrimination, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Foreningen af social-, sundheds- og arbejdsmarkedschefer i Danmark, Institut for Menneskerettigheder, Kristelig Arbejdsgiverforening, Kristelig Fagbevægelse, Lægeforeningen, Sundhedskartellet, Danske Handicaporganisationer, Ankestyrelsen, Retssikkerhedsfonden, Rigsrevisionen, Rådet for frivilligt Socialt arbejde, Rådet for Socialt Udsatte, Foreningen af statsforvaltningsjurister, Statsforvaltningerne, Center for Ligebehandling af Handicappede, Jobrådgivernes Brancheforening, Rådet for Etniske Minoriteter, ATP, UNHCR.

11. Sammenfattende skema

Vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser / mindreudgifter	Negative konsekvenser / merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, regioner og kommuner	Stat: 2009: 3 mio. kr. 2010: 661 mio. kr. 2011: 661 mio. kr. 2012: 660 mio. kr. Regioner: 2009: 3 mio. kr. 2010: 7 mio. kr. 2011: 7 mio. kr. 2012: 7 mio. kr. Kommuner: 2009: 8 mio. kr. 2010: 16 mio. kr. 2011: 16 mio. kr. 2012: 16 mio. kr.	Stat: 2009: 49 mio. kr. 2010: 81 mio. kr. 2011: 81 mio. kr. 2012: 81 mio. kr. Kommuner: 2009: 37 mio. kr. 2010: 735 mio. kr. 2011: 735 mio. kr. 2012: 735 mio. kr.
Administrative konsekvenser for stat, regioner og kommuner	Kommune: 2009: 1 mio. kr. 2010: 4 mio. kr. 2011: 4 mio. kr. 2012: 4 mio. kr.	Kommune: 2009: 6 mio. kr. 2010: 14 mio. kr. 2011: 14 mio. kr. 2012: 14 mio. kr.
Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet	Det vurderes, at de samlede mindreudgifter for erhvervslivet er minimum 75 mio. kr.	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser**Til § 1*

Til nr. 1

Forslaget til § 7 a

Med bestemmelsen i *stk. 1* foreslås som noget nyt, at en arbejdsgiver skal indkalde en sygemeldt lønmodtager til en personlig samtale, dvs. fremmøde, om, hvordan og hvornår lønmodtageren kan vende tilbage til arbejdet. Samtalen kan fx dreje sig om, hvornår lønmodtageren kan vende gradvist tilbage, hvornår der skal trappes op i arbejdstid, om der er specielle skånehensyn, der skal tages i en periode, fx ændrede arbejdsopgaver, hvilemuligheder, hjemmearbejde m.v.

Hvis arbejdsgiveren ønsker en mulighedserklæring udarbejdet, jf. forslaget til § 36 a i nr. 19, kan det ved samtalen også drøftes, hvad der skal indgå i denne erklæring. Hvis lønmodtageren ikke forventes at vende tilbage til arbejdet inden otte uger fra første sygedag, kan der ved samtalen også udarbejdes en fastholdelsesplan, jf. forslaget til § 7 b.

Der stilles ingen formkrav til indkaldelsen til samtale. Den kan således ske på mest hensigtsmæssig måde, fx pr. telefon, brev eller e-mail. Indkaldelsen skal ske med et rimeligt varsel over for lønmodtageren, fx nogle få dage.

Pligten til at indkalde til samtale gælder alle medarbejdere. Der skal bl.a. også holdes samtale med lønmodtagere, der er ansat på deltid, og lønmodtagere, der har flere arbejdsgivere, hvis lønmodtageren er sygemeldt i begge arbejdsforhold. I så fald skal hver enkelt arbejdsgiver indkalde til en samtale.

Lønmodtageren har ikke pligt efter sygedagpengeloven til at deltage i samtalen, og manglende medvirken har ikke konsekvenser for retten til sygedagpenge.

Samtalen skal holdes senest 4 uger efter den første sygedag. Det er således ikke tilstrækkeligt, at der er indkaldt til samtalen senest 4 uger efter den første sygedag. Formuleringen svarer til bestemmelsen i den gældende lovs § 40 om arbejdsgivers anmeldelse af sygefravær, og der anlægges derfor samme fortolkning for, om tidsfristen er overholdt. Fristen anses således for overholdt, hvis samtalen holdes samme ugedag som første sygedag, blot 4 uger senere.

Der vil blive udarbejdet en guide til virksomhederne om, hvordan arbejdsgiver og medarbejder bedst kan håndtere sygefravær.

Hvis sygdommen eller praktiske omstændigheder ikke giver mulighed for en personlig samtale, holdes samtalen, jf. *stk. 2*, så vidt muligt telefonisk. Der kan være tale om, at sygdommen ikke giver mulighed for en personlig samtale, hvis fx lønmodtageren er indlagt på hospital, eller er så syg, at det ikke er muligt at møde op på arbejdspladsen. I så fald skal samtalen så vidt muligt holdes telefonisk. Hvis en telefonisk samtale ikke er mulig, holdes der ikke samtale. Med praktiske omstændigheder tænkes fx på virksomheder, der har en central personaleafdeling og lokale arbejdssteder rundt om i landet. Hvis virksomheden vælger, at samtalen skal holdes af personaleafdelingen, kan det være vanskeligt for den syge lønmodtager at møde op til samtalen et andet sted i landet end det daglige arbejdssted. I sådanne tilfælde forudsættes samtalen i stedet holdt pr. telefon.

Det foreslås i *stk. 3*, at arbejdsgiveren ikke skal indkalde til samtale, hvis lønmodtageren er i opsagt stilling, og fratræden sker inden otte uger efter første sygedag. Da samtalen drejer sig om lønmodtagerens tilbagevenden til arbejdet og fremtidige arbejdsmuligheder på arbejdspladsen, er der ikke grund til at

holde samtale, hvis lønmodtagerens ansættelsesforhold ophører inden otte uger. De otte uger beregnes på samme måde som i stk. 1.

I *stk. 4* foreslås det, at beskæftigelsesministeren bemyndiges til at fastsætte regler om anvendelsen af stk. 1-3, herunder hvilke oplysninger arbejdsgiveren på baggrund af samtalen skal give til kommunen, og om hvornår og hvordan oplysningerne skal gives. Oplysningerne skal give kommunen viden om den syge lønmodtagers situation og muligheder og en indikation af, om der er tale om et langvarigt sygeforløb, hvor der evt. også kan være risiko for, at den syge lønmodtager mister arbejdsevnen. Dermed får kommunen mulighed for hurtigt at iværksætte en indsats, der kan hjælpe den syge hurtigt tilbage i arbejde.

Arbejdsgiverne skal derfor i forbindelse med anmeldelsen af sygefraværet til kommunen eller ved afgivelse af oplysninger til brug for kommunens behandling af sagen, svare på nogle ja/nej-spørgsmål. Arbejdsgivere, der ikke betaler løn under sygdom, skal ikke anmelde sygefraværet. I disse tilfælde er det lønmodtageren, der skal anmelde sygefraværet til kommunen. Der vil for disse arbejdsgivere blive fastsat regler om, hvornår oplysningerne skal sendes til kommunen.

Det foreslås, at der fastsættes regler om, hvilke oplysninger arbejdsgiveren på baggrund af samtalen skal give til kommunen. Det vil være relevant, at arbejdsgiveren oplyser

- om lønmodtageren har deltaget i samtalen og
- om sygdommen på baggrund af lønmodtagerens tilkendegivelser forventes at vare mere end 8 uger fra første sygedag. Hvis sygdommen forventes at vare mere end 8 uger fra første sygedag, skal arbejdsgiveren oplyse, om der er mulighed for, at den sygemeldte kan genoptage arbejdet delvist på et tidspunkt i løbet af sygeforløbet.

Det foreslås desuden, at der som en service for virksomheden bliver mulighed for, at arbejdsgiveren vil kunne tilkendegive, at arbejdsgiveren ønsker at blive ringet op af kommunen, også før kommunen selv retter henvendelse til arbejdsgiveren om muligheden for hel eller gradvis tilbagevenden. Det kan fx være i den situation, hvor arbejdsgiveren ønsker en tidlig drøftelse af mulighederne for arbejdsfastholdelse af lønmodtageren.

Det vil blive muligt at udarbejde statistik over, i hvilket omfang virksomhederne holder de samtaler med lønmodtagerne, som følger af lovforslaget.

Den nærmere formulering af spørgsmålene drøftes med arbejdsmarkedets parter, KL og Danske Regioner.

Der vil endvidere blive fastsat regler om, hvordan arbejdsgiveren skal afgive oplysningerne til kommunen. De skal som udgangspunkt afgives på den eksisterende blanket, som virksomhederne anmelder sygefravær på. Arbejdsgivere, der i dag anmelder sygefravær på en papirblanket, kan besvare spørgsmålene på papirblanketten. Arbejdsgivere, der i dag indberetter digitalt via sygedagpengeløsningen på virk.dk, kan besvare spørgsmålene digitalt.

Hvis arbejdsgiveren ikke indsender anmeldelsen til tiden, mister arbejdsgiveren som i dag retten til sygedagpengerefusion, indtil anmeldelsen er indsendt. Det vil ikke få betydning for arbejdsgiverens ret til sygedagpengerefusion, at arbejdsgiveren ikke besvarer spørgsmålene eller afholder samtalen.

Det foreslås i *stk. 5*, at arbejdsmarkedets parter ved kollektiv overenskomst eller aftale kan fastsætte nærmere retningslinjer for afholdelsen af samtalen efter stk. 1, fx om form og indhold. Stk. 2 og 3 kan fraviges, men det kan ikke fraviges, at arbejdsgiveren skal indkalde til og afholde samtalen senest 4 uger efter den første sygedag. Det kan derimod godt aftales, at samtalen skal holdes tidligere end fire uger efter første sygedag.

Med bestemmelsen ændres der ikke ved gældende ansættelsesretlig regulering. Eksempelvis vil overenskomstbestemmelser om sygemelding, arbejdsgivers adgang til at kræve lægeerklæring mv. samt helbredsoplysningslovens bestemmelser om, hvad en arbejdsgiver kan anmode om af oplysninger om

sygdom og symptomer herpå, således fortsat være gældende. Medarbejderen vil ligeledes under samtalen kunne lade sig bistå af tillidsrepræsentant eller anden bisidder.

Der vil alene blive tale om videregivelse af ikke følsomme personoplysninger fra arbejdsgiveren til kommunen.

Inden forslaget til § 7 a træder i kraft vil der blive udsendt to vejledninger om, hvordan virksomhed og medarbejder kan håndtere sygefravær. Der vil således inden udgangen af 2008 blive udsendt en juridisk vejledning til helbredsoplysningsloven om, hvilke muligheder loven giver for, at arbejdsgiver og medarbejder kan tale sammen om sygdommen og muligheden for at komme tilbage til jobbet. I 3. kvartal 2009 vil der blive udsendt en guide til virksomhederne om, hvordan arbejdsgiver og medarbejder bedst kan håndtere sygefravær.

Anvendelsen af samtaler senest i fjerde sygeuge og indberetning af oplysninger fra arbejdsgiver til kommunen evalueres efter 2 år. Evalueringen drøftes med parterne.

Forslaget til § 7b

Det foreslås i *stk. 1* som noget nyt, at den sygemeldte lønmodtager kan anmode om at få udarbejdet en fastholdelsesplan, hvis lønmodtageren ikke forventes at vende tilbage til arbejdet inden otte uger regnet fra første sygedag. Arbejdsgiveren og lønmodtageren udarbejder fastholdelsesplanen sammen. Fastholdelsesplanen kan fx indeholde en beskrivelse af arbejdspladsindretning, ændrede arbejdsopgaver m.v. Fastholdelsesplanen skal være skriftlig, men herudover er der ingen formkrav. Fordelene ved en fastholdelsesplan er bl.a., at både arbejdsgiver og lønmodtager tilkendegiver et ønske om, at lønmodtageren fastholdes på arbejdspladsen, og forventningerne til sygdomsforløbet afstemmes.

Det foreslås, at lønmodtageren når som helst i sygeforløbet kan anmode om, at der udarbejdes en fastholdelsesplan, dvs. der er ingen frist for, hvornår lønmodtageren skal anmode om planen, og der er intet til hinder for, at planen udarbejdes, inden de 8 uger er gået. Arbejdsgiveren og lønmodtageren kan således udarbejde fastholdelsesplanen allerede ved samtalen, der skal holdes senest fire uger efter den første sygedag, jf. forslaget til § 7a.

Hvis det fra begyndelsen af sygeforløbet forventes, at lønmodtageren vil vende tilbage inden for otte uger, men det viser sig, at sygeforløbet kommer til at vare over otte uger, kan lønmodtageren også bede om en fastholdelsesplan efter, at de otte uger eller længere tid er gået.

Efter *stk. 2* kan arbejdsgiveren afslå at udarbejde en fastholdelsesplan, hvis arbejdsgiveren vurderer, at der ikke er behov for det. Lønmodtageren kan således ikke forlange at få udarbejdet en fastholdelsesplan.

Hvis den syge lønmodtager har fået udarbejdet en fastholdelsesplan, skal lønmodtageren efter *stk. 3* tage planen med til første opfølgningssamtale hos kommunen, efter at planen er udarbejdet. Hvis den sygemeldte ikke medbringer en udarbejdet fastholdelsesplan til samtale i kommunen, skal det indgå i kommunens samlede vurdering, om der er tale om manglende medvirken, jf. forslaget i nr. 13 til § 21, stk. 1, nr. 1. Fastholdelsesplanen skal så vidt muligt indgå i kommunens opfølgning.

Det foreslås i *stk. 4*, at arbejdsmarkedets parter ved kollektiv overenskomst eller aftale kan fastsætte retningslinjer for udarbejdelse af fastholdelsesplanen. Det kan bl.a. aftales, hvad der skal drøftes ved udarbejdelse af planen, og hvad planen som minimum skal indeholde. Det kan også aftales, at lønmodtageren har ret til at få en fastholdelsesplan udarbejdet, eller at arbejdsgiveren alene kan afslå at udarbejde en plan af nærmere aftalte årsager.

Anvendelsen af fastholdelsesplaner evalueres efter to år. Evalueringen drøftes med parterne.

Forslaget til § 7 c

Arbejdsløshedskasserne skal fremover medvirke til at fastholde sygemeldte ledige på arbejdsmarkedet.

Med bestemmelsen i *stk. 1* foreslås som noget nyt en pligt for en arbejdsløshedskasse til at indkalde en

sygemeldt forsikret ledig til en personlig samtale – dvs. fremmøde – om hvordan og hvornår, den syge igen kan stå aktivt til rådighed for arbejdsmarkedet. Formålet med samtalen er således at fokusere på den lediges fortsatte tilknytning til arbejdsmarkedet.

Under samtalen skal der besvares nogle få spørgsmål, som tager udgangspunkt i den syge lediges muligheder for at vende tilbage til ordinært arbejde. Svarene skal videregives til kommunen, så kommunen får mulighed for tidligt i sygeforløbet at vurdere, om der er behov for en særlig indsats og opfølgning over for den sygemeldte.

Arbejdsløshedskassen skal indkalde den sygemeldte skriftligt og personligt. Indkaldelsen skal ske med et rimeligt varsel til den sygemeldte, fx nogle dage.

Samtalen skal afholdes senest 4 uger efter den første sygedag. Fristen anses for overholdt, hvis samtalen holdes samme ugedag som første sygedag, blot 4 uger senere.

Hvis der på grund af sygdommen ikke er mulighed for et fremmøde, skal samtalen så vidt muligt holdes telefonisk, jf. *stk. 2*. Det kan fx være tilfældet, hvis den sygemeldte er indlagt på hospital eller så syg, at det ikke er muligt at møde op hos arbejdsløshedskassen. I så fald skal samtalen så vidt muligt holdes telefonisk. Hvis en telefonisk samtale ikke er mulig, holdes der ikke en samtale. Det må ikke skyldes forhold hos arbejdsløshedskassen, at samtalen ikke gennemføres. Hvis arbejdsløshedskassen vurderer, at det ikke er muligt at afholde samtalen ved personligt møde eller telefonisk, skal arbejdsløshedskassen indberette dette til kommunen med angivelse af årsagen hertil.

Det foreslås i *stk. 3*, at pligten kun gælder i forhold til sygemeldte ledige, som arbejdsløshedskassen har udfyldt en anmodning om sygedagpenge (en såkaldt attest DP 200B) for, og som har modtaget arbejdsløshedsdagpenge umiddelbart forud for sygemeldingen. Pligten gælder også i tilfælde, hvor arbejdsløshedskassen har udfyldt en attest DP 200B for en sygemeldt, der forud for sygemeldingen har arbejdet på nedsat tid og samtidig har fået supplerende arbejdsløshedsdagpenge.

Det foreslås i *stk. 4*, at den sygemeldte har pligt til at deltage i samtalen, hvis sygdommen tillader det. Hvis den sygemeldte ikke møder til samtalen, skal arbejdsløshedskassen indberette dette til kommunen med angivelse af årsagen. Kommunen træffer beslutning om, at retten til sygedagpenge bortfalder så længe, den sygemeldte uden rimelig grund undlader at deltage i samtalen i arbejdsløshedskassen, jf. forslaget til § 21, stk. 1, nr. 1, i nr. 13.

Kommunen har myndighedsansvaret i forhold til den sygemeldte. Det er således kommunen, der forestår det videre forløb i forhold til den sygemeldte, herunder træffer beslutning om opfølgning mv.

Beskæftigelsesministeren får i *stk. 5* bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om anvendelsen af stk. 1-4, herunder om, hvilke oplysninger arbejdsløshedskassen på baggrund af samtalen skal give til kommunen, og om hvornår og hvordan oplysningerne skal gives. Oplysningerne skal give kommunen viden om den sygemeldtes situation og muligheder. Dermed får kommunen mulighed for hurtigt at iværksætte en indsats, der kan hjælpe til at fastholde den syges tilknytning til arbejdsmarkedet.

Der vil blive fastsat regler om, hvilke oplysninger arbejdsløshedskassen på baggrund af samtalen skal give til kommunen, herunder skal arbejdsløshedskassen oplyse følgende:

- 1) Om den sygemeldte har deltaget i samtalen.
- 2) Om sygdommen på baggrund af den sygemeldtes tilkendegivelser forventes at vare mere end otte uger fra første sygedag.
- 3) Hvis sygdommen forventes at vare mere end otte uger fra første sygedag, skal det oplyses, om den sygemeldte forventes at kunne vende tilbage til sit hidtidige faglige område.
- 4) Hvis den sygemeldte ikke forventes at kunne vende tilbage til sit hidtidige faglige område, skal der om muligt gives eksempler på andre faglige områder, den sygemeldte vil kunne vende tilbage til.

Svarene skal indeholde arbejdsløshedskassens vurdering på baggrund af samtalen med den sygemeldte.

Der vil blive fastsat regler om, at arbejdsløshedskassens svar skal sendes til kommunen inden en uge

efter samtalens afholdelse. Der vil alene blive tale om videregivelse af ikke følsomme personoplysninger fra arbejdsløshedskassen til kommunen.

Arbejdsdirektoratet fører tilsyn med arbejdsløshedskassernes sygeopfølgning, herunder indsendelse af oplysninger til kommunen. Arbejdsløshedskasserne vil blive pålagt at give de nødvendige oplysninger til brug for tilsynet. Tilsynsindsatsen beskrives bl.a. i den årlige benchmarkingrapport.

Beskæftigelsesministeriet udarbejder en guide til arbejdsløshedskasserne om gennemførelsen af sygesamtalen.

Til nr. 2

Efter gældende regler skal kommunen visitere til en af de tre kategorier, når oplysningsskemaet kommer ind ca. i femte uge. Denne visitation bruges i dag til at afklare samtaleformen – telefon eller individuel samtale.

Det foreslås, at visitationen først foretages i tilknytning til den første opfølgningssamtale, da den første opfølgningssamtale nu med forslaget i nr. 7 til § 13, stk. 4, er en individuel samtale med alle syge.

Til nr. 3

Efter gældende regler fastlægger kommunen ved visitationen bl.a. samtaleformen for alle opfølgninger.

Forslaget er en konsekvensændring som følge af forslaget i nr. 7 til § 13, stk. 4, om, at alle opfølgningssamtaler skal være individuelle, dvs. ved fremmøde medmindre sygedagpengemodtageren er i tilbud, delvis raskmeldt eller sygdommen forhindrer fremmøde.

Til nr. 4

Efter gældende regler skal der i sager, hvor tilbagevenden til arbejdsmarkedet er umiddelbart forestående (kategori 1) og i sager, hvor lidelsen eller sygdommen medfører et længerevarende sygdomsforløb (kategori 3) følges op første gang senest inden udgangen af 8. uge regnet fra første fraværsdag. Herefter skal der følges op mindst hver 8. uge som minimum. I sager efter kategori 1 sker opfølgning ved en telefonisk samtale, og i sager efter kategori 3 sker opfølgningen første gang ved telefonisk samtale, herefter fastlægger kommunen opfølgningsformen.

Det foreslås, at opfølgningen ændres og harmoniseres med reglerne for kontaktfølgningen for andre målgrupper i jobcenteret, der efter gældende regler i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats som minimum skal have en individuel jobsamtale med ledige, senest hver gang personen i sammenlagt 3 måneder har modtaget offentlige forsørgelsesydelse eller har deltaget i tilbud efter kapitel 10-12. Forslaget betyder, at opfølgningen for syge i kategori 1 og 3 og kontaktfølgningen for alle andre målgrupper i jobcenteret bliver ens fra 3. måned og frem. Forslaget er således også et led i afbureaukratiseringen.

Jobcenteret skal fortsat følge op første gang inden udgangen af 8. uge regnet fra 1. fraværsdag, og anden gang skal der følges op inden 3 måneder regnet fra første fraværsdag. Herefter skal der følges op senest hver 3. måned.

Til nr. 5

Forslaget er en følge af forslaget i nr. 7 til § 13, stk. 4, om, at alle opfølgningssamtaler skal være individuelle, dvs. at personen skal møde til samtale i kommunen.

Der ændres ikke ved de gældende regler om hyppigheden af sygeopfølgning i sager, hvor der er risiko for langvarigt sygdomsforløb eller risiko, hvad angår arbejdsevnen (kategori 2). For denne gruppe skal der som hidtil følges op første gang inden udgangen af 8. uge regnet fra 1. fraværsdag og derefter mindst hver 4. uge.

Efter gældende regler skal der i kategori 2 sager holdes en individuel samtale mindst hver anden gang og telefonsamtale ved øvrige opfølgninger.

Forslaget betyder også, at alle opfølgningssamtalerne i kategori 2 skal være individuelle, jf. forslaget i nr. 7 til § 13, stk. 4.

Til nr. 6

Der er tale om konsekvensændringer som følge af forslaget til § 12 i nr. 2 om, at kommunen skal visitere første gang ved første opfølgningssamtale, af forslaget til § 13, stk. 2, i nr. 4, om, at bestemmelserne om opfølgning for kategori 1 og 3 samles i stk. 2, og af forslaget i nr. 7 til § 13, stk. 4, om, at der ved alle opfølgninger holdes individuelle samtaler.

Til nr. 7

Efter gældende regler fastlægger kommunen ved visitationen bl.a. samtaleform for alle opfølgninger. Det er dog fastsat, at opfølgningen for kategori 1 og 3 første gang som minimum skal være en telefonsamtale, og for kategori 2 er det fastsat, at der ved den første opfølgning skal holdes en individuel samtale, og at der som minimum ved efterfølgende opfølgning hver anden gang skal være en individuel samtale.

Forslaget betyder, at der ved alle opfølgninger skal være en individuel samtale, hvilket vil sige ved møde i jobcenteret mellem sagsbehandler og den syge.

Det foreslås, at kravet om samtale mellem sagsbehandler og sygemeldte ved fremmøde, kan fraviges i de tilfælde, hvor den sygemeldte har meddelt kommunen, at arbejdet vil blive genoptaget inden for 14 dage fra det tidspunkt, hvor samtalen skal finde sted. Det er en forudsætning, at sygdommen er af en sådan karakter, at det skønnes realistisk, at den sygemeldte kan vende tilbage til arbejdet på fuld tid til det meddelte tidspunkt. Samtalen kan i disse tilfælde ske som en telefonsamtale.

Forslaget indebærer, at kommunen ved 1. opfølgning inden udgangen af den 8. sygeuge kan holde telefonisk samtale med en sygemeldt med brækket arm, hvis den sygemeldte i oplysningsskemaet meddeler, at han vender tilbage til arbejdet på fuld tid efter 9 ugers sygdom. Det forudsættes, at der ikke foreligger andre forhold, der gør det tvivlsomt, om det er realistisk, at den sygemeldte vender tilbage til arbejdet.

Forslaget indebærer endvidere, at kommunen kan holde 2. samtale inden 3 måneder som en telefonisk samtale, hvis den sygemeldte har meddelt kommunen, at hun vender tilbage til sit job på fuld tid senest efter 14 uger, fordi den knæoperation, hun har fået foretaget, ikke kræver yderligere sygemelding. Det er endvidere en forudsætning, at der i øvrigt ikke er andre forhold, som gør det tvivlsomt, at arbejdet kan genoptages fuldt ud.

Hvis den telefoniske samtale afdækker, at den sygemeldte alligevel ikke vender tilbage på fuld tid inden for kort tid, indkalder kommunen den sygemeldte til personlig samtale.

Hvis sygdommen forhindrer det, eller når den sygemeldte er i tilbud eller kun er delvis uarbejdsdygtig og har genoptaget arbejdet delvis, kan opfølgningen ske telefonisk, digitalt eller på anden måde. Opfølgningen kan dog også foregå på grundlag af de foreliggende oplysninger i sagen, og uden kontakt til den syge, hvis der er tale om sygdom, der kun gør dette muligt. Opfølgningen skal altid ske så der tages nødvendig hensyn til den syges helbredstilstand.

I sager hvor jobcentret er i tvivl om, hvorvidt sygeopfølgning med personligt fremmøde er muligt og hensigtsmæssigt, eksempelvis i forbindelse med alvorlig kræftsygdom eller anden alvorlig sygdom skal jobcentret kontakte den syges egen læge eller sygehusets læge, før der evt. indkaldes til sygeopfølgning. Jobcenteret vurderer på baggrund af lægens input, om opfølgningen bør sættes på »stand by«, fordi sygdommen forhindrer opfølgning ved kontakt med den sygemeldte. Ved »stand by« forstås at opfølgning sker på baggrund af sagens oplysninger herunder lægelige oplysninger.

De breve, jobcentrene sender ud til sygemeldte med indkaldelse til møde i jobcenteret, vil blive tilpasset med en ny og bedre formulering. Af brevene skal det fremgå, hvad formålet er med jobcenterets opfølgning. Fokus i brevene skal være på jobcenterets hjælp til arbejdsfastholdelse. Det skal fremgå klart, at opfølgningen kan ske på anden måde end ved personligt møde, hvis sygdommen forhindrer fremmøde.

De registreringer, som kommunerne i dag foretager i sagsbehandlersystemer eller i den enkelte sygedagpengesag om, hvornår opfølgningssamtalen er afholdt samt om, hvilken kategori den syge er visiteret til, skal videregives til Arbejdsmarkedsstyrelsen. Jobcentrene vil herefter via jobindsats.dk kunne få et samlet overblik over deres opfølgningsindsats. De nærmere retningslinjer for videregivelse af data vil blive fastsat af Arbejdsmarkedsstyrelsen, jf. § 66 i lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats, som giver beskæftigelsesministeren bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om indberetning, udveksling af data mv.

Til nr. 8

Efter gældende regler kan sygedagpengemodtagere kun modtage tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats om led i et forrevalideringsforløb. Det er således en forudsætning for at få tilbud, at den sygemeldte opfylder betingelserne for at få revalidering.

Forslaget er en følge af, at alle modtagere af sygedagpenge som noget nyt skal kunne få aktive tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovforslagets § 2. Det betyder, at alle sygedagpengemodtagere kan få aktive tilbud som led i kommunens indsats for arbejdsfastholdelse, også selv om de ikke er berettiget til revalidering.

Til nr. 9 og 11

Forslaget er en følge af, at der ved hver opfølgning skal holdes en individuel samtale ved fremmøde. Der henvises til forslaget i nr. 7.

Til nr. 10

Det foreslås i *stk. 3*, at hvis den sygemeldte har fået udarbejdet en fastholdelsesplan, jf. forslaget i nr. 1 til § 7 b, skal lønmodtageren tage planen med til første opfølgningssamtale hos kommunen efter, at planen er udarbejdet. Fastholdelsesplanen skal så vidt muligt indgå i kommunens opfølgning således, at det, der er aftalt i fastholdelsesplanen, også indgår i kommunens opfølgning, fx vedrørende gradvis tilbagevenden, tilpasninger på arbejdspladsen osv. Hvis fastholdelsesplanen ikke er skriftlig, kan den syge ved opfølgningssamtalen orientere kommunen mundtligt om indholdet i planen.

Det foreslås som noget nyt i *stk. 4*, at for sygemeldte, der har fået udarbejdet en jobplan, skal kommunen vurdere, om jobplanen kan videreføres i en sygeopfølgningsplan. Kommunen skal vurdere, om den sygemeldtes lidelse gør det muligt for den sygemeldte fortsat at deltage i tilbuddet, eventuelt med en justering af timetallet eller arbejdsopgaverne.

I *stk. 5* foreslås det præciseret, at kommunen ved hver samtale med den sygemeldte skal vurdere sygemeldtes uarbejdsdygtighed og muligheder for, at den sygemeldte kan vende helt eller gradvist tilbage til arbejdspladsen. Hvis kommunen vurderer, at sygemeldte er fuldt uarbejdsdygtig, skal det begrundes i sagen.

Kommunen skal lige som i dag foretage en helhedsvurdering af uarbejdsdygtigheden bl.a. med udgangspunkt i lægelige oplysninger og oplysninger fra virksomheden. Kommunen afgør, om der er behov for at indhente oplysninger til brug for vurderingen, herunder lægelige oplysninger. Efter gældende lovgivning er en lønmodtager delvis uarbejdsdygtig på grund af sygdom, når det skønnes, at den pågældende kun kan udføre arbejdet delvist, eller når to eller flere behandlinger, der er foreskrevet af en læge eller tandlæge, medfører delvist fravær fra arbejdet. Vurderingen af en persons uarbejdsdygtighed skal som

udgangspunkt foretages i forhold til beskæftigelsen før sygemeldingen. Efter 3 måneders sygefravær skal vurderingen ske på grundlag af den sygemeldtes uddannelses- og beskæftigelsesområde, medmindre der er særlige grunde, der taler for, at vurderingen sker på et andet tidspunkt. Ved bedømmelsen heraf kan der bl.a. lægges vægt på, om den sygemeldte fortsat er ansat på den arbejdsplads, hvorfra sygemeldingen skete, og om den pågældende kan forventes at kunne vende tilbage til sit hidtidige arbejdsområde.

I *stk. 6* foreslås det, at indsatsen skal tilpasses den sygemeldtes forudsætninger og behov og den enkeltes helbredstilstand og ressourcer. Bestemmelsen svarer til udgangspunktet for tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, idet det dog præciseres, at tilbuddet, idet der er tale om tilbud til en sygemeldt, skal tilpasses den enkeltes helbredstilstand og ressourcer.

Kommunen giver kun tilbud, såfremt det er i overensstemmelse med behandlingen og sygdommen. Tilbud må ikke modvirke helbredelsen. Det er således ikke alle sygemeldte, der skal have tilbud. Det beror altid på en konkret vurdering om der skal iværksættes en beskæftigelsesrettet indsats. Hvis kommunen er i tvivl om indsatsen er foreneligt med sygdommen, skal sagsbehandleren kontakte den syges egen læge eller sygehuslægen, for at drøfte indsatsen. Kommunen skal endvidere kontakte sygemeldtes læge, hvis den sygemeldte mener, at et foreslået tilbud er uforeneligt med sygemeldtes helbredstilstand og et evt. behandlingsforløb i sundhedssystemet.

Forebyggende og afklarende tilbud som fx psykologhjælp, kostvejledning og fysisk træning ikke kan gives som et enkeltstående tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, men vil kunne indgå som en del af et beskæftigelsesrettet tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Sigtet i beskæftigelsesrettede tilbud er altid arbejdsmarkedet.

Der kan gives følgende eksempler på tilbud:

- En 49-årig sosu-medarbejder i kommunens hjemmepleje sygemeldtes med rygproblemer. Sygemeldte har til kommunen oplyst, at den praktiserende læge ikke vurderer, at der er tale om en discusprolaps. Lægen har henvist til rygbehandling hos fysioterapeut. Under samtalen udtrykker sygemeldte tvivl, om hun vil kunne klare at komme tilbage til et arbejde i hjemmeplejen. Kommunen tilbyder sygemeldte tilbud på 6 timer om ugen. Tilbuddet består af et særligt tilrettelagt forløb med rygtræning og information om hensigtsmæssige arbejdsstillinger og løfteteknikker samt samtaler med jobkonsulenten om arbejdsfastholdelse og fokus på tilbagevenden til jobbet ved lang tids sygefravær. Der er tale om et gruppeforløb. Da sygemeldte skal kunne følge den behandling, som lægen har sat i gang, vurderes det, at sygemeldte kun har ressourcer til at deltage i 6 timer. Sigtet er delvis raskmelding inden for en 2-3 måneders tidshorisont.
- En 35-årig ledig pædagog sygemeldes på grund af psykiske problemer i forbindelse med skilsmisse. Jobcentret tilbyder et særligt tilrettelagt forløb som består et jobsøgningskursus, information om krisehåndtering og samtaler med psykolog med henblik på at få hjælp til at klare den nye situation og samtidig fastholde et fokus på at komme i arbejde. Der er tale om både gruppeforløb og enkelt samtaler. Ud fra sygemeldte situation fastsættes omfanget af tilbuddet til 5 timers varighed om ugen. Sigtet er fuld raskmelding inden for en tidshorisont på 1-2 måneder.
- En 45-årig fængselsbetjent sygemeldes med stress og angst efter et overfald. Kommunen tilbyder sygemeldte at deltage i et særligt tilrettelagt forløb på baggrund af samtalen, hvor sygemeldte udtrykker ønske om at få hjælp til at komme tilbage. Tilbuddet starter med samtale med psykolog 1 time om ugen i 3 uger. Ved samtalerne gives information om stresshåndtering og om at bevare fokus på job under sygdom. Efter 3 uger suppleres psykologsamtalerne med virksomhedspraktik på op til 9 timer med særligt tilrettelagte opgaver på arbejdspladsen. Sigtet er at afklare, om den sygemeldte kan vende tilbage evt. i en anden funktion og på nedsat tid og dermed delvis raskmelding.

Som noget nyt foreslås det i *stk. 7*, at kommunen i forbindelse med den første opfølgningssamtale senest i den 8. sygeuge skal tage kontakt til arbejdspladsen og indgå i en dialog om arbejdspladsens mulighed for at tage den sygemeldte helt eller gradvist tilbage. Kommunen skal have særlig fokus på den sygemeld-

tes behov for indsats, hvis arbejdsgiveren ikke kan tage den sygemeldte gradvist tilbage. Kommunen skal vejlede virksomheden og den sygemeldte om mulighederne for støtte til arbejdsfastholdelse efter beskæftigelseslovgivningen. Kommunen kan endvidere henvise til muligheden for, at arbejdspladsen kan inddrage arbejdsmiljørådgivere eller andre, der kan bistå arbejdspladsen i indsatsen for at fastholde en sygemeldt medarbejder, herunder med tilpasning mv. af arbejdspladsen.

Som en del af trepartsaftalen er det foreslået, at Arbejdstilsynet etablerer en help-desk, hvor virksomheden kan få en telefonisk dialog om, hvordan en virksomhed kan arbejde med at forebygge sygefravær, fastholde medarbejdere med begyndende helbredsproblemer samt fremme hurtig tilbagevenden til arbejde. Virksomheden kan ligeledes få information om den nyeste viden om sygefravær og arbejdsfastholdelse samt oplysninger om, hvilke andre aktører der kan bidrage med råd og vejledning.

Kommunen skal have særlig fokus på den sygemeldtes behov for indsats, hvis arbejdsgiveren ikke kan tage den sygemeldte gradvist tilbage. Formålet er at sikre, at sygemeldte vedligeholder mest mulig arbejdsevne med henblik på en hurtig tilbagevenden til arbejdsmarkedet.

Der ændres ikke ved arbejdsgiverens ret til ikke at tage medarbejdere gradvist tilbage.

Brugen af gradvis tilbagevenden og kommunens kontakt til arbejdspladsen om mulighed for gradvis tilbagevenden evalueres efter to år. Evalueringen drøftes med parterne.

Til nr. 12

Efter gældende regler kan andre aktører ikke træffe afgørelse og forpligte den sygemeldte til at møde til samtale eller følge en indsats iværksat af andre aktører. Andre aktører kan efter gældende regler ikke udarbejde en opfølgningsplan, men kan først inddrages, når kommunen har udarbejdet en opfølgningsplan, hvori andre aktørers indsats m.v. fastsættes.

Det foreslås som noget nyt i *stk. 1*, at der indsættes en delegationsbestemmelse, hvorefter andre aktører får kompetence til at træffe afgørelse, herunder at udføre myndighedsopgaver. Ansvar for indsatsen påhviler fortsat kommunen. Forslaget indebærer, at andre aktører kan forpligte den sygemeldte at møde til samtale og deltage i indsats, som andre aktører indkalder til eller iværksætter. Forslaget indebærer endvidere, at andre aktører kan udarbejde opfølgningsplan.

Kommunen kan overlade myndighedsopgaver til andre aktører i opfølgningsindsatsen for sygedagpengemodtagere, herunder at træffe afgørelser. Det kan ikke overlades til andre aktører at træffe afgørelse om ydelsen.

Kommunen vælger selv, hvor stor en del af opfølgningsindsatsen for sygedagpengemodtagere, der overlades til andre aktører. Kommunen kan fx som noget nyt inddrage andre aktører i opfølgningsopgaverne med at indhente oplysninger fra læger, vurdere de sygemeldtes arbejdsevne, udarbejde ressourceprofil eller give aktive tilbud.

Andre aktører, der varetager opgaver for kommunen, skal overholde samme regler som kommunen. Der findes allerede i dag i § 43, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område en bestemmelse, hvorefter andre end offentlige myndigheder er omfattet af offentlighedsloven og forvaltningsloven i forhold til den opgave, der udføres for kommunen. Bestemmelsen finder også anvendelse for andre aktører, der udfører opgaver for kommunen efter denne lov.

Kommunens pligt til at føre tilsyn fremgår af § 16 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område og finder også anvendelse efter denne lov.

Andre aktører skal underrette kommunen, hvis sygedagpengemodtageren undlader at medvirke ved opfølgningen mv., som andre aktører varetager. Kommunen træffer afgørelse om ydelsen.

Det foreslås i *stk. 2*, at andre aktører ikke får kompetence til at træffe afgørelse om ydelsen. Afgørelse om ydelse træffes af kommunen. Der henvises til ovenfor om stk. 1.

Det foreslås i *stk. 3*, at andre aktører kun kan træffe afgørelse om hel eller delvis uarbejdsdygtighed, hvis andre aktører og den sygemeldte er enige om, at der skal ske hel eller delvis raskmelding. Andre aktører skal underrette kommunen om den delvise raskmelding. Hvis andre aktører og den sygemeldte ikke er enige om den delvise raskmelding, skal kommunen inddrages og træffe afgørelse i sagen, da kommunen i dette tilfælde ikke kan uddelegere afgørelseskompetencen. Baggrunden for bestemmelsen er, at afgørelse om hel eller delvis uarbejdsdygtighed er tæt forbundet med afgørelse om ydelsen. Det vurderes derfor, at andre aktører alene kan træffe afgørelse, hvis anden aktør og den sygemeldte er enige.

Den sygemeldte skal oplyses om, at den syge og anden aktør skal være enige, og hvis der ikke opnås enighed, skal kommunen inddrages og træffe afgørelse i sagen.

Andre aktører, der har fået til opgave at varetage opfølgningsindsatsen over for sygedagpengemodtagere, forpligter på samme måde som kommunen, den sygemeldte til at møde op til opfølgningssamtaler og deltage i aktiviteter og tilbud.

Kommunen har fortsat det overordnede ansvar for indsatsen og for, at lovgivningen overholdes.

Det foreslås i *stk. 4*, at hvis kommunen skønner, at flere aktører er næsten lige effektive i forhold til at bringe personen i ordinær beskæftigelse, skal den sygemeldte kunne vælge mellem disse aktører.

Den sygemeldte har, som det er tilfældet for ledige i dag, mulighed for at vælge mellem flere aktører. Det forudsætter, at kommunen skønner, at to eller flere aktører er næsten lige effektive i forhold til at kunne bringe personen i ordinær beskæftigelse igen. På baggrund af information fra kommunerne og aktørerne, får borgerne - som en service - herefter mulighed for at vælge mellem aktørerne.

De anvendte informationskanaler kan være:

- fællesmøder eller jobmesser for kommunens borgere
- individuelle jobsamtaler
- breve
- foldere med oplysninger om de tilbudte andre aktører

Borgerne får herefter et grundlag for at vælge den anden aktør, der bedst matcher borgerens ønsker.

Det foreslås i *stk. 5*, at beskæftigelsesministeren bemyndiges til at fastsætte regler om andre aktørers underretninger til kommunerne, herunder om eventuelle frister. Bestemmelsen svarer til bemyndigelsesbestemmelsen, der er fastsat i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Til nr. 13

Efter gældende regler bortfalder retten til sygedagpenge, hvis den sygemeldte uden rimelig grund undlader at medvirke ved opfølgningen.

Det foreslås, at denne bestemmelse ændres, så udbetaling af sygedagpenge genoptages, hvis den sygemeldte efterfølgende medvirker ved kommunens opfølgning eller samtalen med arbejdsløshedskassen, og begrundelsen for at standse udbetalingen af sygedagpengene ikke længere er til stede.

Forslaget betyder, at sygemeldte, der har mistet sygedagpengene på grund af manglende medvirken ved samtalen med arbejdsløshedskassen eller kommunens opfølgning, kan få sygedagpenge fra det tidspunkt, hvor de igen medvirker. Det kan fx være ved at møde til en samtale med arbejdsløshedskassen, deltage i et aktivt tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, eller ved at aflevere oplysningsskemaet. Bestemmelsen vil også gælde manglende medvirken i tilfælde, hvor kommunen har overladt hele eller dele af indsatsen til andre aktører.

Formålet med denne ændring er dels, at den sygemeldte herved får et økonomisk incitament til igen at medvirke i opfølgningen, dels at fastsætte en sanktion, der er mere rimelig i forhold til den manglende medvirken.

Udbetalingen genoptages fra dagen efter det tidspunkt, hvor den sygemeldte oplyser at ville medvirke

ved opfølgningen. Der foreslås sat en frist på 4 uger, både for så vidt angår bestemmelsen i stk. 1, nr. 1, hvor den sygemeldte kan fortryde sin manglende medvirken i opfølgningen, og bestemmelsen i stk. 1, nr. 2, hvor den sygemeldte kan fortryde manglende deltagelse i et aktivt tilbud eller afvisning af at modtage lægebehandling. Kommunen skal ved meddelelse om bortfald af sygedagpengene orientere den sygemeldte om, at udbetalingen af sygedagpenge kan genoptages, hvis betingelsen på ny er til stede senest 4 uger efter underretningen om bortfaldet. Også i forhold til overholdelse af denne frist gælder Ankestyrelsens praksis med hensyn til, hvem der har bevisbyrden for at et brev er afsendt/modtaget. Det må herefter normalt antages, at breve, der bliver befordret med Post Danmark, kommer frem til adressaten. Der må være særlige forhold, som kan afkræfte denne formodning, hvis det skal antages, at et brev ikke er kommet frem.

Tidsfristerne for opfølgning påvirkes ikke af en eventuel periode med manglende medvirken eller afvisning af at modtage lægebehandling.

Det foreslås i *stk. 5* som noget nyt, at kommunen skal informere arbejdsgiveren, når kommunen tager skridt til at standse udbetalingen af sygedagpenge. Information til arbejdsgiveren skal fx gives, hvis en sygemeldt ikke returnerer oplysningsskemaet, udebliver fra et aftalt møde eller, hvis kommunen i øvrigt får oplysninger, der kan give anledning til bortfald af sygedagpenge efter § 21, stk. 1.

Til nr. 14

Efter de gældende regler er varigheden af sygedagpenge til en særlig persongruppe begrænset til 13 uger. Det drejer sig om personer, der:

- modtager førtidspension
- opfylder de helbredsmæssige betingelser for at kunne modtage førtidspension, eller
- der har nået folkepensionsalderen (i dag er 65 år)

Det betyder, at udbetalingen af sygedagpenge som udgangspunkt standser, når personen har modtaget sygedagpenge eller løn under sygdom for mere end 13 uger i de 12 forudgående kalendermåneder.

Det foreslås at udvide den generelle sygedagpengeperiode for ovennævnte personkreds fra 13 til 26 uger. Arbejdsgivere, der udbetaler løn under sygdom til denne personkreds, vil som følge heraf også være berettiget til at få refunderet sygedagpengene i den udvidede periode.

Udvidelsen vil sammen med den gældende adgang til at forlænge sygedagpengeperioden med op til 26 uger betyde, at de omfattede personer i alt vil have ret til udbetaling af sygedagpenge eller refusion i op til 52 uger. De pågældende vil endvidere være omfattet af kommunens opfølgningsindsats og dermed blive støttet i at fastholde tilknytningen til arbejdsmarkedet.

Til nr. 15

Der er tale om redaktionelle ændringer, som følge af forslaget i nr. 14.

Til nr. 16

Det foreslås, at arbejdsgiverens forpligtelse til at udbetale sygedagpenge i arbejdsgiverperioden ophører, hvis ansættelsen ophører i perioden. Forslaget betyder således, at arbejdsgiverne ikke – som efter de gældende regler – er forpligtet til at udbetale sygedagpenge ud over ansættelsesperioden. Hvis ansættelsen ophører i løbet af en arbejdsdag, ophører arbejdsgiverens forpligtelse til at udbetale sygedagpenge først fra dagen efter. Bestemmelsen får bl.a. betydning i de tilfælde, hvor lønmodtagere måtte melde sig syge i forbindelse med en afskedigelse.

Forslaget om, at sygedagpengene ophører ved ansættelsens ophør, finder ikke anvendelse på de beskæftigelsesforhold, hvor ansættelsen har varet under 8 uger i træk. I modsat fald ville en arbejdsgiver ved

brug af disse ansættelsesformer helt undgå arbejdsgiverforpligtelsen og derved dels overføre en økonomisk forpligtelse på det offentlige, dels være betydelig bedre stillet rent økonomisk end arbejdsgivere, der beskæftiger fastansatte.

Ud fra samme hensyn foreslås det desuden fastsat, at arbejdsgivere fortsat er forpligtet til – inden for arbejdsgiverperioden – at udbetale sygedagpenge i de tilfælde, hvor det er aftalt, at ansættelsesforholdet ophører ved sygdom. Forpligtelsen gælder dog kun indtil det tidspunkt, hvor ansættelsesforholdet af andre grunde skulle ophøre.

Efter forslaget vil den sygemeldte, som ved ansættelsens ophør i arbejdsgiverperioden ikke er berettiget til sygedagpenge fra arbejdsgiveren i den resterende del af perioden på 21 dage regnet fra første fraværsdag, være berettiget til sygedagpenge fra kommunen. Der er efter denne bestemmelse kun ret til sygedagpenge i den resterende del af arbejdsgiverperioden. For derudover at være berettiget til sygedagpenge efter arbejdsgiverperioden, skal den sygemeldte opfylde en af betingelserne i § 32, stk. 1.

Beregnings af sygedagpengene vil i disse tilfælde ske efter reglerne om udbetaling af sygedagpenge fra kommunen. Sygedagpenge fra kommunen beregnes på grundlag af et timetal på maksimalt 37 timer. Det betyder, at der vil være et lille antal af personer, der får beregnet sygedagpengene på grundlag af et lavere timetal, end hvis de havde været berettiget til sygedagpenge fra arbejdsgiveren. Det gælder for personer, der arbejder mere end 37 timer om ugen, og hvis ansættelse på grund af opsigelse eller afskedigelse ophører i arbejdsgiverperioden.

Erfaringerne med forslaget evalueres efter to år.

Til nr. 17, 18 og 20

Forslagene er en følge af forslaget om en ny lægeerklæring (mulighedserklæring) i nr. 19 til § 36 a.

Som konsekvens af forslaget i § 36 a om en ny lægeerklæring (mulighedserklæring), ophæves reglerne om den gældende lægeerklæring i § 36, stk. 3-5. Endvidere flyttes sanktionsbestemmelsen i § 37 for at aflevere lægeerklæringen for sent til § 36 a.

Formuleringen i forslaget til § 36, stk. 3, svarer med konsekvensændringer som følge af forslaget om den nye lægeerklæring til den gældende § 37. Dog er ordet »fyldestgørende begrundelse for« i 2. pkt. erstattet af »rimelig grund til« for at anvende et mere tidssvarende ord og skabe overensstemmelse med øvrige udtrykket anvendt i lovens § 21. Der er således ikke tilsigtet nogen indholdsmæssig ændring i bestemmelsen, idet det under alle omstændigheder må forudsættes, at begrundelsen er fyldestgørende.

Bestemmelserne i § 37 om sanktion ved for sen aflevering af sygemelding efter § 36, stk. 1 og 2, foreslås flyttet til § 36 som et nyt stk. 3.

§ 37 foreslås derfor ophævet.

Til nr. 19

Efter gældende regler kan arbejdsgiveren forlange en lægeerklæring af lønmodtageren. Formålet med den nuværende lægeerklæring var oprindeligt, at den dels skulle dokumentere sygdommen, dels give arbejdsgiveren information om de funktioner, som en sygemeldt lønmodtager ikke kan udføre. Lægen har ofte ikke med den nuværende lægeerklæring mulighed for at give et kvalificeret bidrag til virksomheden om, hvilken betydning lønmodtagerens sygdom har for det arbejde, lønmodtageren udfører. Da lægen ikke har oplysninger om lønmodtagerens arbejdsplads og arbejdsfunktioner, har lægen også svært ved at vurdere, hvilke arbejdsopgaver lønmodtageren eventuelt kan varetage.

Det foreslås i *stk. 1*, at der indføres en ny lægeerklæring, en mulighedserklæring, med fokus på de muligheder, som lønmodtageren har for at udføre arbejdsopgaver på trods af sygdommen. Med forslaget ophæves den eksisterende lægeerklæring til virksomheden »Lægeerklæring om uarbejdsdygtighed« som

konsekvens af forslaget. Mulighedserklæringen anvendes som led i indsatsen for at fastholde en sygemeldt lønmodtager og for at øge muligheden for hel eller gradvis tilbagevenden til arbejdspladsen. Mulighedserklæringen anvendes, hvis der i dialogen mellem arbejdsgiveren og lønmodtageren er usikkerhed om, hvilke arbejdsfunktioner lønmodtageren kan varetage. Arbejdsgiveren kan forlange mulighedserklæringen udarbejdet ved såvel kortvarigt, gentaget som langvarigt sygefravær.

Mulighedserklæringen består af to dele. Den første del indeholder arbejdsgivers og lønmodtagers vurdering af sygdommens betydning for lønmodtagerens arbejde, og den anden del indeholder lægens vurdering.

Arbejdsgiverens ret til efter den gældende § 36 at kræve en skriftlig sygemelding af lønmodtageren berøres ikke. Arbejdsgiverens ret til at kræve nærmere oplysning om varigheden af funktionærens sygdom efter funktionærlovens § 5, stk. 4, berøres heller ikke af forslaget.

Arbejdsgiveren kan i øvrigt efter de arbejdsretlige regler kræve en lægeerklæring, hvis andet ikke er aftalt, idet arbejdsgiver kan bede om dokumentation for, at lønmodtageren har lovligt forfald. Med forslaget ændres der således ikke ved gældende ansættelsesretlig regulering.

I *stk. 2* foreslås, at den første del af lægeerklæringen udfyldes af arbejdsgiver og lønmodtager i fællesskab på baggrund af en samtale. I erklæringen beskrives arbejdsgivers og lønmodtagers vurdering af lønmodtagerens funktionsnedsættelser og hvilke begrænsninger sygdommen medfører i de arbejdsfunktioner, som lønmodtageren normalt udfører. Hvis arbejdsgiver og lønmodtager har aftalt skåneinitiativer, beskrives disse også. Det kan fx være, at arbejdsgiver og lønmodtager har aftalt, at arbejdet tilpasses, omplacement, ændrede arbejdsopgaver, hjemmearbejde, kollegahjælp, ledelsesstøtte, fysisk træning mv. Udfyldelse af den første del af erklæringen er en forudsætning for, at lægen kan udfylde anden del af erklæringen.

Samtalen mellem arbejdsgiver og lønmodtager om udfyldelse af den første del af lægeerklæringen kan eventuelt finde sted samtidig med den samtale, som arbejdsgiveren skal holde med den sygemeldte inden udgangen af 4. sygeuge, jf. forslaget i nr. 1 til § 7 a. Lønmodtageren kan lade sig bistå af tillidsrepræsentanten eller anden bisidder.

I *stk. 3* foreslås, at den anden del af lægeerklæringen udfyldes af lægen på baggrund af en samtale med lønmodtageren og de oplysninger, som arbejdsgiveren og lønmodtageren allerede har udfyldt i den første del. Det foreslås, at lægen i den anden del giver sin vurdering af arbejdsgiverens og lønmodtagerens beskrivelse af funktionsnedsættelse og arbejdsmuligheder, lægens forslag til skåneinitiativer og forventet varighed af den periode, hvor arbejdet skal tilpasses eller fravær fra arbejdet anses for påkrævet. Lægens vurdering er således en konkret vurdering af den pågældende lønmodtager, lønmodtagerens sygdom og sygdommens betydning for lønmodtagerens arbejde. Lægen tager stilling til, om de arbejdsforhold, som arbejdsgiveren og lønmodtageren har beskrevet i den første del, er forsvarlige i forhold til helbredet, og om fravær på grund af sygdom fra arbejdet kan tilrådes. Lægen kan anføre sine forslag til skåneinitiativer og kan også anføre, om der efter lægens vurdering er behov for, at arbejdet bliver tilpasset yderligere, eller at de skåneinitiativer, som arbejdsgiver og lønmodtager har aftalt ikke er nødvendige. Endelig giver lægen et skøn over den periode, hvor arbejdet skal tilpasses, eller hvor helt eller delvist fravær fra arbejdet anses for påkrævet.

I *stk. 4* foreslås, at mulighedserklæringen kan udarbejdes på et hvilket som helst tidspunkt i sygeforløbet, hvor arbejdsgiveren finder det relevant at få en lægeerklæring. Der er altså ikke noget krav om, at lønmodtageren skal have været syg et vist tidsrum, før lægeerklæringen kan udarbejdes. Erklæringen kan også forlanges udarbejdet i tilknytning til et forløb med gentagne sygemeldinger – dvs. erklæringen kan forlanges udarbejdet på et tidspunkt, hvor lønmodtageren ikke er sygemeldt, men har gentagne sygemeldinger bag sig. For at sikre kontinuitet i indsatsen i et sygeforløb kan den sygemeldte medbringe en kopi af mulighedserklæringen til den førstkommende opfølgningssamtale i jobcentret. Kommunen kan evt. ved opfølgningen anmode om at se mulighedserklæringen.

Det foreslås i *stk. 5*, at arbejdsgiveren skal indkalde lønmodtageren til samtalen efter *stk. 2* med et rimeligt varsel, fx en uge. Lønmodtageren har pligt til at møde op til samtalen inden for normal arbejdstid, hvis sygdommen tillader det. Det forudsættes, at samtalen holdes på lønmodtagerens normale arbejdssted. Hvis lønmodtageren ikke kan møde op på grund af sygdommen, holdes samtalen telefonisk.

Hvis lønmodtageren ikke deltager i samtalen, falder lønmodtagerens ret til sygedagpenge fra arbejdsgiveren bort fra og med den dag, hvor lønmodtageren skulle være mødt til samtale, og til og med den dag, hvor samtalen gennemføres. Dette gælder dog ikke, hvis der er en rimelig grund til, at lønmodtageren ikke deltager i samtalen. En fyldestgørende grund kan være, at lønmodtageren ikke kan møde op på grund af sygdommen.

Da det er sygedagpengene fra arbejdsgiver, der kan bortfalde ved udeblivelse, får bestemmelsen om bortfald af sygedagpenge kun betydning for samtaler, der finder sted i arbejdsgiverperioden. Hvis samtalen finder sted efter arbejdsgiverperiodens udløb, kan sygedagpengene ikke bortfalde, hvis lønmodtageren udebliver fra samtalen, uden at sygdommen er årsag til udeblivelsen. I disse situationer kan arbejdsgiveren benytte de almindelige arbejdsretlige sanktioner, som fx en advarsel, hvis lønmodtageren ikke møde op til samtalen.

Det foreslås i *stk. 6*, at arbejdsgiveren kan fastsætte en frist for, hvornår lægeerklæringen skal være arbejdsgiveren i hænde. Fristen skal være rimelig – det kan fx være 14 dage, da der også skal indregnes tid til, at lønmodtageren kan få en aftale hos lægen. Afleveres erklæringen ikke inden for fristen, falder lønmodtagerens ret til sygedagpenge fra arbejdsgiveren bort fra og med den dag, hvor arbejdsgiveren skulle have haft erklæringen i hænde og til og med den dag, hvor arbejdsgiveren modtager erklæringen. Dette gælder dog ikke, hvis der er en rimelig grund til, at lægeerklæringen ikke er arbejdsgiveren i hænde inden for fristen. Som i nr. 17 er »fyldestgørende begrundelse for« ændret til »rimelig grund til«. Der er ikke tilsigtet nogen indholdsmæssig ændring i bestemmelsen.

Brugen af mulighedserklæringen evalueres efter to år.

Til nr. 21

Efter de gældende regler i sygedagpengeloven er delvist sygemeldte lønmodtagere, hvis arbejdsgiver ikke kan beskæftige dem på nedsat tid, berettiget til fulde sygedagpenge. De er således også berettiget til sygedagpenge for det antal timer, som de vurderes at kunne arbejde. Denne bestemmelse gælder imidlertid kun for lønmodtagere, der ikke modtager løn under sygdom. Arbejdsgivere, der udbetaler løn til en lønmodtager, der er delvist sygemeldt kan således ikke efter de gældende regler få sygedagpengerefusion for de timer, hvor lønmodtageren er i stand til arbejde.

Efter forslaget vil arbejdsgivere, der oplyser, at de ikke kan beskæftige delvist sygemeldte lønmodtagere på nedsat tid, tilsvarende være berettiget til sygedagpengerefusion – også for de timer, som lønmodtageren ellers ville kunne arbejde. Med lovforslaget får arbejdsgivere, der på grund af fx arbejdspladsens indretning eller arbejdets karakter oplyser, at de ikke kan tage den sygemeldte tilbage på nedsat tid, ret til refusion af fulde sygedagpenge.

Til nr. 22 - 24

Efter gældende regler afholder staten 50 pct. af kommunens udgifter til sygedagpenge fra og med 5. sygeuge til og med 52. sygeuge regnet fra 1. sygedag i det aktuelle sygefravær og ansættelsesforhold. Fordelingen af udgifterne mellem staten og kommunen er uafhængig af, om den sygemeldte genoptager arbejdet gradvist eller som led i forrevalidering modtager tilbud om virksomhedspraktik eller vejledning og opkvalificering efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kapitel 10 og 11.

Det foreslås i nr. 22 og nr. 23 i tilknytning til lovforslagets § 2, nr. 1 og 2, om adgang til at give tilbud til sygedagpengemodtagere, at staten afholder 65 pct. af kommunens udgifter til sygedagpenge fra og

med 9. uge og til og med 52. uge regnet fra 1. sygedag i det aktuelle sygefravær og ansættelsesforhold, hvis den sygemeldte deltager i tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kapitel 10-12 eller vender gradvist tilbage til arbejde. Er sygemeldte ikke i arbejde eller tilbud, afholder staten 35 pct. af kommunens udgifter til sygedagpenge fra og med 9. sygeuge. Efter 52. sygeuge afholder kommunen som hidtil 100 pct. af udgifterne til sygedagpenge. Tilbud til sygemeldte skal altid tilpasses den sygemeldtes forudsætninger og behov samt den enkeltes helbredstilstand og ressourcer.

Det foreslås som noget nyt i nr. 24 til § 62, stk. 6, at hvis arbejdsgiveren ikke tager en delvis uarbejdsdygtig sygemeldt lønmodtager tilbage på deltid, afholder staten også 65 pct. af kommunens udgifter til sygedagpenge fra det tidspunkt, hvor kommunen som led i dialogen med virksomheden om en gradvis tilbagevenden får oplyst, at der ikke kan ske gradvis tilbagevenden til arbejdet. Det foreslås, at staten dog maksimalt afholder 65 pct. af udgifterne i de første 13 uger regnet fra det tidspunkt, hvor kommunen får oplyst, at der ikke kan ske gradvis tilbagevenden til arbejdet.

Efter de 13 uger afholder staten 35 pct. af udgifterne. Hvis kommunen giver et aktivt tilbud mv. til den sygemeldte efter de 13 uger, afholder staten 65 pct. af udgifterne. Kommunen vil således fortsat kunne opnå statsrefusion på 65 pct., hvis den sygemeldte tilbydes en beskæftigelsesrettet indsats. Tilbud gives, hvis det kan bidrage til at fremme arbejdsfastholdelse. Kommunen giver kun tilbud, såfremt det er i overensstemmelse med behandlingen og sygdommen. Tilbud må ikke modvirke helbredelsen. Det er således ikke alle sygemeldte, der skal have tilbud.

Hvis kommunen er i tvivl, om en aktiv indsats er foreneligt med sygdommen, skal sagsbehandleren kontakte den syges egen læge eller sygehuslægen, for at drøfte indsatsen.

Staten afholder ikke 65 pct. af udgifterne, hvis kommunen delvis raskmelder en forsikret ledig, der er sygemeldt, men alene i de tilfælde, hvor arbejdsgiveren ikke tager en delvist sygemeldt lønmodtager tilbage på deltid.

Det foreslås i nr. 24 til § 62, stk. 7, at beskæftigelsesministeren bemyndiges til at fastsætte regler om betingelserne for, at kommunen kan få 65 pct. refusion ved tilbud eller ved gradvis tilbagevenden til arbejdet.

I disse regler vil det blive fastsat, at tilbud eller arbejde sammenlagt som udgangspunkt i gennemsnit skal være på minimum 10 timer om ugen for, at kommunen kan få 65 pct. i refusion. For lønmodtagere med flere ansættelsesforhold medregnes i de 10 timer det samlede antal timer, som den sygemeldte arbejder i forbindelse med en gradvis tilbagevenden til arbejdsforholdene. Det skal dog være muligt, at det gennemsnitlige ugentlige timetal kan være mindre end 10 timer om ugen, hvis kommunen redegør for, at det kun er muligt for den sygemeldte at deltage på et lavere timetal. Tilbuddets omfang fastlægges således ud fra en konkret vurdering af den enkelte sygemeldtes helbredstilstand og ressourcer. Tilbud eller gradvis tilbagevenden til arbejdet kan påbegyndes med en enkelt time om ugen, hvis den sygemeldtes arbejdsevne er meget nedsat. Redegørelsen sker i den enkelte sag. Det vil være op til kommunen at sørge for, at der i den enkelte sag er en beskrivelse af baggrunden for, hvorfor den sygemeldte ikke ud fra helbredsmæssige og personlige forhold skønnes at kunne deltage i minimum 10 timer i gennemsnit om ugen. Beskrivelse kan ske på baggrund af bl.a. samtalen med den syge, oplysningsskemaet og lægelige oplysninger. Timetallet på 10 timer i gennemsnit om ugen vil kunne ændres, hvis erfaringer viser, at et andet timetal er mere hensigtsmæssigt.

Anvendelsen af refusionssatsen på henholdsvis 35 pct. og 65 pct. forudsættes evalueret efter to år med henblik på at vurdere, om incitamentet har effekt på at nedbringe sygefraværet. Herunder evalueres bestemmelsen i § 62, stk. 6, om 65 pct. statsrefusion i 13 uger ved delvis uarbejdsdygtighed, hvor sygemeldte ikke genoptager arbejdet på deltid.

Til nr. 25

Det foreslås i *stk. 2*, at den sygemeldte kan klage over at blive henvist til andre aktører. Bestemmelsen svarer til de gældende klageregler, der er fastsat i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats. Klagen har ikke opsættende virkning.

Det foreslås i *stk. 3*, at den sygemeldte kan klage over andre aktørers afgørelse til kommunen. Klagefristerne er de samme som for klager over kommunens afgørelser. Kommunens afgørelse kan påklages til beskæftigelsesankenævnet efter de gældende regler. Bestemmelsen svarer til de gældende klageregler, der er fastsat i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats. Der henvises til forslaget i nr. 12 til § 19, stk. 5, hvorefter fremgår, at der kan fastsættes regler om klagefrister.

Til § 2

Til nr. 1

Efter den gældende formulering af § 2, nr. 5, kan personer, der modtager dagpenge under sygdom efter lov om sygedagpenge, få tilbud m.v. efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, hvis der er tale om tilbud som led i afklaring af den enkeltes arbejdsevne under en forrevalidering efter kapitel 6 i lov om aktiv social politik.

Med forslaget til ændring af formuleringen af § 2, nr. 5, udvides målgruppen, der kan få tilbud mv., til at gælde alle sygedagpengemodtagere, herunder den eksisterende målgruppe i § 2, nr. 5, sygedagpengemodtagere, der deltager i forrevalidering.

Alle sygedagpengemodtagere vil umiddelbart være omfattet af reglerne i kapitel 10 om vejledning og opkvalificering og kapitel 11 om virksomhedspraktik, idet formuleringerne i de to kapitler med den foreslåede ændring af § 2, nr. 5, vil komme til at omfatte den udvidede målgruppe.

Til nr. 2

Den gældende § 3, stk. 2, angiver, hvilke bestemmelser i loven, der gælder for målgruppen i § 2, nr. 5. Med forslaget til ændring indsættes, at sygedagpengemodtagere kan få tilbud om ansættelse med løntilskud.

Det er ikke nødvendigt at foretage yderligere tilføjelser, idet formuleringen i § 3, stk. 2, af, hvilke bestemmelser, der gælder for målgruppen i § 2, nr. 5, også kommer til at omfatte den foreslåede udvidede målgruppe i § 2, nr. 5.

Til nr. 3

Forslaget er en følge af de nye bestemmelser om mentor i kapitel 14, jf. forslagene i nr. 26 – 28, hvor bestemmelser om mentor samles for alle målgrupper. Den gældende bestemmelse om mentor i kapitel 13, § 74 a, ophæves derfor, jf. forslaget i nr. 23, og der skal som en konsekvens heraf henvises til §§ 78 - 80 i bestemmelsen.

Til nr. 4

Efter gældende regler kan der i forbindelse med tilbud til personer, der modtager ledighedsydelse eller særlig ydelse, ydes støtte efter §§ 76 og 77 om hjælpemidler.

Forslaget er en følge af, at der under tilbud efter de nye regler om tilbud til personer, der modtager ledighedsydelse eller særlig ydelse, også vil kunne ydes støtte til mentor under tilbud, jf. forslaget i nr. 26.

Der kan allerede efter gældende regler ydes støtte til befordringsgodtgørelse under tilbud til personer, der er visiteret til fleksjob, jf. lovens § 82. Forslaget betyder, at det også kommer til at fremgå af § 3, stk. 4, at der kan ydes befordringsgodtgørelse under deltagelse i tilbud.

Til nr. 5

Forslaget er en følge af ændringen i nr. 1 af § 2, nr. 5.

Det følger af den gældende formulering af § 22, stk. 3, at tilbud gives med henblik på, at den ledige hurtigst muligt opnår varig beskæftigelse og hel eller delvis selvforsørgelse. Dette vil uden ændringer i formuleringen af stk. 3 også komme til at gælde for sygedagpengemodtagere.

Det foreslås, at der indsættes en bestemmelse om, at tilbud til sygedagpengemodtagere også kan gives med henblik på fastholdelse af tilknytningen til arbejdsmarkedet. Dermed kan sygedagpengemodtagere, der er i et ansættelsesforhold eller er selvstændige erhvervsdrivende, få tilbud efter loven.

Til nr. 6

Det foreslås i *stk. 4*, at tilbud til sygedagpengemodtagere som hovedregel ikke kan række ud over den dato, hvortil de er berettiget til sygedagpenge. Det betyder bl.a., at sygedagpengemodtagere skal ophøre i tilbud om vejledning og opkvalificering, virksomhedspraktik og ansættelse med løntilskud, når de er blevet raskmeldte, eller de på grund af varighedsbegrænsninger i lov om sygedagpenge ikke længere er berettigede til sygedagpenge. Der er dog den undtagelse, at såfremt der er tale om en sygedagpengemodtager, der er i tilbud som led i forrevalidering efter kapitel 6 i lov om aktiv socialpolitik – i forrevalidering – kan tilbuddet række ud over den tid hvor personen har ret til sygedagpenge. I disse situationer kan personen uden videre fortsætte i tilbuddet, selv om pågældende skifter forsørgelsesydelse.

Ved tilrettelæggelsen af de tilbud, som sygedagpengemodtagerne skal have, skal der tages højde for, at tilbud som hovedregel ikke kan række ud over den dato, hvortil personen er berettiget til sygedagpenge. Det vil fx sige, at jobcenteret ved etablering af tilbud om virksomhedspraktik skal sørge for, at både sygedagpengemodtageren og virksomheden er klar over, at virksomhedspraktikken ophører, hvis personen ikke længere er berettiget til sygedagpenge.

Ansættelse med løntilskud skal også ophøre, hvis personen ikke længere er berettiget til sygedagpenge, men her skal de opsigelsesvarsler, der er fastsat i overenskomst eller lov, eller som er sædvanligt gældende for tilsvarende arbejde, dog overholdes. Virksomheden vil kunne modtage løntilskud i opsigelsesperioden.

Det foreslås i *stk. 5*, at tilbud til personer, der modtager ledighedsydelse eller særlig ydelse, ikke kan række ud over den dato, hvortil personen er berettiget til ledighedsydelse eller særlig ydelse efter lov om aktiv socialpolitik.

Til nr. 7

Forslaget er en følge af forslaget om øgede muligheder for at give aktive tilbud med henblik på at styrke den beskæftigelsesrettede indsats for sygemeldte.

Efter gældende regler kan beskæftigelsesministeren fastsætte regler om muligheden for, at forsikrede ledige kan deltage i tilbud i udlandet. Sygedagpengemodtagere kan efter gældende regler ikke få et tilbud i udlandet.

Forslaget betyder, at beskæftigelsesministeren får bemyndigelse til at fastsætte regler om muligheden for, at sygedagpengemodtagere kan deltage i tilbud i udlandet som led i et sygedagpengeforløb.

Bemyndigelsen tænkes anvendt til bl.a. at fastsætte, at kommunen har mulighed for at give tilbud om vejledning og opkvalificering samt virksomhedspraktik i udlandet bl.a. med henblik på arbejdsfastholdelse og afklaring af arbejdsevnen som led i retten til fortsat at modtage sygedagpenge. Det indebærer, at en sygemeldt, der arbejder i København og bor i Malmø, kan deltage i Sverige i aktiviteter, der er led i tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Til nr. 8

Forslaget skal ses i sammenhæng med forslag om øgede muligheder for at give aktive tilbud med henblik på at fremme, at personer, der er visiteret til fleksjob, opnår et fleksjob. Efter gældende regler kan personer, der er visiteret til fleksjob, ikke modtage aktive tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, medmindre det er med henblik på afprøvning af personens rådighed.

Forslaget betyder, at personer, der får ledighedsydelse eller særlig ydelse, kan deltage i tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats i udlandet i henhold til § 5 i lov om aktiv socialpolitik.

I lov om aktiv socialpolitik § 5 fremgår, at kommunen i særlige tilfælde kan tillade, at retten til hjælp bevares under kortvarige ophold i udlandet, hvis modtageren deltager i aktiviteter, der er led i tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller revalidering efter lov om aktiv socialpolitik.

Til nr. 9 og 10

Efter gældende regler kan tilbud om vejledning og opkvalificering alene gives til personer, der er visiteret til fleksjob, og som modtager ledighedsydelse eller særlig ydelse efter lov om aktiv socialpolitik, når der efter reglerne i lov om aktiv socialpolitik §§ 74 b, 74 c, 74 g, og 74 i, skal ske en afprøvning af personens rådighed.

Forslaget betyder, at der vil kunne gives tilbud om vejledning og opkvalificering til personer, der modtager ledighedsydelse og særlig ydelse, hvis et tilbud vil kunne medvirke til, at personen kan fastholde tilknytningen til arbejdsmarkedet eller opnå et fleksjob.

Til nr. 11

Efter gældende regler kan der ydes tilskud til frikøb og opkvalificering af en mentor i forbindelse med tilbud efter lovens kapitler 10-12, dvs. tilbud om vejledning og opkvalificering, virksomhedspraktik og ansættelse med løntilskud.

Som en konsekvens af forslaget i nr. 26 om at gøre mentorordningen mere fleksibel foreslås det at ændre formuleringen, således at reglerne ikke er begrænset til frikøb af en mentor, men generelt dækker støtte til en mentor og uddannelse af en mentor efter reglerne herom i §§ 78-80, jf. forslagets nr. 26-28.

Til nr. 12 og 13

Som noget nyt foreslås, at sygedagpengemodtagere kan få tilbud om ansættelse med løntilskud hos offentlige eller private arbejdsgivere. Sygedagpengemodtagere vil således være omfattet af de generelle regler i kapitel 12.

Hvis sygedagpengemodtageren allerede er i et ansættelsesforhold hos en arbejdsgiver, kan personen dog ikke få tilbud om løntilskudsansættelse.

Til nr. 14

Forslaget er en følge af forslaget om, at sygedagpengemodtagere kan få aktive tilbud.

Det foreslås, at sygedagpengemodtagere for at kunne få tilbud om ansættelse med løntilskud hos private arbejdsgivere skal have modtaget sygedagpenge eller ydelser efter § 55 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. i sammenlagt mere end 6 måneder. Hermed er bestemmelsen i overensstemmelse med kravet i EU-kommissionens fritagelsesforordning for bl.a. beskæftigelsesområdet.

Det svarer til det gældende generelle krav om mere end 6 måneders forudgående ledighed, for at der kan gives tilbud til dagpengemodtagere og kontant- og starthjælpsmodtagere om ansættelse med løntilskud hos private arbejdsgivere. For dagpengemodtagere skal der være tale om mere end 6 måneders

sammenlagt ledighed, og for kontant- og starthjælpsmodtagere skal der være tale om mere end 6 måneders sammenhængende ledighed.

Til nr. 15

Det foreslås, at tilbud til sygedagpengemodtagere om ansættelse med løntilskud kan gives med henblik på oplæring og genoptræning af faglige sociale eller sproglige kompetencer. Det svarer til den gældende bestemmelse for tilbud om ansættelse med løntilskud til dagpengemodtagere, kontant- og starthjælpsmodtagere herunder syge kontant- og starthjælpsmodtagere samt revalidender.

Til nr. 16

Det foreslås, at løn- og ansættelsesforhold for sygedagpengemodtagere, der ansættes med løntilskud hos private arbejdsgivere, skal være overenskomstmæssige eller de for tilsvarende arbejde gældende. Det svarer til det, som i dag gælder for dagpengemodtagere og kontant- og starthjælpsmodtagere.

Efter gældende regler er det en forudsætning for at modtage sygedagpenge, at den sygemeldte er syg i mindst 4 timer ugentlig. Da løntilskuddet er betinget af, at sygemeldte modtager sygedagpenge, kan det ugentlige timetal i en ansættelse med løntilskud højst være 33 timer. Der er ingen nedre grænse for hvor få timer, en sygedagpengemodtager kan ansættes med løntilskud.

Sygedagpengemodtagere vil få løn for de timer, de arbejder, og sygedagpenge beregnet på grundlag af det timetal, som den pågældende sygemeldes fra, fratrasket sygedagpenge for det antal timer, som den pågældende er beskæftiget.

Til nr. 17

Det foreslås, at løn- og ansættelsesforhold skal være overenskomstmæssige for sygedagpengemodtagere, der ansættes med løntilskud hos offentlige arbejdsgivere.

Sygedagpengemodtagere vil være omfattet af den generelle regel i den gældende § 55, stk. 2, om, at lønnen dog højst kan udgøre 96,21 kr. pr. time (1. juli 2002) eksklusive feriepenge m.v.

Det svarer til det, som i dag gælder for dagpengemodtagere og kontant- og starthjælpsmodtagere. For disse grupper er der derudover nogle regler for, hvilket niveau lønnen skal ligge på i forhold til deres hidtidige individuelle ydelse. De skal have mindst 82 procent af højeste dagpenge. Herudover er der regler for, at arbejdstiden skal fastsættes i forhold til lønnen. Da der ikke er nogen nedre grænse for, hvor få timer en sygedagpengemodtager kan ansættes med løntilskud, vil disse principper ikke gælde denne gruppe. Det er en forudsætning for at modtage sygedagpenge, at den sygemeldte er syg i mindst 4 timer ugentlig. Da løntilskuddet er betinget af, at sygemeldte modtager sygedagpenge, kan det ugentlige timetal i en ansættelse med løntilskud højst være 33 timer.

Sygedagpengemodtagere vil få løn for de timer, de arbejder, og sygedagpenge beregnet på grundlag af det timetal, som den pågældende sygemeldes fra, fratrasket sygedagpenge for det antal timer, som den pågældende er beskæftiget.

Til nr. 18

Det foreslås, at arbejdstiden for sygedagpengemodtagere, der ansættes med løntilskud hos offentlige arbejdsgivere, skal aftales mellem kommunen, arbejdsgiveren og den enkelte sygedagpengemodtager. Ved fastsættelse af arbejdstiden skal der tages hensyn til sygedagpengemodtagerens arbejdsevne, ressourcer og helbredsforhold. Der er ingen nedre grænse for, hvor få timer en sygedagpengemodtager kan ansættes med løntilskud.

Til nr. 19

Efter den gældende § 60 skal spørgsmålet om ansættelse med løntilskud have været drøftet mellem virksomheden og repræsentanter for virksomhedens ansatte forud for ansættelsen. Ansættelse af sygedagpengemodtager med løntilskud vil også være omfattet af denne generelle regel.

Forslaget til ændring af § 61, stk. 1, medfører, at ansættelse af sygedagpengemodtagere med løntilskud skal medføre en nettoudvidelse af antallet af ansatte hos arbejdsgiveren. Betingelsen om merbeskæftigelse gælder uanset, hvor mange timer sygedagpengemodtageren ansættes. Det er samme principper, som i dag gælder for løntilskudsansættelse af dagpengemodtagere, kontant- og starthjælpsmodtagere herunder syge kontant- og starthjælpsmodtagere.

Til nr. 20

Det foreslås, at private arbejdsgivere, der ansætter sygedagpengemodtagere, får et løntilskud på 59,71 kr. (pr. 1. januar 2006) pr. time. Det svarer til det løntilskud, de får efter gældende regler, hvis de ansætter dagpengemodtagere og kontant- og starthjælpsmodtagere.

Det foreslås endvidere, at offentlige arbejdsgivere, der ansætter sygedagpengemodtagere, får et løntilskud på 115,43 kr. (pr. 1. januar 2006) pr. time. Det svarer til det løntilskud, de får efter gældende regler, hvis de ansætter dagpengemodtagere. Dermed vil den enkelte offentlige arbejdsgiver stort set få dækket omkostningerne ved at ansætte en sygedagpengemodtager nogle få timer.

Til nr. 21

Det foreslås, at sygedagpengemodtagere, der ansættes med løntilskud hos offentlige arbejdsgivere, kan få befordringsgodtgørelse efter reglerne i § 82. Det betyder, at der ydes befordringsgodtgørelse, når den daglige transport mellem bopæl og stedet, hvor tilbuddet gennemføres, og retur, er mere end 24 km.

Til nr. 22

Efter gældende regler har personer, der er visiteret til fleksjob, og som modtager kontanthjælp, starthjælp, ledighedsydelse eller særlig ydelse, ikke pligt til at give jobcenteret besked om sygdom.

Efter gældende regler har forsikrede ledige og arbejdsmarkedsparate kontant- og starthjælpsmodtagere pligt til at give staten i jobcenteret besked ved sygdom, der betyder, at de ikke står til rådighed for formidlet arbejde.

Forslaget betyder, at ministeren får bemyndigelse til at fastsætte regler om sygemelding for personer, der er visiteret til fleksjob og modtager ledighedsydelse eller særlig ydelse. Det vil blive fastsat, at fleksjobvisiterede skal sygemelde sig til kommunen på første sygedag, hvis sygdommen forhindrer personen i at påbegynde et fleksjob eller deltage i et tilbud.

For personer, der er visiteret til fleksjob og modtager kontanthjælp eller starthjælp, vil den hjemmel, der allerede er i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats til at fastsætte regler om sygemelding for personer på kontanthjælp og starthjælp, blive udmøntet til også at fastsætte regler om sygemelding for personer, der er visiteret til fleksjob og modtager kontanthjælp eller starthjælp.

Med forslaget bliver det muligt at få et bedre overblik over omfanget af sygefravær også blandt personer, der er visiteret til fleksjob og er ledige, samtidig med at forslaget giver jobcentrene bedre mulighed for at sætte en sygeopfølgning i gang tidligt, når der er behov for det.

Det vil blive fastsat, at sygemeldingen vil kunne ske telefonisk eller ved fremmøde, og på sigt også via jobnet.dk, og oplysningerne vil ligesom for forsikrede ledige og arbejdsmarkedsparate modtagere af kontanthjælp og starthjælp blive registreret i det fælles datagrundlag. Jobindsats.dk vil herefter indeholde

oplysninger om sygdommeldinger fra alle ledige, dvs. forsikrede ledige, modtagere af kontant- og starthjælp, modtagere af ledighedsydelse og særlig ydelse samt modtagere af introduktionsydelse.

Til nr. 23

Efter den gældende regel i § 74 a kan der ydes støtte til en mentorfunktion med henblik på at styrke introduktionen på en arbejdsplads for personer, der er ansat eller skal ansættes i fleksjob.

Forslaget om at ophæve § 74 a er en følge af forslaget i nr. 25, der indeholder forslag om en ændring af mentorordningen. Det foreslås heri bl.a., at bestemmelsen kommer til at gælde generelt og dermed også for personer, der er visiteret til et fleksjob.

Til nr. 24

Efter gældende regler er bestemmelserne om mentor opdelt efter, om der er tale om mentor i forbindelse med deltagelse i tilbud eller mentor i forbindelse med ansættelse i fleksjob eller ordinært arbejde.

Det foreslås at samle alle lovens regler om mentor i lovens kapitel 14, og overskriften til kapitlet foreslås derfor ændret, så den ikke kun dækker tillægssydelser ved tilbud.

Til nr. 25

Der er tale om en teknisk ændring. Indholdet af forslaget til ændring af § 76, stk. 3, svarer til indholdet i den gældende § 76, stk. 3. Det er imidlertid nødvendigt at ændre teksten, da målgruppen i lovens § 2, nr. 5, foreslås udvidet, så den omfatter alle sygedagpengemodtagere, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 1, og dermed ikke svarer til den nuværende målgruppe i § 2, nr. 5, som er nævnt i den gældende § 76, stk. 3. Det er fortsat kun sygedagpengemodtagere, der er i forrevalidering i tilbud, som kan få støtte til særlige udgifter, der er en nødvendig følge af uddannelsen eller af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne.

Til nr. 26

Efter gældende regler kan der ydes støtte til en mentorfunktion med henblik på introduktion i forbindelse med tilbud på en virksomhed eller en uddannelsesinstitution eller ansættelse i fleksjob eller ordinært job.

Det foreslås, at mentorordningen gøres mere fleksibel, således at der kan ydes støtte til en mentorfunktion i alle tilfælde, hvor der er brug for en mentor, for at en person kan opnå eller fastholde et beskæftigelsesrettet forløb eller et job.

Efter forslaget vil jobcenteret kunne benytte mentor til alle offentligt forsørgede, uanset om de deltager i tilbud eller ej. Der vil kunne benyttes mentor til personer, der er delvis raskmeldte og personer i fleksjob og i ordinær beskæftigelse samt selvforsørgende. Mentorfunktionen vil kunne anvendes til introducerende og fastholdende aktiviteter på en virksomhed og en uddannelsesinstitution eller som støtte ved deltagelse i beskæftigelsesrettede aktiviteter eller tilbud.

Med forslaget åbnes der derudover op for, at mentorfunktionen også kan bruges til at støtte en person med indsatser, der har relation til arbejdspladsen eller uddannelsesinstitutionen eller til en beskæftigelsesfremmende aktivitet, men som ligger uden for disse. Der tænkes eksempelvis på støtte til at komme op om morgenen og møde på arbejdspladsen eller uddannelsesinstitutionen, støtte til at kontakte jobcenteret, støtte til at koordinere indsatsen fra anden offentlig forvaltning med aktiviteter på arbejdspladsen, støtte til kontakt af læge o.lign.

Endelig indebærer forslaget, at mentorfunktionen kan anvendes til støtte til indsatser, der fjerner prakti-

ske hindringer for, at en person kan begynde et arbejde. Det kan fx være hjælp til jobsøgning, besøg på virksomheden forud for ansættelse, hjælp med at benytte offentlig transport o. lign.

Det afgørende er, at mentorfunktionen er en del af en beskæftigelsesrettet indsats, hvor det endelige mål er et ordinært job, herunder i et fleksjob.

Mentorfunktionen kan varetages af medarbejdere på en virksomhed eller en uddannelsesinstitution, af eksterne konsulenter, som virksomheden, uddannelsesinstitutionen eller jobcenteret indgår aftale med eller af ansatte i jobcenteret.

Kommunen vil som hidtil kunne yde en mentorfunktion som en del af et særligt tilrettelagt projekt. I denne situation vil der være tale om et tilbud, som skal opfylde de almindelige regler, fx om at der skal være en jobplan, hvis tilbuddet varer ud over 4 uger. I perioder med aktive tilbud vil kommunen få 65 pct. refusion for forsørgelsesydelse efter reglerne herom.

Til nr. 27

Efter gældende regler skal indsatsen i en mentorfunktion, der varetages af en virksomhed eller uddannelsesinstitution, ligge ud over, hvad arbejdsgiveren henholdsvis uddannelsesinstitutionen sædvanligvis forventes at varetage, og mentorfunktionen skal være afgørende for tilbuddet eller ansættelsen.

Den foreslåede bestemmelse svarer til de gældende bestemmelser i § 78, stk. 2 og 4, samt § 101, stk. 2 og 3. Med forslaget udvides bestemmelsen dog til også at gælde ved mentorstøtte i forbindelse med deltagelse i aktiviteter, jf. forslaget i nr. 26.

Til nr. 28

Efter gældende regler skal indsatsen i en mentorfunktion, der bevilges til en virksomhed, som udgangspunkt varetages af en medarbejder i virksomheden. På mindre virksomheder kan mentorfunktionen dog i stedet varetages af en ekstern konsulent.

Af forslaget til § 80, *stk. 1*, fremgår det, at mentorordningen gøres mere fleksibel ved at ophæve denne begrænsning i muligheden for at anvende eksterne konsulenter som mentorer. Efter forslaget kan virksomheder uanset størrelse frit vælge, om mentorfunktionen skal varetages af en medarbejder i virksomheden eller af en ekstern konsulent.

Den øvrige del af den foreslåede bestemmelse om dækning af lønomkostninger, honorar til en ekstern konsulent og tilskud til uddannelse svarer til de gældende bestemmelser i § 79, stk. 1, § 80 og § 101, stk. 3.

Efter gældende regler skal timetallet for en mentorfunktion, der bevilges til en virksomhed eller en uddannelsesinstitution, fastsættes ud fra en konkret vurdering af behov og forudsætninger hos de personer, der har brug for mentor.

Forslaget til § 80, *stk. 2, 1. pkt.* svarer til de gældende bestemmelser i § 79, stk. 2 og § 101, stk. 2.

For at gøre mentorfunktionen mere fleksibel i de tilfælde, hvor en virksomhed eller en uddannelsesinstitution løbende har flere personer i tilbud, foreslås det i forslaget til § 80, *stk. 2, 2. pkt.*, at det i disse tilfælde også skal være muligt at fastsætte et timetal for mentorfunktion pr. plads i stedet for til hver enkelt person. Timetallet fastsættes i en aftale mellem jobcenteret og virksomheden henholdsvis uddannelsesinstitutionen. I aftalen tages der udgangspunkt i, hvilken personkreds der almindeligvis indgår i et af de løbende tilbud, og hvilket mentorbehov de almindeligvis har.

Til nr. 29

Der er tale om en teknisk ændring. Indholdet af forslaget til ændring af § 82, stk. 5, svarer til indholdet i den gældende § 82, stk. 5. Det er imidlertid nødvendigt at ændre teksten, da målgruppen i § 2, nr. 5,

foreslås udvidet, så den omfatter alle sygedagpengemodtagere, jf. bemærkningerne til lovforslagets nr. 1 og dermed ikke svarer til målgruppen § 2, nr. 5, som er nævnt i den gældende § 82, stk. 5, 2. pkt. Det er således fortsat kun for sygedagpengemodtagere, der er i forrevalidering i tilbud, at kommunen afholder de faktiske udgifter til befordring, hvis udgiften er en følge af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne.

Til nr. 30

Efter gældende regler er bestemmelserne om mentor opdelt efter, om der er tale om mentor i forbindelse med deltagelse i tilbud eller mentor i forbindelse med ansættelse i fleksjob eller ordinært arbejde.

Som følge af forslaget i nr. 26 - 28, hvor regler om mentor samles i lovens kapitel 14, foreslås det at ophæve den gældende bestemmelse i § 101 om mentor i forbindelse med ordinær ansættelse.

Til nr. 31 og 36

Der er tale om en redaktionel ændring.

I de gældende regler om udbetaling af ydelser og finansiering i relation til kommunerne er der henvist til § 101 om støtte til en mentorfunktion ved ordinær ansættelse.

Med forslaget i nr. 30 ophæves § 101. Det foreslås derfor at ophæve henvisningerne til § 101.

Til nr. 32 og 33

Forslaget er en følge af, at der som noget nyt kan gives tilbud til personer, der modtager ledighedsydelse eller særlig ydelse. Der kan i forbindelse med tilbud også gives tillægssydelser efter §§ 76 og 77 til hjælpemidler.

Til nr. 34 og 35

Efter gældende regler refunderer staten 50 pct. inden for et rådighedsbeløb, som er fastsat i den gældende § 118, stk. 1, af en kommunes driftsudgifter til sygedagpengemodtagere, der deltager i tilbud om vejledning og opkvalificering som led i forrevalidering.

Det foreslås, at staten refunderer 50 pct. af kommunens driftsudgifter til alle sygedagpengemodtagere, der deltager i tilbud om vejledning og opkvalificering. Refusionen er uafhængig af rådighedsbeløbet.

Til nr. 37

Forslaget indebærer, at staten refunderer 65 pct af en kommunes udgifter til løntilskud efter kapitel 12 til sygedagpengemodtagere. Det svarer til den refusion, staten yder til kommunes udgifter til løntilskud til bl.a. kontant- og starthjælpsmodtagere og revalidender.

Til § 3

Til nr. 1

Efter gældende regler skal revalideringen tilpasses personens forudsætninger og behov og ske under hensyn til personens ønsker til fremtidig beskæftigelse.

For at fremme mulighederne for at revalidering kan føre til ordinær beskæftigelse er det vigtigt, at revalideringen derudover målrettes områder med gode beskæftigelsesmuligheder.

Det foreslås derfor, at jobplanens beskæftigelsesmål så vidt muligt rettes mod områder, hvor der er mangel på arbejdskraft, eller hvor der er gode beskæftigelsesmuligheder. Herved knyttes kravet til

beskæftigelsesregionernes lister over fagområder eller stillingsbetegnelser, hvor der er gode eller rigtig gode beskæftigelsesmuligheder (Arbejdsmarkedsbalancemodellen).

Der vil kunne være tilfælde, hvor den enkeltes forudsætninger og ønsker medfører, at det vil være velbegrunder, at revalideringen sigter mod beskæftigelse inden for områder, hvor der ikke er eller kan forventes mangel på arbejdskraft. I disse situationer skal begrundelsen herfor fremgå af sagen.

Til nr. 2

Efter gældende regler kan andre aktører ikke udføre myndighedsopgaver efter lov om aktiv socialpolitik.

Som en følge af forslaget i § 1, nr. 12, hvor det foreslås, at kommunen kan overlade myndighedsopgaver til andre aktører i opfølgningsindsatsen for sygedagpengemodtagere, herunder at træffe afgørelser, dog ikke om ydelsen, foreslås som noget nyt i *stk. 1*, at andre aktører får kompetence til at træffe afgørelse om revalidering og forrevalidering ved tilbud om erhvervsrettede aktiviteter. Ansaret for indsatsen påhviler fortsat kommunen, og anden aktør vil ikke kunne træffe afgørelse om ydelsen. Bestemmelsen svarer hermed til bestemmelser om anvendelse af anden aktør i den øvrige lovgivning om beskæftigelsesindsatsen.

Forslaget giver kommunerne mulighed for at anvende andre aktører mere smidig i forbindelse med ophør af sygedagpenge på grund af varighedsbegrænsningen, hvor der bl.a. skal tages stilling til, om en sygemeldt er berettiget til fx revalidering.

Forslaget indebærer, at en ressourceprofil udarbejdet af en anden aktør efter sygedagpengeloven vil kunne anvendes ved stillingstagen til tilbud om revalidering, når det også er overdraget til anden aktør at træffe afgørelse om revalidering.

Andre aktører, der varetager opgaver for kommunen, skal overholde samme regler som kommunen. Der findes allerede i dag i § 43, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område en bestemmelse, hvorefter andre end offentlige myndigheder er omfattet af offentlighedsloven og forvaltningsloven i forhold til den opgave, der udføres for kommunen. Bestemmelsen finder også anvendelse for andre aktører, der udfører opgaver for kommunen efter lov om aktiv socialpolitik.

Kommunens pligt til at føre tilsyn fremgår af § 16 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område og finder også anvendelse efter denne lov.

Kommunen har fortsat det overordnede ansvar for indsatsen og for, at lovgivningen overholdes.

Det foreslås i *stk. 2*, at hvis kommunen skønner, at flere aktører er næsten lige effektive i forhold til at bringe personen i beskæftigelse, skal den sygemeldte kunne vælge mellem disse aktører.

Det foreslås i *stk. 3*, at beskæftigelsesministeren bemyndiges til at fastsætte regler om andre aktørers underretninger til kommunerne, herunder om eventuelle frister. Bestemmelsen svarer til bemyndigelsesbestemmelsen, der er fastsat i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Til nr. 3

Efter gældende regler sker sygeopfølgningen for ledighedsydelsesmodtagere efter de regler, der følger af lov om sygedagpenge, dvs. opfølgning mindst hver 8. uge.

Efter gældende regler sker sygeopfølgning for personer, der modtager kontanthjælp eller starthjælp efter reglerne for kontaktførelse i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, dvs. senest efter sammenlagt 3 måneder med offentlige forsørgelsesydelse.

Det foreslås, at reglerne for sygeopfølgning for personer, der modtager ledighedsydelse, ændres, således at intervallerne for opfølgning bliver ligesom de gældende regler for opfølgning for personer, der modtager kontanthjælp eller starthjælp.

Forslaget betyder, at kommunen også for en sygemeldt, der modtager ledighedsydelse, har pligt til at

vurdere, om der er behov for at udarbejde en plan for sygdomsafklaring, behandling, optræning og andre beskæftigelsesfremmende foranstaltninger, der kan sikre, at personen får den nødvendige hjælp til at opnå eller genvinde sin tilknytning til arbejdsmarkedet.

Kommunen vurderer løbende og mindst hver gang, der under kontaktførelsen efter § 73 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats afholdes en individuel samtale, dvs. mindst hver 3. måned, om der er behov for at udarbejde en plan. Er der udarbejdet en plan, skal opfølgningen på, om personen følger planen ske som led i det individuelle kontaktførelse.

Til nr. 4

Der er efter de gældende regler ikke fastsat regler for perioder med sygdom eller sygeopfølgning for personer, der modtager særlig ydelse. Det foreslås, at det præciseres, at personer, der modtager særlig ydelse, bevarer deres ydelse i perioder med sygdom eller barsel samt bliver omfattet af de samme regler for sygeopfølgning som personer, der modtager ledighedsydelse. Der henvises til bemærkningerne til nr. 3.

Til nr. 5

Forslaget er en følge af forslaget i nr. 2, hvor det som noget nyt bliver muligt at lade andre aktører træffe afgørelse om revalidering.

Forslaget betyder, at der kan klages til Beskæftigelsesankenævnet over at blive henvist til anden aktør, og der kan klages til kommunen over en afgørelse truffet af anden aktør. Klagereglerne svarer hermed til de gældende klageregler i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, når indsatsen overdrages til anden aktør, og når anden aktør træffer afgørelse.

Til nr. 6 – 8

Efter gældende regler afholder staten 35 pct. af kommunens udgifter til ledighedsydelse og særlig ydelse. Fordelingen af udgifterne mellem staten og kommunen er uafhængig af, om modtagere af ledighedsydelse eller særlig ydelse får tilbud om virksomhedspraktik eller vejledning og opkvalificering efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kap. 10 - 11.

Det foreslås i tilknytning til forslaget i § 2, om udvidet adgang til at give tilbud til modtagere af ledighedsydelse og særlig ydelse, at staten afholder 65 pct. af kommunens udgifter til ledighedsydelse og særlig ydelse, når modtagere af ledighedsydelse og særlig ydelse modtager beskæftigelsesfremmende tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kap. 10 - 11. Er modtagere af ledighedsydelse og særlig ydelse ikke i tilbud, afholder staten 35 pct. af kommunens udgifter til ledighedsydelse og særlig ydelse.

Det foreslås, at beskæftigelsesministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, hvornår kommunerne opfylder betingelserne for at få 65 pct. refusion ved tilbud, herunder om hvilken dokumentation kommunen skal fremlægge.

I disse regler vil det blive fastsat, at et tilbud i gennemsnit skal være på minimum 10 timer om ugen for, at kommunen kan få 65 pct. i refusion. Det skal dog være muligt, at det gennemsnitlige ugentlige timetal er mindre end 10 timer om ugen, hvis kommunen redegør for, at det kun er muligt for modtagere af ledighedsydelse og særlig ydelse at deltage på et lavere timetal. Redegørelsen sker i den enkelte sag. Det vil være op til kommunen at sørge for, at der i den enkelte sag er en beskrivelse af baggrunden for, hvorfor den pågældende person ikke ud fra helbredsmæssige og personlige forhold skønnes at kunne deltage i minimum 10 timer i gennemsnit om ugen. Timetallet på 10 timer vil som nævnt kunne blive ændret, hvis erfaringer viser, at et andet timetal er mere hensigtsmæssigt.

Anvendelsen af refusionssatsen på henholdsvis 35 pct. og 65 pct. forudsættes evalueret efter 2 år

med henblik på at vurdere, om incitamentet har effekt på at nedbringe antal personer, der modtager ledighedsydelse og særlig ydelse.

Kommunen afholder fortsat fuldt ud udgifterne til ledighedsydelse og særlig ydelse, når personen har modtaget kontanthjælp, starthjælp, ledighedsydelse eller særlig ydelse i sammenlagt 14 måneder inden for 24 måneder.

Til § 4

Til nr. 1

Efter de gældende regler er integrationslovens bestemmelser om støtte til mentorfunktion opdelt efter, om der er tale om mentor i forbindelse med deltagelse i tilbud efter lovens §§ 23 a - 23 c eller om en mentor i forbindelse med ansættelse uden løntilskud. Efter den gældende bestemmelse i integrationslovens § 23 d kan der således ydes støtte til en mentorfunktion med henblik på at styrke introduktionen til en arbejdsplads eller til en uddannelse for udlændinge, som deltager i tilbud efter §§ 23 a – 23 c, og efter den gældende bestemmelse i integrationslovens § 24 a, stk. 2, kan kommunalbestyrelsen yde tilskud til udgifter i forbindelse med en mentorfunktion, jf. § 23 d, til en udlænding, der ansættes uden løntilskud.

Det foreslås, at mentorordningen gøres mere fleksibel, således at der kan ydes støtte til en mentorfunktion i alle tilfælde, hvor der er brug for en mentor, for at en person kan opnå eller fastholde et beskæftigelsesrettet forløb eller et job.

Efter den foreslåede bestemmelse i *stk. 1*, kan der således ydes støtte til en mentorfunktion med henblik på at fremme, at udlændinge kan opnå eller fastholde beskæftigelsesrettede aktiviteter, tilbud efter denne lovs §§ 23 a – 23 c eller ansættelse uden løntilskud.

Mentorfunktionen vil kunne anvendes til introducerende og fastholdende aktiviteter på en virksomhed og en uddannelsesinstitution eller som støtte ved deltagelse i beskæftigelsesrettede aktiviteter eller tilbud.

Med forslaget åbnes der derudover op for, at mentorfunktionen også kan bruges til at støtte en person med indsatser, der har relation til arbejdspladsen eller uddannelsesinstitutionen eller til en beskæftigelsesfremmende aktivitet, men som ligger uden for disse. Der tænkes eksempelvis på støtte til at komme op om morgenen for at møde på arbejdspladsen eller uddannelsesinstitutionen, støtte til at kontakte jobcenteret, støtte til kontakt af læge og lignende.

Endelig indebærer forslaget, at mentorfunktionen kan anvendes til støtte til indsatser, der fjerner praktiske hindringer for, at en udlænding kan påbegynde et arbejde. Det kan f.eks. være hjælp til jobsøgning, besøg på virksomheden forud for ansættelse, støtte til at benytte offentlig transport og lignende.

Det afgørende er, at mentorfunktionen er en del af en beskæftigelsesrettet indsats.

Mentorfunktionen kan varetages af medarbejdere på en virksomhed eller en uddannelsesinstitution, af eksterne konsulenter, som virksomheden, uddannelsesinstitutionen eller jobcenteret indgår aftale med eller af ansatte i jobcenteret.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 4.2.2.

Efter den foreslåede bestemmelse i *stk. 2*, finder §§ 79-80 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og de regler, som beskæftigelsesministeren fastsætter i medfør af § 81 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, tilsvarende anvendelse.

Der henvises herved til de foreslåede bestemmelser i §§ 79-80 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovforslagets § 2, nr. 27 og 28.

Til nr. 2

Ændringen er en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 4, nr. 3.

Til nr. 3

Den foreslåede bestemmelse i § 23 d, stk. 1, omfatter både støtte til mentor i forbindelse med deltagelse i tilbud efter integrationslovens §§ 23 a – 23 c og støtte til mentor i forbindelse med ordinært job, jf. herved lovforslagets § 4, nr. 1, og derfor foreslås det at ophæve den gældende bestemmelse i integrationslovens § 24 a, stk. 2, om tilskud til udgifter i forbindelse med en mentorfunktion til en udlænding, der ansættes uden løntilskud.

Til nr. 4

Ændringen er en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 4, nr. 3.

Til nr. 5

Ændringen er en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 4, nr. 3.

Til § 5

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 6. juli 2009, som er den første mandag i måneden. Baggrunden for forslaget er, at det af hensyn til kommunernes datasystemer er mest hensigtsmæssigt at operere med hele uger.

I *stk. 2* foreslås det dog, at følgende bestemmelser først træder i kraft den 5. oktober 2009:

- § 7 c, i lov om sygedagpenge i forslagens § 1, nr. 1, om arbejdsløshedskassens medvirken i sygeopfølgningen over for syge forsikrede,
- § 1, nr. 2 – 7, om kontaktføreløb og individuelle opfølgningssamtaler,
- § 1, nr. 9 og 11 om samtaleformen i kontaktføreløbet,
- § 15, stk. 4, 5 og 7 i forslagens § 1, nr. 10, om at jobplanen kan videreføres som en sygeopfølgningsplan, om at kommunen ved hver samtale skal vurdere sygemeldtes uarbejdsdygtighed og om kommunens dialog med arbejdsgiver om mulighed for den sygemeldtes gradvise tilbagevenden,
- § 21, stk. 5, i lov om sygedagpenge i forslagens § 1, nr. 13, om underretning til arbejdsgiver om muligt bortfald af sygedagpenge,
- § 1, nr. 17–20, om mulighedserklæringen,
- § 1, nr. 21, om arbejdsgivers ret til fuld refusion ved delvis uarbejdsdygtighed,
- § 2, nr. 22, om pligt til sygemelding og
- § 74 a, stk. 5, i lov om aktiv socialpolitik i forslagens § 3, nr. 3, om sygeopfølgning for personer, der modtager ledighedsydelse og
- § 74 i, stk. 3, i lov om en aktiv socialpolitik i forslagens § 3, nr. 4, om sygeopfølgning for personer, der modtager særlig ydelse.

Baggrunden for forslaget om ikrafttrædelse den 5. oktober 2009, som er den første mandag i måneden, er, at det af hensyn til kommunernes datasystemer er mest hensigtsmæssigt at operere med hele uger.

I *stk. 3* foreslås det, at følgende bestemmelser først træder i kraft den 4. januar 2010:

- § 7 a og § 7 b, i lov om sygedagpenge i forslagens § 1, nr. 1, om arbejdsgivers opfølgning og fastholdelsesplan,
- § 15, stk. 3, i forslagens § 1, nr. 10, om at fastholdelsesplanen så vidt muligt skal indgå i kommunens opfølgning,
- § 1, nr. 22 – 24 om statens refusion til kommunen af udgifter til sygedagpenge og
- § 3, nr. 6 – 8, om statens refusion til kommunen af udgifter til ledighedsydelse, særlig ydelse og betingelserne for at få 65 pct. refusion.

Baggrunden for forslaget om ikrafttrædelse den 4. januar 2010, som er den første mandag i måneden, er, at det af hensyn til kommunernes datasystemer er mest hensigtsmæssigt at operere med hele uger.

I *stk. 4* foreslås det, at staten fra og med den 4. januar 2010 afholder 65 pct. af kommunens udgifter til sygedagpenge i sager, hvor den sygemeldte allerede er i tilbud eller er vendt gradvist tilbage i arbejde. I sager, hvor lønmodtageren er delvis uarbejdsdygtig før den 4. januar 2010, og hvor arbejdsgiveren ikke tilbyder gradvis tilbagevenden, afholder staten 65 pct. af kommunens udgifter til sygedagpenge efter § 53, stk. 2, nr. 3, i op til 13 uger regnet fra det tidspunkt, hvor kommunen har fået oplyst, at der ikke kan ske gradvis tilbagevenden til arbejdet.

Staten afholder ligeledes 65 pct. af kommunens udgifter til ledighedsydelse og særlig ydelse, når modtagere af ledighedsydelse og særlig ydelse modtager beskæftigelsesfremmende tilbud efter lov om aktiv beskæftigelsesindsats kap 10 - 11. Er modtagere af ledighedsydelse og særlig ydelse ikke i tilbud, afholder staten 35 pct. af kommunens udgifter til ledighedsydelse og særlig ydelse.

Baggrunden for forslaget om ikrafttrædelse den 4. januar 2010, som er den første mandag i måneden, er, at det af hensyn til kommunernes datasystemer er mest hensigtsmæssigt at operere med hele uger.

Til § 6

I *stk. 1* foreslås det, at bestemmelsen i § 62, stk. 4, i lov om sygedagpenge, hvorefter der ikke ydes refusion fra staten, så længe kommunen ikke opfylder sin pligt til at følge op efter kapitel 6, ikke finder anvendelse i perioden fra og med den 1. januar 2010 til og med den 31. december 2011. Det betyder, at kommunen får refusion efter de almindelige regler for statsrefusion til kommunerne. Der henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 2.8.

Baggrunden for forslaget om ikrafttrædelse den 4. januar 2010, som er den første mandag i måneden, er, at det af hensyn til kommunernes datasystemer er mest hensigtsmæssigt at operere med hele uger.

Til § 7

I *stk. 1* foreslås, at § 7 a og 7 b i lov om sygedagpenge i forslagets § 1, nr. 1, finder anvendelse over for lønmodtagere, der påbegynder en sygeperiode den 4. januar 2010 eller senere. Lønmodtagere, der har første sygedag før den 4. januar 2010, omfattes således ikke af de nye regler. Disse bestemmelser træder senere i kraft end selve loven for at give virksomhederne tid til at forberede sig på håndteringen af de nye regler. Der vil inden bestemmelserne træder i kraft blive udsendt to vejledninger om, hvordan virksomhed og medarbejder kan håndtere sygefravær. Der vil således inden udgangen af 2008 blive udsendt en juridisk vejledning til helbredsoplysningsloven om, hvilke muligheder loven giver for, at arbejdsgiver og medarbejder kan tale sammen om sygdommen og muligheden for at komme tilbage til jobbet. I 3. kvartal 2009 vil der blive udsendt en guide til virksomhederne om, hvordan arbejdsgiver og medarbejder bedst kan håndtere sygefravær.

I *stk. 2* foreslås, at § 7 c i lov om sygedagpenge i forslagets § 1, nr. 1, finder anvendelse over for forsikrede ledige, hvor arbejdsløshedskassen den 5. oktober 2009 eller senere har udfyldt en anmodning om sygedagpenge. Det betyder, at arbejdsløshedskassen ikke skal holde samtaler med forsikrede ledige, for hvem arbejdsløshedskassen inden den 5. oktober 2009 har udfyldt anmodning om sygedagpenge. Der vil blive udarbejdet en guide til arbejdsløshedskasserne om samtalen.

I *stk. 3* foreslås, at § 13, stk. 2, i lov om sygedagpenge i forslagets § 1, nr. 4, § 74 a, stk. 5, 2. pkt., i lov om aktiv socialpolitik i forslagets § 3, nr. 3 og § 74 i, stk. 3, i lov om aktiv socialpolitik i forslagets § 3, nr. 4, finder først anvendelse, når den sygemeldte efter lovens ikrafttræden har været til en opfølgningssamtale efter de hidtidige regler. Det foreslås, at forslagene i § 1, nr. 2 og § 3, nr. 3 og 4, hvor sygeopfølgning for sygemeldte, der er visiteret til kategori 1 og 3, og kontaktfølgeløbet for personer, der modtager ledighedsydelse eller særlig ydelse bliver ændret, først finder anvendelse efter, at personerne har været til en opfølgningssamtale eller kontaktsamtale efter de hidtidige regler. Det betyder, at kommunerne ved lovens ikrafttræden i løbende sager først skal anvende de nye regler for

sygeopfølgning og kontaktførløb, når der efter lovens ikrafttræden har været en sygeopfølgning og et kontaktførløb efter de hidtil gældende regler for tidspunktet for opfølgningen.

I *stk. 4* foreslås, at § 13, stk. 4, i lov om sygedagpenge i forslagets § 1, nr. 7, finder anvendelse over for sygemeldte, der er til opfølgningssamtale den 5. oktober 2009 eller senere. Forslaget i § 1, nr. 7, hvorefter alle opfølgningssamtaler skal være individuelle, dvs. ved fremmøde, betyder, at der også i de tilfælde, hvor opfølgningssamtalen holdes efter de hidtil gældende regler for tidspunktet for opfølgningen skal være tale om en individuel samtale.

I *stk. 5* foreslås, at § 15, stk. 4-6, i lov om sygedagpenge i forslagets § 1, nr. 10, finder anvendelse for sygemeldte, der er til opfølgningssamtale den 5. oktober 2009 eller senere. Forslaget indebærer, at for sygemeldte, der er til opfølgningssamtale den 5. oktober 2009 eller senere, skal kommunen efter *stk. 4* vurdere om en jobplan kan videreføres i en sygeopfølgningsplan, efter *stk. 5* vurdere om den sygemeldte kan vende gradvist tilbage til arbejdet, og efter *stk. 6* skal kommunen tage kontakt til arbejdspladsen.

I *stk. 6* foreslås, at § 21 i lov om sygedagpenge i forslagets § 1, nr. 13, finder anvendelse på personer, der modtager sygedagpenge, som bortfalder den 6. juli 2009 eller senere. Forslaget i § 1, nr. 13, der betyder, at retten til sygedagpenge alene bortfalder, så længe den sygemeldte ikke medvirker i opfølgningen, finder alene anvendelse på tilfælde, hvor retten til sygedagpenge bortfalder fra tidspunktet for lovens ikrafttræden. Sygemeldte, der før lovens ikrafttræden har mistet retten til sygedagpenge på grund af manglende medvirken, vil således ikke kunne få ret til sygedagpenge ved igen at medvirke efter lovens ikrafttræden.

I *stk. 7* foreslås, at § 25, stk. 1, i lov om sygedagpenge i forslagets § 1, nr. 14, finder anvendelse på personer, der modtager sygedagpenge den 6. juli 2009 eller senere.

I *stk. 8* foreslås, at § 31 i lov om sygedagpenge i forslagets § 1, nr. 16, finder anvendelse på sygdomstilfælde, hvor første sygedag er den 6. juli 2009 eller senere. Forslaget betyder, at arbejdsgiverne ikke er forpligtet til at udbetale sygedagpenge ud over ansættelsesperioden for lønmodtagere, der bliver syge den 6. juli 2009 eller senere.

I *stk. 9* foreslås, at § 53, stk. 2, nr. 3, i lov om sygedagpenge i forslagets § 1, nr. 21, finder anvendelse på sygdomstilfælde, hvor arbejdsgiveren den 5. oktober 2009 eller senere oplyser, at han ikke kan tilbyde deltidsbeskæftigelse til en sygedagpengeberettiget lønmodtager.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov nr. 563 af 9. juni 2006 om sygedagpenge, som ændret ved § 1 i lov nr. 1545 af 20. december 2006, § 3 i lov nr. 1587 af 20. december 2006, § 17 i lov nr. 523 af 6. juni 2007, lov nr. 389 af 27. maj 2008 og § 8 i lov nr. 1336 af 19. december 2008, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 7 indsættes:

»Kapitel 5a

Arbejdsgivers opfølgning

§ 7 a. Arbejdsgiveren skal indkalde en sygemeldt lønmodtager til en personlig samtale om hvordan og hvornår lønmodtageren kan vende tilbage til arbejdet. Samtalen skal holdes senest 4 uger efter den første sygedag. Arbejdsgiveren skal på baggrund af samtalen give oplysninger til kommunen, jf. stk. 4.

Stk. 2. Giver sygdommen eller praktiske omstændigheder ikke mulighed for en personlig samtale, holdes samtalen så vidt muligt telefonisk. Lønmodtagerens manglende medvirken i samtalen har ikke konsekvenser for retten til sygedagpenge.

Stk. 3. Arbejdsgiveren har ikke pligt til at indkalde til samtale, hvis lønmodtageren er i opsagt stilling og fratræden sker inden otte uger efter den første sygedag.

Stk. 4. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om anvendelsen af stk. 1-3, herunder om hvilke oplysninger arbejdsgiveren skal give til kommunen, og om hvornår og hvordan oplysningerne skal gives.

Stk. 5. Der kan ved kollektiv overenskomst eller aftale fastsættes retningslin-

jer for afholdelsen af de i stk. 1 nævnte personlige samtaler, der er nævnt i stk. 1, herunder retningslinjer, der fraviger stk. 2, 1. pkt. og stk. 3.

Fastholdelsesplan

§ 7 b. Den sygemeldte lønmodtager kan anmode om at få udarbejdet en fastholdelsesplan, hvis lønmodtageren ikke forventes at vende tilbage til arbejdet inden otte uger regnet fra første sygedag. Arbejdsgiveren og lønmodtageren udarbejder fastholdelsesplanen sammen. Planen beskriver, hvordan lønmodtageren hurtigst muligt kan vende helt eller delvist tilbage til arbejdspladsen. Lønmodtageren kan når som helst i sygeforløbet anmode om, at der udarbejdes en fastholdelsesplan.

Stk. 2. Hvis arbejdsgiveren vurderer, at der ikke skal udarbejdes en fastholdelsesplan, kan arbejdsgiveren afslå det.

Stk. 3. Hvis den syge lønmodtager har fået udarbejdet en fastholdelsesplan, skal lønmodtageren tage planen med til første opfølgningssamtale hos kommunen, efter at planen er udarbejdet.

Stk. 4. Der kan ved kollektiv overenskomst eller aftale fastsættes retningslinjer for udarbejdelse af en fastholdelsesplan som nævnt i stk. 1.

Arbejdsløshedskassens opfølgning over for syge forsikrede ledige

§ 7 c. Arbejdsløshedskassen skal indkalde en sygemeldt forsikret ledig til en personlig samtale om, hvordan og hvornår den syge igen kan stå aktivt til rådighed for arbejdsmarkedet. Samtalen skal afholdes senest 4 uger efter den første sygedag. Arbejdsløshedskassen skal på baggrund af samtalen give oplysninger til kommunen.

Stk. 2. Hvis det på grund af sygdommen ikke er muligt at holde en personlig samtale, skal samtalen så vidt muligt holdes telefonisk.

Stk. 3. Arbejdsløshedskassen skal kun holde samtale med en sygemeldt, for hvilken arbejdsløshedskassen har udfyldt en anmodning om sygedagpenge.

Stk. 4. Den sygemeldte har pligt til at deltage i samtalen, hvis sygdommen tillader det. Hvis den sygemeldte ikke møder til samtalen, skal arbejdsløshedskassen indberette dette til kommunen og angive årsagen, hvis arbejdsløshedskassen kender den.

Stk. 5. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om anvendelsen af stk. 1-4, herunder om hvilke oplysninger, arbejdsløshedskassen skal give til kommunen, og om hvornår og hvordan oplysningerne skal gives.«

§ 12. Kommunen skal på baggrund af oplysningsskemaet efter § 11 og eventuelle andre oplysninger i sagen foretage en visitation til en af følgende kategorier:

- 1) Sager, hvor tilbagevenden til arbejdsmarkedet er umiddelbart forestående (kategori 1).
- 2) Sager med risiko for langvarigt sygeforløb eller risiko, hvad angår arbejdsevnen (kategori 2).
- 3) Sager, hvor lidelsen eller sygdommen medfører et længerevarende sygdomsforløb (kategori 3).

§ 13. Kommunen fastlægger ved visitationen efter § 12 proceduren for opfølgningsforløbet, herunder samtaleform ved første og efterfølgende opfølgninger samt hyppighed af den løbende opfølgning.

§ 13. ...

Stk. 2. I sager, der er omfattet af § 12, nr. 1, skal der senest følges op første gang inden udgangen af 8. uge regnet fra 1. fraværsdag, og der skal som minimum holdes telefonsamtale. Herefter skal der følges op mindst hver 8. uge, og der skal

2. I § 12 indsættes efter »foretage en visitation«: »i tilknytning til den første opfølgningssamtale«

3. I § 13, stk. 1, udgår »samtaleform ved første og efterfølgende opfølgninger samt«.

4. § 13, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. I sager, der er omfattet af § 12, nr. 1 og 3, skal der første gang senest følges op inden udgangen af den 8. uge regnet fra første fraværsdag. Der skal anden gang senest følges op inden 3 måneder regnet fra første fraværsdag. Herefter skal der følges op senest hver 3. måned.«

ved hver opfølgning minimum holdes telefonsamtale.

§ 13. ...

Stk. 3. I sager, der er omfattet af § 12, nr. 2, skal der senest følges op første gang inden udgangen af 8. uge regnet fra 1. fraværsdag, og der skal holdes en individuel samtale. Herefter skal der følges op mindst hver 4. uge med samtale, der som minimum hver anden gang skal være en individuel samtale.

§ 13. ...

Stk. 4. I sager, der er omfattet af § 12, nr. 3, skal der senest følges op første gang inden udgangen af 8. uge regnet fra 1. fraværsdag, og der skal som minimum holdes telefonsamtale. Herefter skal der følges op mindst hver 8. uge.

Stk. 5. Såfremt sygdommen forhindrer, at der holdes individuel samtale eller telefonsamtale, skal opfølgningen ske på anden vis.

Stk. 6. Kommunen skal foretage revisitation ved enhver opfølgning. Ved revisitationen tages der stilling til, om der er grundlag for overflytning til en anden kategori, jf. § 12.

Stk. 7. Uanset bestemmelserne i stk. 1-4 om visitation inden første samtale kan en kommune, som i løbende sager holder individuelle samtaler ved første opfølgning inden udgangen af 8. uge regnet fra 1. fraværsdag, vente med at foretage den første visitation, således at der visiteres første gang i tilknytning til samtalen. Den første revisitation sker herefter ved 2. opfølgning.

§ 13. ...

Stk. 5. Såfremt sygdommen forhindrer, at der holdes individuel samtale eller telefonsamtale, skal opfølgningen ske på anden vis.

5. § 13, stk. 3, affattes således:

»*Stk. 3.* I sager, der er omfattet af § 12, nr. 2, skal der første gang senest følges op inden udgangen af den 8. uge regnet fra første fraværsdag. Herefter skal der følges op mindst hver 4. uge.«

6. § 13, stk. 4 og 7, ophæves.

Stk. 5 og 6 bliver herefter stk. 4 og 5.

7. § 13, stk. 5, der bliver stk. 4, affattes således:

»*Stk. 4.* Ved alle opfølgninger holdes der individuelle samtaler. Opfølgningssamtalen kan ske telefonisk, hvis sygemeldtes helbredssituation skønnes uproblematisk og tilbagevenden på fuld tid

sker inden for 14 dage regnet fra det tidspunkt, hvor samtalen skal finde sted. Opfølgningssamtalen kan ske telefonisk, når sygdommen forhindrer individuel samtale, når den sygemeldte er i tilbud eller når den sygemeldte er delvis uarbejdsdygtig og har genoptaget arbejdet delvis. Når sygdommen forhindrer en samtale, kan opfølgningen ske ved brev, digitalt eller på anden måde uden kontakt til den sygemeldte. Ved opfølgningen skal der tages nødvendigt hensyn til den syges helbredstilstand.«

§ 15. På baggrund af den første samtale med den sygemeldte efter § 13 og sagsoplysningerne i øvrigt skal kommunen foretage en samlet vurdering af den sygemeldtes konkrete behov for behandling, optræning eller revalidering for at fremme arbejdsfastholdelse og hurtigst mulige raskmelding samt iværksætte den nødvendige indsats.

§ 15. ...

Stk. 2. På baggrund af hver efterfølgende opfølgning skal kommunen foretage en ny samlet vurdering af den sygemeldtes behov for indsats.

8. I § 15, *stk. 1*, ændres »optræning« til: »indsats efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats«.

9. I § 15, *stk. 2*, ændres »opfølgning« til: »samtale«.

10. I § 15 indsættes efter *stk. 2* som nye stykker:

»*Stk. 3.* Hvis den sygemeldte har fået udarbejdet en fastholdelsesplan, jf. § 7 b, skal planen så vidt muligt indgå i opfølgningen.

Stk. 4. Har den sygemeldte fået udarbejdet en jobplan efter kapitel 9 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, skal kommunen vurdere om jobplanen kan videreføres i en opfølgningsplan efter § 16.

Stk. 5. Kommunen skal ved hver samtale vurdere, om den sygemeldte er fuldt uarbejdsdygtig, eller om den sygemeldte kan vende gradvist tilbage til arbejdet, jf. § 10, *stk. 1*, og § 17. Vurderer kommu-

nen, at sygemeldte er fuldt uarbejdsdygtig, begrundes det i den konkrete sag.

Stk. 6. Indsatsen skal tilpasses den sygemeldtes forudsætninger og behov samt den sygemeldtes helbredstilstand og resourcer.

Stk. 7. I forbindelse med den første samtale med den sygemeldte tager kommunen kontakt til arbejdspladsen og indgår i en dialog om arbejdspladsens mulighed for at den sygemeldte helt eller gradvist kan vende tilbage til arbejdspladsen.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 8.

§ 15. ...

Stk. 3. Kommunen skal ved hver opfølgning tage stilling til, om der er behov for anden indsats, herunder om der er behov for hjælp til den sygemeldtes familie.

§ 19. Kommunen kan som led i at styrke opfølgningsindsatsen overlade opgaver til andre aktører. Ansvar for indsatsen påhviler fortsat kommunen.

Stk. 2. Kommunen udarbejder en opfølgningsplan efter § 16, inden anden aktør inddrages. I planen fastsættes den anden aktørs indsats mv.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, hvordan indsatsen kan varetages af andre aktører.

11. I § 15, stk. 3, der bliver stk. 8, ændres »opfølgning« til: »samtale«.

12. § 19 affattes således:

»§ 19. Kommunen kan overlade det til andre aktører at udføre opgaver og træffe afgørelse efter denne lov, jf. dog stk. 2. Ansvar for indsatsen påhviler fortsat kommunen.

Stk. 2. Kommunen kan ikke overlade det til andre aktører at træffe afgørelse om, retten til sygedagpenge efter denne lov.

Stk. 3. Kommunen kan overlade det til andre aktører at vurdere om en person er hel eller delvis uarbejdsdygtig. Anden aktør kan dog kun træffe afgørelse herom, hvis aktøren og den sygemeldte er enige i vurderingen af hel eller delvis uarbejdsdygtighed.

Stk. 4. Hvis kommunen skønner, at flere aktører er næsten lige effektive i forhold til at bringe personen i ordinær beskæftigelse, skal den sygemeldte kunne vælge mellem disse aktører.

Stk. 5. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, hvordan indsatsen kan varetages af andre aktører og om

sagsbehandling, underretning til kommunen, klagefrister mv.«

13. § 21 affattes således:

»§ 21. Retten til sygedagpenge bortfalder

§ 21. Retten til sygedagpenge bortfalder

1) så længe den sygemeldte mod lægens opfordring afviser at lade sig indlægge på sygehus eller at modtage nødvendig lægebehandling eller mod lægens eller kommunens opfordring afviser at deltage i hensigtsmæssig optræning for at genvinde arbejdssevnen,

1) så længe den sygemeldte uden rimelig grund undlader at medvirke ved kommunens opfølgning, jf. kapitel 6, herunder indsatsen efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, eller ved samtalen med arbejdsløsheds-kassen, jf. § 7 c,

2) hvis den sygemeldte ved sin adfærd forhaler helbredelsen, eller

2) så længe den sygemeldte mod lægens opfordring afviser at lade sig indlægge på sygehus eller modtage nødvendig lægebehandling eller mod lægens eller kommunens opfordring afviser at deltage i hensigtsmæssig optræning for at genvinde arbejdssevnen eller

3) hvis den sygemeldte uden rimelig grund undlader at medvirke ved kommunens opfølgning, jf. kapitel 6.

3) hvis den sygemeldte ved sin adfærd forhaler helbredelsen.

Stk. 2. Bortfald af sygedagpenge efter stk. 1, nr. 1 og 3 er betinget af, at kommunen har givet den sygemeldte en skriftlig orientering om konsekvenserne af, at den sygemeldte afviser at modtage nødvendig lægebehandling eller deltage i hensigtsmæssig optræning eller undlader at medvirke ved kommunens opfølgning.

Stk. 2. Bortfald af sygedagpenge efter stk. 1, nr. 1 eller 2, er betinget af, at kommunen har givet den sygemeldte en skriftlig orientering om konsekvenserne af, at den sygemeldte undlader at medvirke ved opfølgning eller afviser at modtage nødvendig lægebehandling eller deltage i hensigtsmæssig optræning eller i indsatsen efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Stk. 3. Retten til sygedagpenge ophører fra dagen efter det tidspunkt, hvor betingelserne for udbetaling ikke længere er opfyldt.

Stk. 3. Retten til sygedagpenge ophører fra dagen efter det tidspunkt, hvor betingelserne for udbetaling ikke længere er opfyldt.

Stk. 4. Udbetaling af sygedagpenge, der er bortfaldet efter stk. 1, nr. 1 eller 2, genoptages dagen efter det tidspunkt, hvor betingelserne for udbetaling af sygedagpenge på ny er opfyldt, hvis dette sker senest 4 uger efter, at den sygemeldte er blevet underrettet om bortfaldet.

Stk. 5. Når kommunen partshører lønmodtageren i forbindelse med muligt bortfald af sygedagpenge efter stk. 1,

skal en arbejdsgiver, der er berettiget til refusion efter § 54, orienteres om det mulige bortfald af sygedagpenge.«

§ 25. Udbetalingen af sygedagpenge ophører efter udløbet af en kalendermåned, når der er udbetalt sygedagpenge, herunder nedsatte sygedagpenge, eller løn under sygdom for mere end 13 uger i de 12 forudgående kalendermåneder til personer, der

- 1) modtager førtidspension bortset fra invaliditetsydelse,
- 2) opfylder de helbredsmæssige betingelser for at kunne få førtidspension bortset fra invaliditetsydelse, eller
- 3) er fyldt 65 år.

§ 26. ...

Stk. 2. Hvis retten til sygedagpenge er opbrugt under en sammenhængende sygdomsperiode på mere end 13 uger, jf. § 25, stk. 1, kan der på ny udbetales sygedagpenge, når den sygemeldte godtgør at have været arbejdsdygtig i mindst 13 uger efter varighedsbegrænsningens indtræden.

§ 31. En lønmodtager har ret til sygedagpenge fra arbejdsgiveren, selv om ansættelsesforholdet ophører inden for de første 21 kalenderdage fra 1. fraværsdag.

14. I § 25, *stk. 1*, ændres »13 uger« til: »26 uger«.

15. I § 26, *stk. 2*, ændres »mere end 13 uger« til: »mere end 26 uger«.

16. § 31 affattes således:

»§ 31. En arbejdsgivers pligt til at udbetale sygedagpenge til en lønmodtager, der opfylder beskæftigelseskravet i § 30, stk. 2, ophører fra det tidspunkt i arbejdsgeberperioden, hvor ansættelsesforholdet er ophørt. Er ansættelsesforholdet aftalt at skulle ophøre ved lønmodtagerens sygdom, er arbejdsgiveren dog fortsat forpligtet til inden for arbejdsgeberperioden at udbetale sygedagpenge indtil det tidspunkt, hvor ansættelsesforholdet af andre grunde skulle ophøre.

Stk. 2. Ved ophør af arbejdsgiverens forpligtelse efter stk. 1 inden for arbejdsgeberperioden, jf. § 30, stk. 1, udbetaler kommunen sygedagpengene i den resterende del af denne periode.«

§ 36. ...

Stk. 3. Arbejdsgiveren kan, hvis det skønnes nødvendigt, forlange en lægeerklæring af lønmodtageren. Erklæringen skal indeholde oplysninger om uarbejdsdygtighed på grund af sygdom og om, hvilke konkrete funktionsbegrænsninger sygdommen medfører, til brug for indsatsen for at fastholde lønmodtageren og fremme hel eller delvis tilbagevenden til arbejdspladsen. Funktionsoplysninger forudsættes afgivet ud fra en dialog mellem sygemeldte og den praktiserende læge. Erklæringen skal afgives på en blanket godkendt af Arbejdsmarkedsstyrelsen og betales af arbejdsgiveren.

§ 36. ...

Stk. 4. Den lægeerklæring, som en arbejdsgiver efter stk. 3 kan forlange udstedt efter lønmodtagerens personlige konsultation hos lægen, kan tidligst forlanges udstedt på 4. sygedag og ikke på lørdage og søn- og helligdage. Arbejdsgiveren kan dog under særlige omstændigheder forlange, at lægeerklæringen udstedes på 1. sygedag, dog ikke på lørdage og søn- og helligdage. I så fald skal arbejdsgiveren på forhånd have udfærdiget en skriftlig anmodning til lægen, hvoraf det fremgår, hvilke konkrete sygefravær inden for en bestemt periode der begrundes ønsket om en 1. dags lægeerklæring.

Stk. 5. Arbejdsgiveren kan tidligst forlange at få en lægeerklæring i hænde dagen efter, at den er forlangt udstedt efter stk. 4, og ikke på søn- og helligdage.

17. § 36, stk. 3, affattes således:

»*Stk. 3.* Hvis den skriftlige sygemelding afleveres efter fristens udløb, bortfalder lønmodtagerens ret til sygedagpenge fra arbejdsgiveren fra og med den dag, hvor arbejdsgiveren skulle have haft sygemeldingen i hænde, og til og med den dag, hvor arbejdsgiveren har modtaget sygemeldingen. Dette gælder dog ikke, hvis der foreligger en rimelig grund til, at lønmodtageren ikke har opfyldt kravet, eller hvis arbejdsgiveren ikke senest 2. arbejdsdag efter den dag, hvor dokumentationen skulle have været arbejdsgiveren i hænde, gør indsigelse over for lønmodtageren mod dokumentationens form eller forsinkelse.«

18. § 36, stk. 4 og 5, ophæves.

19. Efter § 36 indsættes:

»§ 36 a. En arbejdsgiver kan forlange en lægeerklæring, en såkaldt muligheds-erklæring, af en lønmodtager ved såvel kortvarigt, ved gentaget og ved langvarigt sygefravær. Lægeerklæringen har til formål at bidrage til, at lønmodtageren

fastholdes i arbejde. Lægeerklæringen består af to dele.

Stk. 2. Arbejdsgiveren og lønmodtageren udfylder i fællesskab første del på baggrund af en samtale. I erklæringen beskrives medarbejderens funktionsnedsættelser, påvirkede jobfunktioner og eventuelle skåneinitiativer aftalt mellem arbejdsgiver og lønmodtager.

Stk. 3. Lægen udfylder anden del på baggrund af en samtale med lønmodtageren og oplysningerne i den første del af erklæringen. Denne del indeholder lægens vurdering af arbejdsgiverens og lønmodtagerens beskrivelse af funktionsnedsættelse og arbejdsmuligheder, lægens forslag til skåneinitiativer og forventet varighed af den periode, hvor arbejdet skal tilpasses eller helt eller delvist fravær fra arbejdet anses for påkrævet.

Stk. 4. Arbejdsgiveren kan forlange lægeerklæringen udarbejdet på et hvilket som helst tidspunkt i lønmodtagerens sygeforløb eller i tilknytning til et forløb med gentagne sygemeldinger. Erklæringen skal afgives på en blanket godkendt af Arbejdsmarkedsstyrelsen. Erklæringen betales af arbejdsgiveren.

Stk. 5. Arbejdsgiveren skal indkalde lønmodtageren til samtalen efter stk. 2, med et rimeligt varsel. Lønmodtageren har pligt til at møde op til samtalen. Hvis lønmodtageren ikke kan møde op på grund af sygdommen, kan samtalen holdes telefonisk, hvis sygdommen tillader det. Hvis lønmodtageren ikke deltager i samtalen, bortfalder lønmodtagerens ret til sygedagpenge fra arbejdsgiveren fra og med den dag, hvor lønmodtageren skulle have deltaget i samtalen, og til og med den dag, hvor samtalen gennemføres. Dette gælder dog ikke, hvis der er en rimelig grund til, at lønmodtageren ikke deltager i samtalen.

Stk. 6. Arbejdsgiveren kan fastsætte en rimelig frist for, hvornår lægeerklæringen skal være arbejdsgiveren i hæn-

de. Afleveres erklæringen ikke inden for fristen, bortfalder lønmodtagerens ret til sygedagpenge fra arbejdsgiveren fra og med den dag, hvor arbejdsgiveren skulle have haft erklæringen i hænde og til og med den dag, hvor arbejdsgiveren modtager erklæringen. Dette gælder dog ikke, hvis der er en rimelig grund til, at lægeerklæringen ikke er arbejdsgiveren i hænde inden for fristen.«

§ 37. Hvis den skriftlige sygemelding eller lægeerklæringen efter § 36 afleveres efter fristens udløb, falder lønmodtagerens ret til sygedagpenge bort fra og med den dag, hvor arbejdsgiveren skulle have haft erklæringen i hænde, og til og med den dag, hvor arbejdsgiveren har modtaget erklæringen. Dette gælder dog ikke, hvis der foreligger en fyldestgørende begrundelse for, at lønmodtageren ikke har opfyldt kravet, eller hvis arbejdsgiveren ikke senest 2. arbejdsdag efter den dag, hvor dokumentationen skulle have været arbejdsgiveren i hænde, gør indsigelse over for lønmodtageren mod dokumentationens form eller forsinkelse.

§ 53. ...

Stk. 2. Sygedagpengene beregnes dog på samme måde som ved fuldt fravær til

- 1) lønmodtagere, der er berettiget til sygedagpenge på grund af delvis uarbejdsdygtighed, som bliver ledige og ikke har ret til løn,

- 2) arbejdsløshedsdagpengemodtagere, der bliver berettiget til sygedagpenge på grund af delvis uarbejdsdygtighed, og

- 3) lønmodtagere uden ret til løn i sygeperioden, der er berettiget til sygedagpenge på grund af delvis uarbejdsdygtighed, og hvor arbejdsgiveren ikke tilbyder deltidsbeskæftigelse.

§ 62. ...

Stk. 2. Staten afholder 50 pct. af kommunens udgifter til sygedagpenge fra og

20. § 37 ophæves.

21. § 53, *stk. 2, nr. 3*, affattes således:

»3) lønmodtagere, der er berettiget til sygedagpenge på grund af delvis uarbejdsdygtighed, og hvor arbejdsgiveren ikke tilbyder deltidsbeskæftigelse.«

22. I § 62, *stk. 2*, ændres »52« til: »8«.

med 5. uge og til og med 52. uge regnet fra 1. sygedag i det aktuelle sygefravær og ansættelsesforhold.

§ 62. ...

Stk. 3. Kommunen afholder 100 pct. af udgifterne til sygedagpenge efter 52. uge.

Stk. 4. Der kan ikke ydes refusion, så længe kommunen ikke opfylder sin pligt til at følge op efter kapitel 6. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler herom.

23. I § 62 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»*Stk. 3.* Staten afholder 35 pct. af kommunens udgifter til sygedagpenge fra og med 9. uge og til og med 52. uge regnet fra 1. sygedag i det aktuelle sygefravær og ansættelsesforhold. Er den sygemeldte i perioden vendt gradvist tilbage i arbejde eller i tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kapitel 10-12 afholder staten dog 65 pct. af kommunens udgifter fra det tidspunkt, hvor den sygemeldte påbegynder arbejde eller tilbud.«

Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 4 og 5

24. I § 62 indsættes efter stk. 4, der bliver stk. 5, som stykke 6 og 7:

»*Stk. 6.* Staten afholder 65 pct. af kommunens udgifter til sygedagpenge efter § 53, stk. 2, nr. 3, i op til 13 uger regnet fra det tidspunkt, hvor kommunen får oplyst, at der ikke kan ske gradvis tilbagemenden til arbejdet.

Stk. 7. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler for, hvornår kommunerne opfylder betingelserne for at få 65 pct. refusion efter stk. 3.«

§ 77. Kommunens afgørelser efter denne lov kan indbringes for beskæftigelsesankenævnet, jf. kapitel 8 i lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats. Klagen behandles efter reglerne i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

25. I § 77 indsættes som stykke 2 og 3:

»*Stk. 2.* Kommunens henvisning til andre aktører efter denne lov kan indbringes for Beskæftigelsesankenævnet.

Stk. 3. Andre aktørers afgørelse, jf. § 19, kan inden 4 uger indbringes for kommunen.«

§ 2

I lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 439 af 29. maj 2008, som ændret ved lov nr. 1396 af

27. december 2008 foretages følgende ændringer:

§ 2. ...

5) personer, der modtager dagpenge under sygdom efter lov om sygedagpenge, og som, jf. kapitel 6 i lov om aktiv socialpolitik, skal have et tilbud som led i afklaring af den enkeltes arbejdsevne,

§ 3. ...

Stk. 2. For personer, der er omfattet af § 2, nr. 5, gælder kapitel 10 og 11 om tilbud, kapitel 14 om hjælpemidler og mentorordning og kapitel 15 om befordringsgodtgørelse m.v. samt § 99 om opkvalificering ved ansættelse.

§ 3. ...

Stk. 4. For personer, der er omfattet af § 2, nr. 7, gælder kapitel 13 om fleksjob m.v. For personer, der modtager ledighedsydelse eller særlig ydelse efter §§ 74 og 74 i efter lov om aktiv socialpolitik, gælder tillige kapitel 10 og 11 om tilbud samt §§ 76 og 77 om hjælpemidler.

1. I § 2, *nr. 5*, udgår »og som, jf. kapitel 6 i lov om en aktiv socialpolitik, skal have et tilbud som led i afklaring af den enkeltes arbejdsevne,«.

2. I § 3, *stk. 2*, ændres »kapitel 10 og 11« til: »kapitel 10-12«.

3. I § 3, *stk. 4, 1. pkt.*, indsættes efter »fleksjob m.v.«: »og § 78.«

4. I § 3, *stk. 4, 2. pkt.*, ændres »§§ 76 og 77 om hjælpemidler« til: »kapitel 14 om hjælpemidler og mentor og kapitel 15 om befordringsgodtgørelse«.

5. I § 22 indsættes som *stk. 5*:

»*Stk. 5.* For personer omfattet af § 2, nr. 5, kan tilbud efter kapitel 10-12 også gives med henblik på fastholdelse af tilknytning til arbejdsmarkedet.«

6. I § 24 indsættes som *stk. 4 og 5*:

»*Stk. 4.* Tilbud til personer, der er omfattet af § 2, nr. 5, kan ikke række ud over den dato, hvortil personen er berettiget til sygedagpenge efter lov om sygedagpenge. Begrænsningen gælder dog ikke tilbud, der gives som led i forrevalidering efter kapitel 6 i lov om aktiv socialpolitik.

Stk. 5. Tilbud til personer, der er omfattet af § 2, nr. 7, og som modtager ledighedsydelse eller særlig ydelse, kan ikke række ud over den dato, hvortil personen er berettiget til ledighedsydelse eller sær-

lig ydelse efter lov om aktiv socialpolitik.«

§ 26. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om muligheden for, at personer, der er omfattet af § 2, nr. 1, kan deltage i tilbud i udlandet.

7. I § 26, stk. 1, ændres »§ 2, nr. 1« til: »§ 2, nr. 1 og 5«.

§ 26. ...
Stk. 2. For personer, der er omfattet af § 2, nr. 2-4, kan deltagelse i tilbud i udlandet ske i henhold til § 5 i lov om aktiv socialpolitik.

8. I § 26, stk. 2, indsættes efter »2-4«: »og 7«.

§ 32. ...
Stk. 2. Personer, der er omfattet af § 2, nr. 7, og som modtager ledighedsydelse eller særlig ydelse efter §§ 74 og 74 i efter lov om aktiv socialpolitik, kan få tilbud efter stk. 1, nr. 1 og 2, med henblik på afprøvning af personens rådighed, jf. lov om aktiv socialpolitik §§ 74 b, 74 c, 74 g og 74 i.

9. I § 32, stk. 2, udgår », med henblik på afprøvning af personens rådighed, jf. lov om aktiv socialpolitik §§ 74 b, 74 c, 74 g og 74 i«.

§ 42. ...
Stk. 2. Personer, der er omfattet af § 2, nr. 7, og som modtager ledighedsydelse eller særlig ydelse efter §§ 74 og 74 i efter lov om aktiv socialpolitik, kan få tilbud om virksomhedspraktik med henblik på afprøvning af personens rådighed, jf. lov om aktiv socialpolitik §§ 74 b, 74 c, 74 g og 74 i.

10. I § 42, stk. 2, udgår »med henblik på afprøvning af personens rådighed, jf. lov om aktiv socialpolitik §§ 74 b, 74 c, 74 g og 74 i«.

§ 40. I forbindelse med tilbud om vejledning og opkvalificering kan der ydes tilskud efter kapitel 14 til hjælpemidler, herunder til køb af undervisningsmateriale og arbejdsredskaber, jf. §§ 76 og 77, samt til frikøb og opkvalificering af en mentor, jf. § 78.

11. I §§ 40, 47 og 67 ændres »samt til frikøb og opkvalificering af en mentor, jf. § 78« til: »samt til mentor, jf. §§ 78-80«.

§ 47. I forbindelse med tilbud om virksomhedspraktik kan der ydes tilskud efter kapitel 14 til hjælpemidler, herunder til køb af arbejdsredskaber, jf. §§ 76 og 77, samt til frikøb og opkvalificering af en mentor, jf. § 78.

§ 67. I forbindelse med tilbud om ansættelse med løntilskud kan der ydes tilskud efter kapitel 14 til hjælpemidler, herunder til køb af arbejdsredskaber, jf. §§ 76 og 77, samt til frikøb og opkvalificering af en mentor, jf. § 78.

§ 51. Personer, der er omfattet af § 2, nr. 1-4, 6 og 8, kan få tilbud om ansættelse med løntilskud hos offentlige eller private arbejdsgivere.

[§ 51, stk. 2, affattes således med L 59, der træder i kraft den 1. januar 2009]

»Stk. 2. For at blive ansat med løntilskud hos private arbejdsgivere skal,
1) personer, der er omfattet af § 2, nr. 1, have været ledige i sammenlagt mere end 6 måneder, og
2) personer, der er omfattet af § 2, nr. 2 og 3, have modtaget kontanthjælp eller starthjælp i en sammenhængende periode på mere end 6 måneder.«

§ 52. Tilbud om ansættelse med løntilskud gives

1) med henblik på oplæring og genoptræning af faglige, sociale eller sproglige kompetencer af personer, der er omfattet af § 2, nr. 1-4,

§ 54. Ved ansættelse med løntilskud hos private arbejdsgivere af personer, der er omfattet af § 2, nr. 1-3, skal løn- og arbejdsvilkår være overenskomstmæssige eller de for tilsvarende arbejde sædvanligt gældende.

§ 55. Ved ansættelse med løntilskud hos offentlige arbejdsgivere af personer, der er omfattet af § 2, nr. 1-3, skal løn- og arbejdsvilkår være overenskomstmæssige, jf. dog stk. 2-6.

12. I § 51, stk. 1, ændres »§ 2, nr. 1-4, 6« til: »§ 2, nr. 1-6«.

13. I § 51, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:
»Det gælder dog ikke personer, der er omfattet af § 2, nr. 5, og som er i et ansættelsesforhold.«

14. I § 51, stk. 2, indsættes som 2. pkt.:

»Personer, der er omfattet af § 2, nr. 5, skal have modtaget dagpenge eller ydelser efter § 55 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. eller modtaget sygedagpenge efter lov om sygedagpenge i sammenlagt mere end 6 måneder.«

15. I § 52, nr. 1, ændres »§ 2, nr. 1-4« til: »§ 2, nr. 1-5«.

16. I § 54 ændres »§ 2, nr. 1-3« til: »§ 2, nr. 1-3 og 5«.

17. I § 55, stk. 1, ændres »§ 2, nr. 1-3« til: »§ 2, nr. 1-3 og 5«.

18. I § 55 indsættes efter stk. 5 som nyt stykke:

»Stk. 6. Ved ansættelse af en person, der er omfattet af § 2, nr. 5, fastsættes arbejdstiden efter aftale mellem kommunen, arbejdsgiveren og personen.«

Stk. 6 bliver herefter stk. 7.

§ 61. Ansættelse med løntilskud af personer, der er omfattet af § 2, nr. 1-3, skal medføre en nettoudvidelse af antallet af ansatte hos vedkommende arbejdsgiver. Ved nettoudvidelse forstås merbeskæftigelse i forhold til virksomhedens normale beskæftigelse.

§ 64.

Stk. 6. Ved ansættelse af personer, der er omfattet af § 2, nr. 6, udgør løntilskuddet 21,41 kr. pr. time til såvel private som offentlige arbejdsgivere. I særlige tilfælde kan løntilskuddet udgøre 37,47 kr. pr. time, herunder i tilfælde, hvor arbejdsgivere, der modtager tilskud til personer, der før den 1. juli 1998 er ansat i beskyttede enkeltpladser efter lov om social bistand, i stedet ønsker at modtage tilskud efter dette kapitel.

Stk. 7. Ved ansættelse af personer, der er omfattet af § 2, nr. 8, kan løntilskuddet højst udgøre 115,43 kr. pr. time til såvel private som offentlige arbejdsgivere.

§ 66. For personer, der er omfattet af § 2, nr. 4, kan der ved ansættelse med løntilskud ydes befordringsgodtgørelse efter § 82. Det samme gælder for personer, der er omfattet af § 2, nr. 1, og som ansættes med løntilskud hos offentlige arbejdsgivere.

§ 73 a. For personer, der er visiteret til fleksjob, og som modtager ledighedsydelse eller særlig ydelse efter lov om aktiv socialpolitik, tilrettelægges og gennemføres der et individuelt kontaktfor-

19. I § 61, *stk. 1*, ændres »§ 2, nr. 1-3« til: »§ 2, nr. 1-3 og 5«.

20. I § 64 indsættes efter stk. 5 som nyt stykke:

»Stk. 6. Ved ansættelse af personer, der er omfattet af § 2, nr. 5, udgør løntilskuddet 59,71 kr. pr. time til private arbejdsgivere. Tilskuddet til offentlige arbejdsgivere udgør 115,43 kr. pr. time.«

Stk. 6 og 7 bliver herefter stk. 7 og 8.

21. I § 66, 2. *pkt.*, ændres »§ 2, nr. 1« til: »§ 2, nr. 1 og 5«.

22. I § 73 a indsættes som *stk. 3*:

»Stk. 3. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om det individuelle kontaktforløb, herunder om sygemelding.«

løb, med henblik på at personen hurtigst muligt kommer i fleksjob.

Stk. 2. Under kontaktføreløbet skal der afholdes individuelle jobsamtaler med personen, senest hver gang personen i sammenlagt 3 måneder har modtaget ledighedsydelse eller særlig ydelse regnet første gang fra visitationen til fleksjob. Perioder med ledighedsydelse eller særlig ydelse under barsel medregnes ikke.

§ 74 a. Med henblik på at styrke introduktionen på en arbejdsplads kan der ydes støtte til en mentorfunktion.

Stk. 2. Bestemmelserne i § 78, stk. 2-4, og §§ 79-81 finder tilsvarende anvendelse.

Afsnit V

Tillægsydelser

Kapitel 14

Tilskud til udgifter til hjælpemidler og introduktion ved tilbud

Hjælpemidler

*(Undervisningsmateriale,
arbejdsredskaber og
arbejdspladsindretninger)*

§ 76. ...

Stk. 3. Til personer, der er omfattet af § 2, nr. 4 og 5, kan der gives støtte til de særlige udgifter, der er en nødvendig følge af uddannelsen eller af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne.

§ 78. Med henblik på at styrke introduktionen på en arbejdsplads eller til en uddannelse for personer, der er omfattet

23. § 74 a ophæves.

24. I *overskriften* til kapitel 14 ændres »introduktion ved tilbud« til: »mentor m.v.«

25. § 76, stk. 3, affattes således:

»*Stk. 3.* Til personer, der er omfattet af § 2, nr. 4, kan der gives støtte til særlige udgifter, der er en nødvendig følge af uddannelsen eller af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne. Det samme gælder for personer, der er omfattet af § 2, nr. 5, og som, jf. kapitel 6 i lov om aktiv socialpolitik, deltager i tilbud som led i afklaringen af den enkeltes arbejdsevne.«

26. § 78 affattes således:

»**§ 78.** Med henblik på at fremme at personer kan opnå eller fastholde aktiviteter, tilbud, ansættelse i fleksjob eller i

af § 2, nr. 1-6 og 8, og som deltager i tilbud efter kapitel 10-12, kan der ydes støtte til en mentorfunktion.

Stk. 2. Ved en mentorfunktion forstås, at en medarbejder i virksomheden henholdsvis på uddannelsesinstitutionen eller en ekstern konsulent varetager en særlig opgave med at introducere, vejlede eller oplære personen, der ligger ud over, hvad arbejdsgiveren henholdsvis uddannelsesinstitutionen sædvanligvis forventes at varetage.

Stk. 3. Mentorfunktionen varetages som udgangspunkt af en medarbejder i virksomheden henholdsvis på uddannelsesinstitutionen. På uddannelsesinstitutionen og i en mindre virksomhed kan mentorfunktionen i stedet varetages af en ekstern konsulent.

Stk. 4. Det er en betingelse for at yde støtte til en mentorfunktion, at denne er afgørende for, at personen kan deltage i tilbuddet.

§ 79. Støtte til arbejdsgiveren bevilges til dækning af lønomkostninger for virksomheden henholdsvis uddannelsesinstitutionen ved frikøb af medarbejderen, der varetager mentorfunktionen, eller honorar til den eksterne konsulent.

Stk. 2. Ud fra en konkret vurdering af behov og forudsætninger hos personen, der er under oplæring, fastsættes et timetal for mentorfunktionen i samarbejde med arbejdsgiveren.

§ 80. Med henblik på at forbedre medarbejderens mulighed for at varetage mentorfunktionen kan der bevilges tilskud til køb af uddannelse for medarbejderen.

ordinær ansættelse kan der ydes støtte til en mentorfunktion.«

27. § 79 affattes således:

»**§ 79.** Hvis en virksomhed eller en uddannelsesinstitution får støtte til at varetage en mentorfunktion, skal indsatsen ligge ud over, hvad arbejdsgiveren eller uddannelsesinstitutionen sædvanligvis forventes at varetage, og mentorfunktionen skal være afgørende for aktiviteten, tilbuddet eller ansættelsen.«

28. § 80 affattes således:

»**§ 80.** Støtte til en mentorfunktion i en virksomhed eller en uddannelsesinstitution bevilges til dækning af lønomkostninger ved frikøb af medarbejderen, der varetager mentorfunktionen, eller honorar til en ekstern konsulent. Med henblik på at forbedre en medarbejders mulighed for at varetage mentorfunktionen kan der be-

vilges tilskud til køb af uddannelse for medarbejderen.

Stk. 2. Ud fra en konkret vurdering af behov og forudsætninger hos personen, der har brug for mentor, fastsættes et timetal for mentorfunktionen i samarbejde med virksomheden eller uddannelsesinstitutionen. Hvis der ydes støtte til en mentorfunktion for flere personer, kan der fastsættes et timetal for mentorfunktionen pr. plads i stedet for til den enkelte person.«

§ 82.....

Stk. 5. For personer, der er omfattet af § 2, nr. 4, 5 og 7, afholder kommunen den faktiske udgift til befordring, hvis udgiften er en følge af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne.

29. § 82, stk. 5, affattes således:

»*Stk. 5.* For personer, der er omfattet af § 2, nr. 4 og 7, afholder kommunen den faktiske udgift til befordring, hvis udgiften er en følge af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne. Det samme gælder for personer, der er omfattet af § 2, nr. 5, og som, jf. kapitel 6 i lov om aktiv socialpolitik, deltager i tilbud som led i afklaringen af den enkeltes arbejds-
evne.«

§ 101. Med henblik på at styrke introduktionen på en arbejdsplads for personer, der er omfattet af § 2, nr. 1-6 og 8, og som opnår ansættelse uden løntilskud, kan der ydes støtte til en mentorfunktion.

Stk. 2. Det er en betingelse for at yde støtte til en mentorfunktion, at denne er afgørende for, at personen kan opnå ansættelse uden løntilskud.

Stk. 3. Bestemmelserne i § 78, stk. 2 og 3, samt §§ 79 og 80 finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om muligheden for at yde støtte til en mentorfunktion, herunder om tilskud til køb af uddannelse til mentoren.

30. § 101 ophæves.

§ 110. Staten udbetaler løntilskud efter kapitel 12, ydelser efter kapitel 14 samt tilskud efter §§ 99 og 101 for personer, der er omfattet af § 2, nr. 1. Staten udbe-

31. I § 110, stk. 1-3, § 120 og § 122 ændres »§§ 99 og 101« til: »§ 99«.

taler jobrotationsydelse efter kapitel 18 og tilskud efter § 102. Jobrotationsydelsen kan udbetales til den beskæftigede eller til arbejdsgiveren, hvis den beskæftigede får løn under uddannelsen.

Stk. 2. Kommunen udbetaler løntilskud efter kapitel 12, ydelser efter kapitel 14 samt tilskud efter §§ 99 og 101 for personer, der er omfattet af § 2, nr. 2-6.

Kommunen udbetaler løntilskud og ydelser efter kapitel 13 for personer, der er omfattet af § 2, nr. 7.

Stk. 3. Udbetaling af løntilskud efter kapitel 12, ydelser efter kapitel 14 samt tilskud efter §§ 99 og 101 for personer, der er omfattet af § 2, nr. 8, foretages af staten, for så vidt angår personer, der er medlem af en arbejdsløshedskasse, og af kommunen, for så vidt angår personer, der ikke er medlem af en arbejdsløshedskasse. Tilsvarende gælder ved udbetaling af tilskud efter § 100.

§ 120. Staten refunderer 50 pct. af en kommunes udgifter til løntilskud efter kapitel 12 til personer, der er omfattet af § 2, nr. 6. Det samme gælder udgifter efter kapitel 14 og §§ 99 og 101.

§ 122. Staten refunderer 65 pct. af kommunens udgifter til løntilskud efter kapitel 12 til personer, der er omfattet af § 2, nr. 8. For udgifter efter kapitel 14 og §§ 99 og 101 refunderes 50 pct. af kommunens udgifter.

§ 110. ...

Stk. 2. Kommunen udbetaler løntilskud efter kapitel 12, ydelser efter kapitel 14 samt tilskud efter §§ 99 og 101 for personer, der er omfattet af § 2, nr. 2-6.

Kommunen udbetaler løntilskud og ydelser efter kapitel 13 for personer, der er omfattet af § 2, nr. 7.

§ 118. Staten refunderer inden for et rådighedsbeløb 50 pct. af en kommunes driftsudgifter i forbindelse med tilbud efter kapitel 10 til personer, der er omfattet

32. I § 110, stk. 2, 2. pkt., indsættes efter »kapitel 13«: »samt tilskud efter §§ 76 og 77«.

33. I § 118, stk. 1, ændres »§§ 83, 99 og 101« til: »§§ 83 og 99«.

af § 2, nr. 2, 3 og 10. Det samme gælder udgifter efter kapitel 14 og §§ 83, 99 og 101. Rådighedsbeløbet opgøres til 19.118 kr. pr. år (2007-niveau) gange antallet af personer, der er omfattet af § 2, nr. 2-4, herunder personer, der deltager i tilbud efter kapitel 12, opgjort som antal helårs-personer i regnskabsåret.

§ 119. Staten refunderer inden for det rådighedsbeløb, der er nævnt i § 118, stk. 1, 50 pct. af en kommunes drifts-udgifter, herunder deltagerbetaling, efter kapitel 10 til personer, der er omfattet af § 2, nr. 4 og 5.

Stk. 2. Staten refunderer 50 pct. af en kommunes udgifter efter kapitel 14 og §§ 82, 99 og 101 til personer, der er omfattet af § 2, nr. 4 og 5.

Stk. 3. Staten refunderer 65 pct. af en kommunes udgifter til løntilskud efter kapitel 12 til personer, der er omfattet af § 2, nr. 4.

§ 119. Staten refunderer inden for det rådighedsbeløb, der er nævnt i § 118, stk. 1, 50 pct. af en kommunes drifts-udgifter, herunder deltagerbetaling, efter kapitel 10 til personer, der er omfattet af § 2, nr. 4 og 5.

§ 119. ...

Stk. 2. Staten refunderer 50 pct. af en kommunes udgifter efter kapitel 14 og §§ 82, 99 og 101 til personer, der er omfattet af § 2, nr. 4 og 5.

§ 119. ...

Stk. 3. Staten refunderer 65 pct. af en kommunes udgifter til løntilskud efter kapitel 12 til personer, der er omfattet af § 2, nr. 4.

34. I § 119, *stk. 1*, ændres »§ 2, nr. 4 og 5« til: »§ 2, nr. 4«.

35. I § 119 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Staten refunderer 50 pct. af en kommunes driftsudgifter i forbindelse med tilbud efter kapitel 10 til personer, der er omfattet af § 2, nr. 5.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.

36. I § 119, *stk. 2*, der bliver stk. 3, ændres » §§ 82, 99 og 101« til: »§§ 82 og 99«.

37. I § 119, *stk. 3*, der bliver stk. 4, ændres »§ 2, nr. 4« til: »§ 2, nr. 4 og 5«.

§ 3

I lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbe-
kendtgørelse nr. 1460 af 12. december
2007, som ændret ved § 1 i lov nr. 1336
af 19. december 2008 og § 31 i lov nr.
1344 af 19. december 2008, foretages
følgende ændringer:

§ 47. Kommunen tilrettelægger revali-
deringen i samarbejde med revalidenden
således, at tilbudet er tilpasset den enkel-
tes forudsætninger og behov og under
hensyn til egne ønsker til fremtidig be-
skæftigelse. Ved revalidering i form af
virksomhedspraktik eller ansættelse med
løntilskud efter kapitel 11 eller 12 i
lov om en aktiv beskæftigelsesindsats
tilrettelægges revalideringen i samarbej-
de med både revalidenden og virksomhe-
den, og revalideringen sigter mod en ef-
terfølgende varig ansættelse på normale
løn- og arbejdsvilkår i virksomheden el-
ler en virksomhed med tilsvarende funk-
tioner.

1. I § 47, *stk. 1*, indsættes som 2. pkt.:

»Revalideringen tilrettelægges, således
at beskæftigelsesmålet for jobplanen, jf.
§ 50, så vidt muligt rettes mod områder,
hvor der er gode eller rigtig gode beskæf-
tigelsesmuligheder.«

2. Efter § 47 indsættes:

»Andre aktører

§ 47 a. Kommunen kan overlade det
til andre aktører at udføre opgaver og
træffe afgørelse om erhvervsrettede akti-
viteter, herunder aktiviteter som led i for-
revalidering efter § 46, § 47, stk. 1 og 2,
og § 50. Ansvar for indsatsen påhviler
fortsat kommunen.

Stk. 2. Hvis kommunen skønner, at fle-
re aktører er næsten lige effektive i for-
hold til at bringe personen i beskæftigel-
se, skal personen kunne vælge mellem
disse aktører.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren kan
fastsætte regler om, hvordan indsatsen
kan varetages af andre aktører og om
sagsbehandling, underretning til kommu-
nen, klagefrister mv.«

§ 74. ...

Stk. 5. Modtageren bevarer ledighedsydelsen i perioder med sygdom eller barsel. Reglerne om opfølgning i forbindelse med modtagelse af dagpenge efter lov om sygedagpenge eller lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel finder tilsvarende anvendelse.

§ 74 i ...

Stk. 3. § 74 b finder tilsvarende anvendelse for personer, der modtager særlig ydelse.

§ 98. Kommunens afgørelser efter denne lov, bortset fra afgørelser om ydelser efter kapitel 10 og 10 a og tilbagebetaling af disse ydelser, jf. § 95, kan, medmindre andet er bestemt, indbringes for beskæftigelsesankenævnet, jf. kapitel 8 i lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats. Klagen behandles efter reglerne i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Stk. 2. Afgørelser om ydelser efter kapitel 10 og 10 a og tilbagebetaling af disse ydelser, jf. § 95, kan, medmindre andet er bestemt, indbringes for det sociale nævn efter reglerne i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

§ 104. Staten refunderer 35 pct. af en kommunes udgifter til ledighedsydelse efter § 74 d, stk. 2, og § 74 f, og 50 pct. af en kommunes udgifter til ledighedsydelse efter §§ 74 e og 74 h. Kommunen afholder dog fuldt ud udgifterne til ledighedsydelse til personer, der har modtaget kontanthjælp, starthjælp, ledighedsydelse eller særlig ydelse i sammenlagt 18 måneder inden for 24 måneder. Hvis personen efterfølgende har været i

3. § 74 a, stk. 5, 2. pkt., ophæves og i stedet indsættes:

»Reglerne om sygeopfølgning i § 12 b finder tilsvarende anvendelse for modtagere af ledighedsydelse. Dog foretages den løbende vurdering efter § 12 b, stk. 2, og opfølgningen efter stk. 4 som led i det individuelle kontaktførelse efter § 73 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.«

4. I § 74 i, stk. 3, ændres »§ 74 b finder tilsvarende anvendelse« til: »§ 74 a, stk. 5, og § 74 b finder tilsvarende anvendelse«.

5. I § 98 indsættes som stk. 3 og 4:

»*Stk. 3.* Kommunens henvisning til andre aktører efter § 47 a kan indbringes for Beskæftigelsesankenævnet.

Stk. 4. Andre aktørers afgørelse, jf. § 47 a, kan inden 4 uger indbringes for kommunen.«

6. I § 104, stk. 1, indsættes efter 1. pkt.:

»Under tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kapitel 10 - 11 til modtagere af ledighedsydelse refunderer staten 65 pct. af kommunens udgifter til ledighedsydelse.«

fleksjob i en periode på 9 måneder inden for 18 måneder, genoptages refusionen.

§ 104. ...

Stk. 2. Staten refunderer 35 pct. af en kommunes udgifter til den særlige ydelse efter § 74 i. Kommunen afholder dog fuldt ud udgifterne til særlig ydelse til personer, der har modtaget kontanthjælp, starthjælp, ledighedsydelse eller særlig ydelse i sammenlagt 18 måneder inden for 24 måneder. Hvis personen efterfølgende har været i fleksjob i en periode på 9 måneder inden for 18 måneder, genoptages refusionen.

7. I § 104, *stk. 2*, indsættes efter 1. pkt.:

»Under tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kapitel 10 - 11 til modtagere af særlig ydelse refunderer staten 65 pct. af kommunens udgifter til særlig ydelse.«

8. I § 104 indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvornår kommunerne opfylder betingelserne for at få 65 pct. refusion efter *stk. 1* og *2*.«

§ 4

I det følgende gengives de relevante dele af de relevante gældende bestemmelser i integrationsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1593 af 14. december 2007:

I lov om integration af udlændinge i Danmark (integrationsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1593 af 14. december 2007, som ændret ved § 32 i lov nr. 1344 af 19. december 2008, foretages følgende ændringer:

1. § 23 d affattes således:

§ 23 d. Med henblik på at styrke introduktionen til en arbejdsplads eller til en uddannelse for udlændinge, som deltagere i tilbud efter §§ 23 a-c, kan der ydes støtte til en mentorfunktion. Ved en mentorfunktion forstås, at en medarbejder i virksomheden henholdsvis uddannelsesinstitutionen eller en ekstern konsulent varetager en særlig opgave med at introducere, vejlede eller oplære udlændingen, der ligger ud over, hvad arbejdsgiveren henholdsvis uddannelsesinstitutionen sædvanligvis forventes at varetage. §§ 78-80 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og de regler, som beskæftigelsesministeren fastsætter i medfør af § 81

»§ 23 d. Med henblik på at fremme at udlændinge kan opnå eller fastholde beskæftigelsesrettede aktiviteter, tilbud efter §§ 23 a-c eller ansættelse uden løntilskud kan der ydes støtte til en mentorfunktion.

Stk. 2. §§ 79 og 80 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og de regler, som beskæftigelsesministeren fastsætter i medfør af § 81 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, finder tilsvarende anvendelse.«

i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats,
finder tilsvarende anvendelse.

§ 23 e. ...

Stk. 2. Inden for rammerne af aftalen kan virksomheden iværksætte vejlednings- og opkvalificeringsforløb efter § 23 a og tilknytte en mentor efter § 23 d og § 24 a, stk. 2.

Stk. 3-4. ---

§ 24 a. ...

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan endvidere yde tilskud til udgifter i forbindelse med en mentorfunktion, jf. § 23 d, til en udlænding, der ansættes uden løn-tilskud. Det er en betingelse for at yde støtte til en mentorfunktion, at denne er afgørende for, at udlændingen kan opnå ansættelse uden løn-tilskud.

Stk. 3-5. ---

§ 24 b. ...

Stk. 5. § 23 d og § 24 a, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse ved ansættelse med løn-tilskud efter stk. 1.

§ 45.....

Stk. 2. ---

Stk. 3. Staten refunderer 50 pct. af kommunernes udgifter til hjælp i særlige tilfælde, jf. kapitel 6, og til hjælpemidler i form af arbejdsredskaber og mindre arbejdspladsindretninger efter § 24 a, stk. 3.

Stk. 4-8. ---

2. I § 23 e, stk. 2, udgår »og § 24 a, stk. 2«.

3. § 24 a, stk. 2, ophæves.

Stk. 3-5 bliver herefter stk. 2-4.

4. I § 24 b, stk. 5, ændres »§ 24 a, stk. 3« til: »§ 24 a, stk. 2«.

5. I § 45, stk. 3, ændres »§ 24 a, stk. 3« til: »§ 24 a, stk. 2«.

*Ikrafttrædelses- og
overgangsbestemmelser*

§ 5

Stk. 1. Loven træder i kraft den 6. juli 2009, jf. dog stk. 2-4.

Stk. 2. § 7 c, i lov om sygedagpenge, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 1, § 1, nr. 2-7, § 1, nr. 9 og 11, § 15, stk. 4, 5 og 7, i lov om sygedagpenge, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 10, § 21,

stk. 5, i lov om sygedagpenge, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 13, § 36, stk. 3, i lov om sygedagpenge, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 17, § 1, nr. 18-20, § 53, stk. 2, nr. 3, i lov om sygedagpenge, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 21, § 2, nr. 22, § 74 a, stk. 5, i lov om aktiv socialpolitik, som affattet ved denne lovs § 3, nr. 3, og § 74 i, stk. 3, i lov om aktiv socialpolitik, som affattet ved denne lovs § 3, nr. 4, træder i kraft den 5. oktober 2009.

Stk. 3. § 7 a og § 7 b i lov om sygedagpenge, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 1, § 15, stk. 3, i lov om sygedagpenge, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 10, § 1, nr. 22-24 og § 3, nr. 6-8, træder i kraft den 4. januar 2010.

Stk. 4. § 62, stk. 3 og 6, i lov om sygedagpenge, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 23 og 24, træder i kraft den 4. januar 2010. Staten afholder fra og med den 4. januar 2010 65 pct. af kommunens udgifter til sygedagpenge i sager, hvor den sygemeldte allerede er i tilbud eller er vendt gradvist tilbage i arbejde. I sager, hvor lønmodtageren er delvis uarbejdsdygtig før den 4. januar 2010, og hvor arbejdsgiveren ikke tilbyder gradvis tilbagevenden, afholder staten 65 pct. af kommunens udgifter til sygedagpenge efter § 53, stk. 2, nr. 3, i lov om sygedagpenge, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 21, i op til 13 uger regnet fra det tidspunkt, hvor kommunen har fået oplyst, at der ikke kan ske gradvis tilbagevenden til arbejdet. Staten afholder fra og med den 4. januar 2010 65 pct. af kommunens udgifter til ledighedsydelse og særlig ydelse, hvis personen allerede er i tilbud.

§ 6

Stk. 1. I perioden fra og med den 1. januar 2010 til og med den 31. december 2011 ydes refusion til kommunen uanset bestemmelsen i § 62, stk. 4, i lov om sygedagpenge.

§ 7

Stk. 1. § 7 a og 7 b i lov om sygedagpenge, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 1, finder anvendelse over for medarbejdere, der påbegynder en sygeperiode den 4. januar 2010 eller senere.

Stk. 2. § 7 c i lov om sygedagpenge, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 1, finder anvendelse over for forsikrede ledige, hvor arbejdsløshedskassen den 5. oktober 2009 eller senere har udfyldt en anmodning om sygedagpenge.

Stk. 3. § 13, stk. 2, i lov om sygedagpenge, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 4, § 74 a, stk. 5, 2. pkt., i lov om aktiv socialpolitik, som affattet ved denne lovs § 3, nr. 3, og § 74 i, stk. 3, i lov om aktiv socialpolitik, som affattet ved denne lovs § 3, nr. 4, finder først anvendelse, når den sygemeldte efter lovens ikrafttræden har været til en opfølgningssamtale efter de hidtidige regler.

Stk. 4. § 13, stk. 4, i lov om sygedagpenge, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 7, finder anvendelse over for sygemeldte, der er til opfølgningssamtale den 5. oktober 2009 eller senere.

Stk. 5. § 15, stk. 4-6, i lov om sygedagpenge, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 10, finder anvendelse for sygemeldte, der er til opfølgningssamtale den 5. oktober 2009 eller senere.

Stk. 6. § 21 i lov om sygedagpenge, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 13, finder anvendelse på personer, hvor sygedagpengene bortfalder den 6. juli 2009 eller senere.

Stk. 7. § 25, stk. 1, i lov om sygedagpenge, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 14, finder anvendelse på personer, der modtager sygedagpenge den 6. juli 2009 eller senere.

Stk. 8. § 31 i lov om sygedagpenge, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 16, finder anvendelse på sygdomstilfælde,

hvor første sygedag er den 6. juli 2009 eller senere.

Stk. 9. § 53, stk. 2, nr. 3, i lov om sygedagpenge, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 21, finder anvendelse på sygdomstilfælde, hvor arbejdsgiveren den 5. oktober 2009 eller senere oplyser, at virksomheden ikke kan tilbyde deltidsbeskæftigelse til en sygedagpengeberettiget lønmodtager.